

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

DAVET

HİZBULLAHÎ DERGİ

YIL: 1

SAYI: 3

MART/1990 FİYATI: 3000.- TL.

Halepçe'nin bu masum insanları hangi suçtan dolayı öldürüldü?..

DAVET

Aylık İslamî Siyaset ve
Kültür Dergisi

MART/1990

Yıl: 1 Sayı: 3

İÇİNDEKİLER

■ Takdim	4
■ Başyazı	5
■ Duâ - Niyaz- Münâcât Kumeyl Duası (2)	6
■ Üstad Bediüzzaman'ın vefatının yıldönümü dolayısıyla İlhan Aksöğüt	8
■ Haber-Yorum Doğu bloku çökmeye devam ediyor İnkılabın 11. yıldönümünde "Şafakta 10 Gün" B. C.	11 15
■ İslam İnkılabı rehberi Ayetullah Ali Hameneî'nin konuşması	18
■ Kur'an ayetlerinden ışıklar Bakara Sûresi: 1-5	20
■ Mi'râc-ı Nebî (s.a.v.) Abdullah Kuloğlu	22
■ Hüccet'ül-İslam Seyyid Hekim ile bir mülakat Hizbullah Hakverdi	25
■ Kapak Halepçe katliamını hüznle anarken Hilmi Kocaaslan	30
■ Şiir (İlân-ı Hak)	34
■ "Ve'l-Fecr" (İnkılab güneşi doğarken) Hizbullah Hakverdi	39
■ Merhum İmam Humeyni'nin Beheşt-i Zehra'da yaptığı ilk konuşma	52
■ "Dünya Mustazaflar Günü" dolayısıyla... Müslim Serdengeçti	54
■ Hizbullahî Gençlere "Tevhid'in 'isbat' merhalesi" Seyfullah Putkiran	56
■ Hama olayı ve İran İslam İnkılabı Hizbullah Hakverdi	59
■ Hizbullahî Kadınlar Köşesi Müslüman kadın'ın tavır ve hareketlerinde ölçü Abdullah Kuloğlu	65
■ Çocuklarla başbaşa Allah'a iman, marifet ve muhabbet mutlak. itaati gerektirir Hasan-zade	67
■ Murakabe kürsüsü	70

RAHMAN VE RAHİM OLAN ALLAH'IN ADIYLA...

Aziz kardeşlerimiz! Sizleri Allah-u Teala'nın sonsuz selâmları ile selâmlar, Allah'ın Yüce dini uğrunda çalışmalarınızda başarılar dileriz...

Hamd olsun Yüce Rabbimize ki, derginizin 3. sayısını da siz kardeşlerimizin mütâlâasına sunmuş bulunuyoruz!..

Allah'ın yardımıyla, her yeni sayıyı daha olgun ve daha dolgun çıkarmak azminde olduğumuzu, mukaddes da'vamıza lâayık olabilmenin sancısını taşıdığımızı, bunun için de ellerimizi ve gönüllerimizi, sâdece kendisinin İlâhî nûruna ve yardımına açtığımızı Yüce rabbimize arz ediyoruz.

Müstebkir güçlerin gemi azya aldıkları, mazlum ve mustaz'af halklara karşı saldırı üzerine saldırı başlattıkları, oluk oluk kanlar akıtmakla ayakta kalabileceklerini hesapladıkları, bunun için de 'büyük şeytan' Amerika'nın şemsiyesi altında toparlanmaya ve yıkılmamaya çalıştıkları, İslâm'a ve o yüce dinin canlı timsâli olan İslâm inkılabı'na karşı 'topyekûn' ve çok yönlü bir savaşa hazırlandıkları.. bir zamanda yaşamakta olduğumuzu bildirmeğe gerek bile duymuyoruz!.. Onun için, İslâm ümmetinin de, 'İslâm inkılabı' etrafında, dünya kan emicilerine ve birleşik küfür cephesine karşı 'tek güç' ve 'tek cephe' hâline gelmesinin imanî bir vecibe olduğuna inanıyoruz!..

İşte; bu gâyenin tahakkuku amacıyla çıkan derginizin bu sayısında, cânî Saddam rejimi tarafından işlenen, hâzin Halepçe katliâmı ve mazlum Müslüman kürd halkının dramı, kapak konusu edilmiş; derginin sınırlı sayfalarının verdiği imkân nisbetinde konu işlenmeye çalışılmıştır... Merhum Üstad Said-i Nursî Hz.lerinin 30. vefat yıldönümü dolayısıyla, kısa bir yazının yer aldığı bu sayımızda, Irak İslâm İnkılabı 'meclis-i âlâ' reisi Seyyid Hekim ile bir mülâkatı, İslâm İnkılabı'nın 11. yıldönümü merâsimlerine katılan arkadaşımız B.C.'un intibâlarını-gözlemlerini, İslâm İnkılabı Rehberi Seyyid Ali Hamanef'nin de konuyla alâkalı, çok önemli ve ıstık tutucu-yol gösterici konuşmasını bulacaksınız..

'Mi'râc-ı Muhammedî (a.s.)' ve 'Mustâz'af lar günü' ile alâkalı birer yazının yer aldığı bu sayıda, ayrıca; Kumeyl duâsı'nın ikinci bölümünü, ma'lûmunuz olan mutâd yazıları, İmam Humeynî (R.Aleyh)'nin 1-Şubat-1979 günü Beheşt-i Zehrâ'da yaptığı ilk konuşmasını, H.Hakverdi kardeşimizin 'Hâmâ ve İran İslâm İnkılabı' başlıklı araştırmasının 1. bölümünü bulacak, gelecek sayıda 2. bölümünde de bir kısım gerçeklerin su üstüne çıktığına şahit olacaksınız...

Münderecâtımızın çokluğu dolayısıyla bir kısım yazılara yer veremediğimiz bu sayıda, dünyada vuku' bulan, gelişen ve hızla değişen olayların, -derginin zaman ve sayfa imkânları nisbetinde- çok kısa bir özetini ve tahlilini sunmuş bulunuyoruz...

Ayrıca; elimizde çok miktarda biriken mektupların cevaplandırılması, karşılıklı murâkabe ve sohbet anlayışının kökleştirilmesi amacıyla, bu sayıdan itibâren 'murakabe kürsüsü' adı altında, yeni bir köşeyi hizmetinize sunduğumuzu, tedricî usûl ile bu köşeyi -ortak katkılarımızla- canlandırmaya çalışacağımızı bildirmek isteriz...

Tevfik ve Hidâyet, ancak Allah'dan'dır.

Ve's-Selâmu Aleyküm Ve Rahmetullah...

"HAKKIN HAKİMİYETİNE DOĞRU!.." (1)

Bilindiği üzere;.. mümkün'ül-vücut olan kâinat, bütün cüz'leri ve cisimleriyle, Vacib'ul-vücut olan Allah-u Teâla'nın '**Esmâ-i Hüsnâ**'sına küllî bir 'ayine' hüviyetini taşımakta, bundan dolayı da, her türlü 'tezâd, tenâkuz, fesâdî ve fesâd'dan tamamen uzak ve azâde bulunmakta; baştan başa bir nizam, intizam, insicâm, tenâsüb ve uygunluk içerisinde muazzam bir fabrika gibi, mükemmel bir şekilde işlemektedir...

İç iç'e dâireler hâlinde küllî bir '**alem**' olan kâinat, Allah-u Teâla'nın nurânî ve lâhî isimlerinin tecellisi olup, varlığını ve hareketini de, o lâhî tecellilerden (kanunlardan) aldığından dolayı, çok mükemmel bir şekilde varlığını devam ettirmekte; ve gayet muntazam bir surette hareketini sürdürmekte; en küçük bir fesâda, karışıklığa, anarşiye, kargaşaya, buhrana ve felâkete mahal bırakmamaktadır... Zâten, Allah-u Teâla'nın '**Esmâ-i Hüsnâsı**'nda herhangi bir tezâd (çelişki), bir tenâkuz (bir diğerini nakz eden, etkisiz bırakan), bir temânu' (diğerlerini engelleme) söz konusu olamayacağından dolayı, O lâhî isimlerin ayinesi ve tecellisi olan kâinata da bu tür tutarsızlıklar ve olumsuzluklar aslâ söz konusu olamaz...

Bu noktadan, yani fizikî yapısı noktasından insanı da ele aldığımız zaman, onda da bu tür çelişkilerin, yani uzuvları ve unsurları arasında bir çelişkinin, bir tenakuzun ve engellenmenin bulunması mümkün değildir. Zira, bu tür menfilikler, hayatı ve hareketi tamamen yok eder, sifıra indirir. Zâten, insanın da Allah-u Teâla'nın '**Esmâ-i Hüsnâ**'sına bir '**ayine-i câmi**' ve kâinatın bir '**misâl-i musâğğarı**' (küçük bir örneği) olması dolayısıyla, vücudunun bu tür menfiliklere mahal olması kabil değildir. Bu tür menfilikler, fizikî yaratılışına da, bu yönde câri olan sünnetullah'a da tamamen muğâyirdir...

Allah-u Teâla'nın kâinata, fizikî ve maddî plân'da câri kıldığı bu lâhî (tekvinî) kanun ve şeriât, bütün varlıklarda eşsiz bir nizam, intizam, insicâm ve ahenk sağlamakta; en küçük bir anarşiye, fesâd'a ve kargaşaya yer ve imkân vermemektedir. Ki, bu da; huzuru, sükunu, güveni ve saadeti doğuran yegâne âmil olmaktadır...

Her şeyin mutlak yaratıcısı ve hakimi olan Cenâb-ı Hak; aynı (benzer) lâhî kanun ile insan hayatını idare etmeği murad etmiş ve insanı da bu lâhî (fitrî) kanun üzerine yaratmıştır. Ki, buna; **İslâm dini** denmektedir. Ve İslâm dini, **hakk** olan Allah'ın, '**hakk**' nizamı (teşriî kanunu) olduğundan dolayı, **Hak teâla'ya** (Allah'a) âit yegâne **hakk** yoldur; Allah'a âidiyet noktasında, **hakkın** bizzât kendisidir... Fitrât dini, yani **İslâm** üzere yaratılmış bulunan insan, eğer yaratıldığı şekilde kalabilmiş; haricî etkilerden, afâkî ve enfüsî şerhlerden, yani nefis-hevâ-heves ve şeytanî -telkinlerden kendini koruyabilmiş olsaydı,

kâinataki nizam-intizam-insicâm ve ahengin aynısına mazhâr olacak; insan toplumu da büyük bir huzur, güven, sükun, nizâm ve intizâm içerisinde yaşayacak; böyle bir toplumda anarşi, isyân, fitne, fesâd, günâh, kavga ve kargaşa diye bir şey aslâ söz konusu olmayacaktı...

Lâkin;.. nefis, hevâ-heves ve şeytanî istek ve temâyüllerinden; bunların neticesi olarak da şirk, küfür, tuğyan, zulüm, fitne, fesâd, anarşi, cinâyet, kargaşa, vahşet ve felâketi temsil eden beşerî düzenlerin '**İblis**'in öncülüğünde zuhur etmesinden dolayı, insan hayatı '**çelişkiler**' içerisinde girmiş; hak ile bâtılı, hayır ile şerri, iman ile küfrü ayrı ayrı telkin eden '**iki zıt cereyân**' arasında sıkışıp kalmıştır... İşte, bu da; '**ezelî İmtihan**' vâkiâsını gündeme getirmiş; saflar: **Hak** ile **Batıl**, **tevhid** ile **şirk**, **iman** ile **küfür**, **hizbullah** ile **hizbuşşeytan**.. şeklinde iki'ye ayrılmıştır...

Gerek ferdî, gerekse içtimâî hayatta karşılıklı mücâdeleye girişen bu **iki zıt cereyan**, değişik zaman ve mekânlarda etkinliklerini ayrı ayrı hissettirmiş; insan hayatına hakim olabilmek için kıyasiye bir savaşa tutuşmuştur...

Öncülüğünü İblis'in, insî ve cinnî şeytanların yaptığı **bâtıl cereyân**, (el'iyâzubillah) bu mücâdelede galibiyet elde eder, yani ferd ve topluma hakim olursa; o ferd ve toplum baştan başa '**dejenere**' olmuş, yaratılış özelliğini, yani insanlığını kaybetmiş, hayvanlaşmış ve daha aşağılara, '**estel'is-sâfiline**' düşmüş olacaktır. Böyle bir ferd ve cemiyet ise; canlı bir fitne, fesâd, katl, cinâyet, vahşet ve anarşi kaynağı durumuna gelecek; insanlık hayatını felce uğratacak ve yok edecek, öldürücü zehirler-ateşler saçacaktır. Ki; İslâm dışı ferd, toplum ve düzenler, bunun bâriz ve açık örneğidir...

Öncülüğünü Peygamberlerin ve Sâlih vârislerinin yaptığı **hak cereyân**, bu mücâdelede galib geldiği takdirde (ki, Allah-u Teâla onu, galib gelmesi için göndermiştir), yani ferd ve toplumdaki '**İç çelişkileri**' ve menfilikleri izâle ettiği, te'sirlerini kaldırdığı ve **hakkın mutlak hakimiyetini** kurduğu zaman, o ferd ve toplum; içerisinde buldukları kâinata câri olan nizam, intizam, insicâm ve ahenk ile '**ayniyet**' arzeden bir yapıya ve hayata kavuşacak, ihtiyâr sahibi olmasından dolayı, onu da aşip '**melekûtî**' bir hayata ve ebedî sââdete mazhâr olacaktır... İşte, **hakkın hakim olduğu** böyle bir ferde '**müslüman**', topluma da '**İslâm devleti**' ve '**İslâmî hükûmet**' adı verilmekte; bunlar da, insanlık hayatının mutlak saadetine, kurtuluşunun simgesi ve '**câzibe**' merkezi olmaktadır... Dünün '**asr-ı saadeti**' ve bugünün de '**İslâm inkılabı**', kezâ bunun gayet açık ve müşâhhas bir örneğidir...

"KUMEYL DUASI"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا إِلَهِي سَيِّدِي وَرَبِّي أَتْرَاكَ مَعَذِبِي بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْجِيدِكَ وَبَعْدَ مَا نَطَوَى عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ
وَأَلْهَجَ بِهِ لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَاعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ وَبَعْدَ صِدْقِ اغْتِرَافِي وَدُعَائِي خَاصِعًا
لِرُبُوبِيَّتِكَ هَيْهَاتَ أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُضَيِّعَ مَنْ رَبَّيْتَهُ أَوْ تُبَعِّدَ مَنْ أَدْنَيْتَهُ أَوْ تُشَرِّدَ مَنْ أَوَيْتَهُ أَوْ
تُسَلِّمَ إِلَى الْبَلَاءِ مَنْ كَفَيْتَهُ وَرَحِمْتَهُ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَإِلَهِي وَمَوْلَايَ أَسَلَطُ النَّارَ عَلَى
وُجُوهِ غُرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً وَعَلَى السَّنَنِ نَطَقَتْ بِتَوْجِيدِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مَادِحَةً وَعَلَى
قُلُوبٍ بِي اعْتَرَفَتْ بِإِلَهِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً وَعَلَى ضَمَائِرٍ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً
وَعَلَى جَوَارِحٍ سَعَتْ إِلَى أَوْ طَانَ تَعْبُدِكَ طَائِعَةً وَأَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ مُدْعِنَةً مَا هَكَذَا الظَّنُّ بِكَ
وَلَا أُخْبِرُنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبَّ وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعُقُوبَاتِهَا
وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنْ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْنُئِهِ يَسِيرٌ بَقَائِهِ قَصِيرٌ
مُدْنُهُ فَكَيْفَ احْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلٍ وَقُوعِ الْمَكَارِهِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مُدْنُهُ وَيَلُومُ
مَقَامُهُ وَلَا يُخَفِّفُ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنِ غَضَابِكَ وَانْتِقَامِكَ وَسَخَطِكَ وَهَذَا مَا لَا تَقُومُ
لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ لِي وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الدَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ
يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لِأَيِّ الْأُمُورِ إِلَيْكَ أَشْكُوا وَلِمَا مِنْهَا أَضِجُ وَأَبْكِي لِأَلِيمِ الْعَذَابِ
وَشِدَّتِهِ أَمْ لَطُولِ الْبَلَاءِ وَمُدَّتِهِ فَلَيْنَ صَبْرَتِي لِلْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِكَ وَجَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بَلَائِكَ
وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحِبَّائِكَ وَأَوْلِيَائِكَ فَهَبْنِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبْرْتُ عَلَى عَذَابِكَ
فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى فِرَاقِكَ وَهَبْنِي يَا إِلَهِي صَبْرْتُ عَلَى خَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ
أَمْ كَيْفَ أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي عَفْوِكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَقْسِمُ صَادِقًا لِيَنْ تَرَكْتَنِي
نَاطِقًا لِأَضِجَنَّ إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِهَا ضَجِيجَ الْأَمِيلِينَ وَلَا صَرَخَنَّ إِلَيْكَ صَرَخَ الْمُسْتَضْرَجِينَ وَلَا بَكِينَ
عَلَيْكَ بُكَاءَ الْفَاقِدِينَ وَلَا نَادِيَتِكَ أَنْ كُنْتُ يَا يَلَى الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ آمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ
الْمُسْتَفِئِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَيَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَفْتَرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ
فِيهَا صَوْتِ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِّنَ فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَحُبَسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا
بُجْرَمِهِ وَجَرِيرَتِهِ وَهُوَ يَضِجُ إِلَيْكَ ضَجِيجَ مُؤْمِلٍ لِرَحْمَتِكَ وَيُنَادِيكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْجِيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ
إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ جَلْمِكَ وَرَأْفَتِكَ
وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ تُؤَلِّمُهُ النَّارَ وَهُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهُ لَهْبُهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ
صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَسْتَمِيلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَقَلَّقُلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا
وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَرْجُرُهُ زَبَانِيَّتُهَا وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبِّهِ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عِتْقِهِ
مِنْهَا فَتَرَكُهُ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذَالِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشْبِهَ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ
الْمُؤَحِّدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَإِحْسَانِكَ فَبَلِّغْنِي أَقْطَعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذِيبِ جَاحِدِكَ وَقَضَيْتَ
بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِكَ لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقْرَأٌ وَلَا مُقَامًا...

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla...

Ya İlahî! Ya Seyyidim! Ve Ya Rabbim! Senin tevhidine kâil olduktan (ve vahdaniyetine inandıktan) sonra, beni 'nâr' ile azab edici olarak seni görürmüyüm? (Haşa) ve; daha sonra, senin (İlâhî) ma'nifetinden kalbim üzerine 'in-tâva' geliyor! (Yüreğim kat kat, büküm büküm olup burkuluyor!) Ve senin zikrinden dolayı da lisanım açılıyor! Ve zaminim (içim, derinden derine) senin muhabbetine (sev-gine) inanıyor! Ve yaptığım İtiraf(lar)ım ve dua(lar)ım doğrulandıktan sonra, senin 'Rububiyetin' için 'huzu' ediyorum!...

(Ya İlahî!) Sen, kendi gözettiğini mahvetmezsin! Böyle bir muamele, senden çok çok uzaktır! Sen, her şeyden büyüksün; ve yaklaştırdığını uzaklaştırmaz ve koruduğunu da asla kovmazsın!.. Sen, kifayet ettiğin ve rahmet ettiğin kimseyi asla belaya düşürmezsin!..

Eyvah! Ya Seyyidim! Ve Ya İlahî! Keşke bilseydim ki, acaba senin azametinin kapısında sana 'secde' edene ateşi musallât' eder misin? Ve senin tevhidini konuşan sadık dillerin dediklerini ve sana 'şükür'(ler)le (edilen) medihleri (hiç) kabul etmez misin? (Sen ki; Rahman ve Rahimsin, nasıl kabul etmezsin?)...

(Allahım!) Kalbler; kesin, tahkik etmiş olarak..senin (Tek) ilâh olduğunu İtiraf ediyorlar! Ve zamirlerinde (kalblerin derinliklerinde) senin ilmin ile sana (olan sonsuz muhabbetten dolayı) 'huşu' çılgınlıkları yükseliyor!.. (Ve ya İlahî!) Sana ibadet için azalar, senin emrinde açılır; ve (kişi, kendi günahına) işaret ederek, ancak senden af bekliyor!.. (İlâhî) senin bu kadar afv-ü mağfiret edici olduğunu (maalesef) zannetmemiştik. Ve bu kadar (geniş ve sonsuz) fazlından habersizdik! (Ki, bu hususlarda cahil kalmıştık!)..

Ya Kerim! Ya Rabbî! Sen, benim dünya belalarından ve onun ukubatından gelecek olan (bela)lara karşı zayıflığımı ve direncimin azlığını biliyorsun! Görünmez belalar, ehli (ve layık) olana oradan gelir! Gerçi bu (dünyevi) belâ kötü'dür (Ama, yine de) etrafı az'dır; (Onun için de, ne de olsa) O'na tahammül etmek kolaydır; (Çünkü) süresi gayet kısadır!.. Fakat, ahiretteki belalara ve orada vuku bulacak fenalıklara (ve kötü akibete) nasıl tahammül edebilirim?... Zira; o öyle bir beladır ki, müddeti çok uzundur ve etrafı da daimî'dir. (O belalar) ehil olanlardan asla hafifletilmez; onlara ancak senin ğazabın, intikamın ve hışmın vardır. Ve bu (azabları)na gökler ve yer (dahi) dayanamaz.

Ya Seyyidim! Bu nasıl olur benim için? Ben ki; senin kudretsiz, zelil, küçümsenecek ve ni'metine muhtaç bir kulunum! (ve biçare bir kölenim!)

Ya İlahî! Ve Ya Rabbî! Ve Ya Seyyidim! Ve Ey Yüce Mevlam! (bilemiyorum, acaba) hangi işimden dolayı (nefsimi) sana şikayet edeyim? Ve O'nun hangisinden dolayı (daha fazla) korkayım? Ve hangisinin elim ve şiddetli azabından dolayı ağlayıp sızlayayım?... Acaba belanın uzunluğuna ve müddetinin çokluğuna mı? (Daha çok ağlayım sızlayayım?) ... (Ya Rabbî!) Eğer, beni düşmanlarıyla beraber ukubatın' (mahalli olan Nâr)a döndürsen

(o zaman) benimle 'bela ehli'nin arasını cem'etmiş olursun! Ve (böylece) kendi sevdikleriyle ve dostlarıyla (dolayısıyla rahmetinle) benim aramı ayırmış olursun! (Ki, belanın ve musibetin en büyüğü de işte budur!)...

Beni bağışla, ya Seyyidim! Ve ya Mevlam! Ve Ya Rabbim! (diyeyim ki) senin azabına sabrettim.. Ama, senin (ve dostlarının) ayrılığına (asla) sabredebemem... Bağışla beni (Ya İlahî) Farzedeyim ki, senin ateşinin sıcaklığına dayandım.. Peki, senin nazarından ve kerametinden ayrı kalmağa sabredebilir miyim?... Senin affını reca ettiğim (ve umduğum) halde, ateşi mesken olarak seçebilir miyim?..

Ya Seyyidim! Ve ya Mevlâm! İzzet ve hürmetin için gerçekten yemin ediyorum ki; eğer konuşmama izin verisen, senin kapına doğru her an (büyük ümidlerle) koşarım!... Aynen; cehennem ehli olanlardan, ümid-var olanların konuştuğu gibi... Ve sana 'feryad' edenlerin 'feryadı' gibi kapında feryad ederim!.. (tüm varlığını) kaybedenlerin ağlaması gibi kapında (feryad-ü figân ederek) ağlarım!..

Ey Mü'minlerin velisi! Sen neredesin? diye, seni çağırıyorum!.. Ey ariflerin emellerinin gayesi! Ey feryad edenlerin feryadına yetişen!.. Ey sadık olan kalblerin sevgilisi. Ve ey Alem'in İlahî! (olan Allah'ım!)... Sen, kendini görüyor musun? (Ki) sen sübhan'sın! (her türlü eksikliklerden münezzehsin!)... Ya İlahî! Hamdolsun sana ki, ondaki muhalefeten dolayı (Cehennemde) hapis olan, bir müslümanın sesini duyuyorsun! (Ki, o müslüman) günahı karşılığında azabın tadını tadıyor! Ve cürmü ile cinayetinden dolayı (Cehennem hapishanesinin) tabakaları arasında hapidir. Affolunacağı emelini taşıyarak senin kapına, rahmetin için koşmaktadır!.. Ve o, seni ehli-tevhidin dili ile çağırıyor; ve sana, senin 'Rububiyetin' ile tevessül ediyor!.. Ya mevlam! (Bu asî, ama nâdim olan) o (müslüman) nasıl azabda bâkî kalabilir? O, senin affedeceğinden emin'dir, ümitli'dir. Hem, senin rahmetini ve faziletini arzuladığı halde, ateş onu nasıl yakabilir? (Sen, ona izin verir misin?...) (Ya İlahî! Ve Ya Rabbî!) Ateşin hâretini onu nasıl da yakıyor! Ve sen yananın sesini duyuyorsun ve yerini de görüyorsun! O ateşin zefiri (nefesi ve ısısı) nasıl da onu bürüyerek kaplıyor! Ve sen, o'nun zayıflığını biliyorsun; (o aciz ve zail kulun) ateş katları (ve tabakaları) arasında nasıl durabilir? Ve sen o'nun sıdkını (nâdim ve tâib olduğunu) biliyorsun; o halde, ateşin sıcaklığı ona nasıl zarar verebilir? Ve o, sana; 'Ey o'nun Rabbî! (benim rabbim!) diye nida etmektedir! Serbest olduğu zaman, onda senin fazlının (nice) izleri olduğu halde, O'nu nasıl olur da ateşe terk edebilirsin?..

Hayır, asla sen bunları yapmazsın! (Çünkü) senin fazlın ma'ruftur! Muvahhidine ihsanın ve iyiliğin ne güzel bir tutumdur!.. Kesinlikle inanıyorum ki, sen böyle (afv-ü mağfiret sahibi)sin! Seni inkar edenlere ise elbette azab edersin!.. Sana karşı İnad edenleri, her zaman soğuk ateşe atmak için öncelikle sakladın!.. Hiç kimsede orada, sığınacak veya duracak hiçbir yer yoktur!.. (İşte, Cehennem bu derece kötü ve dehşetli bir yerdir...).

(Devamı gelecek sayıda).

*Ahirete irtihâli'nin 30. yıldönümünü münâsebetiyle
Kendi çağına damgasını vuran ve tağutî güçlerin boy hedefi olan*

ÜSTAD BEDIUZZAMAN SAİD-İ NURSÎ (R.ALEYH) HAZRETLERİ

İlhan AKSÖGÜT

Hak ile Bâtıl'ın mücadele sahnesi olan insanlık tarihi boyunca, kendilerini -bütün varlıklarıyla- Hakka adanmış, hakkın ihkaki ve hükümlerine uğruna ölümleri istihkar etmiş büyük İslam kahramanları müşâhede edilmiş, bunların büyük fedâkârlıkları sayesinde, yegane hak dini temsil eden İslâm, yok olmaktan kurtulmuş, bu büyük şahsiyetler, İslâm'ın muhafazası hususunda, birer ilâhî sebep ve vesile olmuşlardır... İşte; Üstad Bediuzzaman Said-i Nursî (El-Kürdî) Hz.leri de, İslâm'ın yetiştirdiği ender kahramanlardan biridir...

ÜSTAD BEDIUZZAMAN'IN KISACA TARİHÇE-İ HAYATI

"Her asır'da bir müceddin çıkıp dini ihya ve teccid edeceğine dair" mâlûm hadis-i şerifin sırrına masadak olan Üstad, Hicrî 1290/Milâdî 1873 tarihinde Bitlis'e bağlı Hizân kazasının İsparlı nâhiyesinin 'Nurs' köyünde doğmuş, bundan dolayı da 'Nursî' (Nurs'lu) lakabını (soyadını) almıştır. Babasının adı Mirzâ, annesinin adı ise Nurîye'dir. İlk tahsiline 'Tağ' medresesinde başlayan Üstad Said-i Nursî Hz.leri, o zamanda meşhur olan Bitlis, Tillo, Hizân, Nûkus Siirt ve Van medreselerinde, değişik, önde gelen İslâm alimlerinden tahsilini ikmâl etmiştir. Bilhassa, Resûlullah Sallallahü Aleyhi Ve sellem Efendimizi rû'yâda görüp, ilim talebinde bulunup, bu hususta 'vesile' ve 'şefaâtçı' olmasını niyâz etmesinden sonra, vehbî olarak eşsiz ilimlere ve büyük feyizlere mazhar olmuş, artık bütün ulema, huzurunda diz çöker duruma gelmiştir. Ki, 'Bediuzzaman (Zamanın Bedîi; hârikası, eşsiz alimi, ilmin ve alimlerin başı, acâibi...) ünvânı, çağının ulemâsı tarafından, işte bundan dolayı kendisine verilmiştir...

Sürekli ilmi 'münâzâralarla' ilk hayatını geçiren ve bütün ulemâ'yı kendisine meftun bırakan Üstad Said-i Nursî Hz.leri, bir ara gazetelerden; günümüzün Amerikan emperyalizminin o zamanki temsilcisi olan İngiliz emperyalizminin 'müstemlekât' (sömürge ülkeler işleri) bakanının, İngiltere avam kamarasında, eline Kur'an-ı Kerim'i alarak; "bu Kur'an, müslümanların elinde buldukça biz onlara tamamen hakim olamayız. Ne yapıp yapmalıyız, ya bu Kur'anı onların arasından kaldırmalıyız, yahut müslümanları bu Kur'andan soğutmalıyız." şeklinde bir konuşma yaptığını okur. İşte bu haber, bütün ömrünü İslâm'ın ve Kur'anın müdafaasına hasretmesine, bunun için de evlenme dahil, dünya ile kendini meşgul edecek ve mukaddes savunmaya

engel olabilecek bütün kayıtlardan uzaklaşmasına ve sâdece Kur'an üzerine meşgalesini teksif etmesine sebep olmuş, hakim lâik rejimin seyir çizgisi ve ma'lum uygulamaları da mezkûr ideâlinin tezâhürü olan Risale-i Nur'ların doğuşunu sonuç vermiştir...

ÜSTAD ŞAM'DA...

Bir ara, o zaman Osmanlı sınırları içerisinde bulunan 'Şam'a' giden Üstad Bediuzzaman Hz.leri, Şam ulemâsının ısrarı üzerine, 'Cami-i Emevî'de, onbinlerce cemâatin ve yüzlerce ulemâ'nın huzurunda, baştan başa siyâsî ve ictimâî muhtevâyâ sahib olan ve 'hutbe-i şâmîye' diye anılan hutbeyi irticalen ve arapça olarak irâd etmiştir. Hâlâ, önemini koruyan ve çok büyük dersler ve müddeler taşıyan bu hutbe, Şam bölgesinde ve sair İslâm ülkelerinde büyük yankılar husule getirmiş, adı geçen hutbe'nin pek çok sayıda baskıları yapılarak yayınlanmıştır.

ÜSTAD İSTANBULA GELİYOR

Daha sonra, Osmanlı saltanatının 'pây-ı tahtına', yani İstanbul'a gelmeye karar veren Üstad Bediuzzaman'ın İstanbul'a gelişi, bir gazetede (Ahmed Ramiz bey imzasıyla) şu manşetle verilmiştir: "şarkın yalçın kayalıklarından bir ateş-pare-i zekâ, İstanbul afâkında tulu' etti!..." "İstanbul'a yerleşen Üstad, ikametgâhına şöyle bir levhâ asar: "burada her müşkil halledilir, her suâle cevap verilir; fakat suâl sorulmaz!". Böylece, bir kısım ulema'da bulunması muhtemel 'enâniyet-i ilmiyeyl' yıkmayı, yaşa ve şöhrete köle olunulmamasını sağlamayı amaçlar. Tabî ki, kafîleler hâlinde 'münâzara' ve mübâhese için gelen bütün ulemâ, ya iknâ veya ilzâm olarak geri dönüyor, Üstad'ın, gerçekten de 'Bediuzzaman' olduğunu itirâf etmek mecburiyetinde kalıyordu...

Bir ara İstanbul'a gelmiş bulunan Cami'ul-Ezher'in ünlü reisi (rektörü) Şeyh Bâhid Efendi de, Üstad'la görüşürmeye ve münazaraya iknâ eden İstanbul ulemâsı, Üstad'ın ilzâm edilmesi maksadiyle bu ortamın oluşturulmasına çalışır; ve nihâyet bir namaz vakti Ayasofya Camii'nden çıkıp oturdukları bir çayhânedede bu fırsat doğar. Ve Şeyh Bâhid Efendi, Üstad'ın umman gibi bilinen ilmini değil, siyâsî ve içtimâî ma'lumâtını, vukufiyetini ve istikbale âit görüşlerini öğrenmek maksadiyle: "Avrupa ve Osmanlılar hakkında ne diyorsun? gelecekları hakkında fikriniz-görüşünüz nedir?" der. Üstad Bediuzzaman da, hiç düşünmeden:

"Avrupa bir İslâm devletine hâmilelerdir; günün birinde onu doğuracak. Osmanlılar da Avrupaya hâmile'dir; günün birinde o da, onu doğuracaktır..." cevabını verir. Bunun üzerine Şeyh Bâhid efendi: "bu gençle münazara edilmemez! Ben de aynı kanaatliydim, fakat, bu kadar veciz ve belîğâne bir tarz'da ifade etmek, ancak Bediüzzaman'a has'dır!" demiş ve çok büyük takdirlerini bildirmiştir. Ki; merhum Üstadın: bildirdiği gibi... Osmanlılar Avrupaî Lâik Türkiye'yi doğurmuş, Avrupa ise, hâmile olduğu İslâm'a dönüş sancısını bu günlerde çekmeğe başlamıştır, inşaallah...

31-MART OLAYI ÜZERİNE

Nihâyet, ma'lûm ve meşhur 31-Mart hâdisesi meydana gelir. Bu vesile edilerek, bütün İslâmî çevreler büyük bir basık ve terör altına alınır. Şeriât istedikleri iddiâsiyle yargılanan 15 meşhur hoca ve ileri gelen daha başka müslümanlar, İttihatçı komiteciler tarafından idam edilir. 'Divan-ı Harb-i Orfî' mahkemesinin açık bahçesinde, darağacında sallanan bu mazlumların görüleceği bir yerde, psikolojik yönden ürkütme amacıyla, Üstad Bediüzzaman dahi aynı suçtan(?) dolayı muhakeme edilir ve mahkeme reisi meşhur zâlim ve cânî Hurşit Paşa tarafından:

"Sende mi şeriât istemişsin?" suâli sorulur; ve darağacında sallanan mazlumlara işareten dikkati çekilir, böylece, akıllarınca gözdağı verilir. Üstad ise, gerçekten tarihte benzeri az görülen bir şehâmet ve cesâretle:

"Evet;.. Şeriâtin bir hakikatına, bin ruhum olsa, hepsini fedâ etmeye hazırım. Zirâ şeriât, sebep-i sââdet ve adâlet-i mahz ve fazilettir..." diye cevap verir; ve, olayın provakasyon yönüne dikkat çekip, idam edilenlerin mazlum olduğunu, İttihatçıların perde altındaki oyunlarına işâret ederek "...Fakat, ihtilâlcilerin isteyişi gibi değil!" der ve kahramanca bir savunma yaparak, her an için 'idama' hazır olduğunu mahkemeye bildirir... Fakat;.. İlâhî takdir, idam edilmesine imkân vermez; Üstad'ın muhakeme edildiği binânın etrafı ve çevre yollar, onbinlerce şarklı müslümanlar tarafından çevrilmiş olması, Üstad'ın lehine ve mahkeme aleyhine büyük tezâhüratların yapılması, ayrıca Üstad'ın pervâsız savunması.. gibi faktörler mahkeme heyetini ürkütmüş, 'idam' kararı yerine 'berâet' kararı verilmiştir. Kendisinden teşekkür bekleyen mahkeme heyetinin, yüzüne bakmadan mahkeme salonunda; **"zalimler için yaşasın Cehennem!. Zalimler için yaşasın Cehennem!.."** diye diye ilerleyen ve kendini dışarda bekleyen muazzam kalabalık tarafından büyük bir coşku ile karşılanan Üstad Bediüzzaman Hz.leri, Beyâzıt'tan Sultanahmed'e kadar halkla birlikte yürüyüş yapmış ve **"zalimler için yaşasın Cehennem!.."** demeye yürüyüş boyunca devâm etmiştir...

SAVAŞ CEPHESİNDE KAHRAMANLIĞI VE RUSLARA ESİR OLUŞU:

Hakim olan düzenlerden 'görev' almayan, onlara askerlik de yapmayan Üstad Bediüzzaman Hz.leri,

Birinci Cihan Savaşı öncesi özlediği memleketine gider ve Van'da 'Horhor' medresesinde 300'den fazla talebelerine dersler vermeye başlar. bütün öğrencilerini 'silahlandırır' ve 'ilimle silah, her zaman bir arada bulunmalıdır; ilimde olduğu gibi, fedâilikde ve kahramanlıkta da ecdâdımıza lâyık olmalıyız!.." diyen Üstad, Birinci Cihan Savaşının çıkması ve Doğu Anadolu'nun Rus-Ermeni birlikleri tarafından işgal edilme tehlikesi ile karşı karşıya gelmesi üzerine, hemen silâha sarılmış; 300 talebesi ile bir 'milis alayı' kurarak 'gönüllü kürd alay komutanı' ünvanıyla Ruslara ve Ermenilere karşı, büyük bir savaşa tutuşmuştur. Van, Bitlis illerinin savunmasını üstlenen ve şehir halkının katliâm edilmeden göçebilmelerini sağlayan Üstad Hz.leri, bütün talebelerini şehid verdikten sonra, kendisi de yaralı olarak Ruslara esir düşmüş ve Ruslar tarafından Sibiryâ'nın Kosturma şehrindeki esirler kampına götürülmüştür. Sırası gelmişken, şunu da belirtelim ki; Üstad Bediüzzaman, meşhur 'işâret-ul-i'câz' tefsirini, bu savaş esnâsında ve fırsat bulduğu zamanlarda talebesi ve cihad arkadaşı olan Molla Habibe dikte ettirmiş, yanlarına düşen top mermileri bile lahûtî ve ma'nevî alemine etki edememiş, kendisini Kur'anın İlâhî ve ruhi tefekküründen alıkoymamıştır.

Rusya'da 'esir zabıtlar kampında' bulunduğu sırada, kampı ziyârete ve teftişe gelen Rus Orduları Başkomutanı'nın önünde bütün esirler hürmetle ve korku ile kalkarken, Üstad Bediüzzaman aslâ yerinden bile kıpırdamamış, İslâmın izzetini ve şerefini bil-filil izhâr ederek göstermiştir. Bunu; kendisi, ülkesi ve Çarlık Rusyası için büyük bir hakaret olarak telâkki eden Rus Başkomutanı, tercümanı vasıtasıyla; "neden ayağa kalkmadılar? yoksa beni tanımadılar mı?" diye sorar. Üstad Bediüzzaman ise, gâyet vakur ve sâkin bir tarzda, "Bilakis iyi tanıyorum; Rus Çarı'nın dayısı ve Rus Orduları Başkomutanı Nikola Nikolaviç'dir. Bu tavrım, hakaret için değil; bağlı bulunduğum yüce İslâm dininin gereğidir. Çünkü, ben müslüman bir kimseyim; bir müslüman, bir kâfirden üstün olduğundan dolayı, senin önünde aslâ kıyam etmem, edemem!" şeklinde cevap verir ve bu cevap

da, kendisinin 'Divan-ı Harbe' verilerek idam edilme kararının alınmasını doğurur. Bir kaç esir zabıt arkadaşı, hemen özür dileyerek vâhim neticenin önlenmesini isterler. Fakat Üstad ise; **"bunların idam kararı, benim ebedî aleme seyâhat etmem için bir pasaport hükmündedir."** deyip, kemâl-i izzetle ve şecâatle idam emrine hiç ehemmiyet vermez ve idam öncesi **'İkl rek'at namaz'** kılmak için müsââde alır ve namaz üzerinde iken, Rus başkomutanı gelir ve durumu öğrenerek; **"o tavrınızın mukaddesâtınıza bağlılıktan ileri geldiğine kanaât getirdim; dini inançlara saygılıyım..."** diyerek, özür diler ve idam kararını geri aldirtir... (Günümüzün İslam düşmanı yönetimlerine ve laik düzencilere ithaf olunur!)

ÜSTAD'IN ESÂRET SONRASI HAYATI:

Rusya'da esâretten kurtulduktan sonra, Varşova ve Berlin üzerinden İstanbula gelen Üstad, dostlarının ısrarı üzerine, kısa bir süre **"Dar'ul-Hikmet'ül-İslâmiye"** azalığı yapar. Ve; İngilizlerin işgaline karşı hitabelerle ve basın-yayın yoluyla ateşli bir müâcedele başlatır... Bu durum, Ankara hükümetinin dikkatini çeker. Üstadın bu şecââtından, ilminden ve büyük nüfuzundan istifade etmek amacıyla Ankara'ya -resmen- da'vet edilir; üstad bu da'veti kabul etmeyerek red eder. Fevzi Çakmak'ın ve eski dostu Van Valisi Tahir Paşa'nın ısrarlı çağrılarını üzerine Ankara'ya giden Üstad için, birinci Millet Meclisinde 'hoş amedi' düzenlenir ve meclis tarafından hürmetle selâmlanır... Fakat, Üstad, çoğunluğunu şeyh, müftü ve hocaların teşkil ettiği mecliste namaz kılanların çok az olduğunu görür ve hayretler içerisinde kalarak, meşhur **"eyyüh'el-meb'usan!"** başlığını taşıyan bir hitabe yayınlar ve çok müessir bir üslubla namazın ehemmiyetini dile getirir ve namazın kılınmasının elzem olduğunu bildirir. Bunun üzerine, meclisin büyük bir kesimi namaza başlar ve bu durum tabiatıyla Meclis reisi olan M. Kemali rahatsız eder. Nihâyet M.Kemal, Üstadı reis odasına çağırarak, beraberce başbaşa kalır ve Üstadı 'medh ve tehdit' karışık bir psikolojik atmosfer içerisinde etkilemeye çalışır, ve; **"sizin gibi kahraman bir hoca bize lâzımdı; sizli, yüksek fikirlerinizden istifade etmek için buraya çağırıldık. Siz ise, geldiniz en evvel namaza dâir şeyler yazdınız ve aramıza ihtilâf koydunuz!"** der. Bu söz üzerine, Bediuzzaman hazretleri, bir kaç ma'kul cevap verdikten sonra, şiddet ve hiddetle parmağını kendisine doğru sert bir biçimde uzatarak:

"Paşal. Paşal. İslâmiyette, iman'dan sonra en yüksek hakikat namazdır, namaz kılmayan hâin'dir; hâinin hükmü merduttur." diye cevap verir. Bu muhteşem şecâât karşısında, dönüş yapan Paşa, tarziye verir; ilişemez!..

Nihâyet, Ankarada, gizli bir komitenin faaliyette bulunduğu, 30-40 yıl sonraki nesillerin 'dinsizleştirilmesi' için hâince plânlar hazırladıklarını müşâhede eder, bunlarla 'siyâsî ve politik' yollarla baş edemeyeceğine kanaat getirerek, Ankara'dan ayrılır ve Van'a giderek, bu duruma karşı alınacak imânî-İslâmî tedbirler ve çâreler üzerinde düşünmeye başlar; ona göre de bir çalışma metodu

Kur'andan istinbât etmeye çalışır. Şeyh Sâid Hazretlerinin 'İslâmî kıyâmı' üzerine, ileri gelen İslâmî şahsiyetlere tatbik edilen usûlün aynısı, Üstad Bediuzzaman için de uygulanır ve üstad, Ankara hükümeti tarafından, Van'da ikamet ettiği Mağara'dan alınarak Burdur'a, oradan da Isparta'nın Barla nâhiyesine sürgüne gönderilir.

EVET; ... ÜSTAD HAYAT BOYU SÜRGÜN HAYATI YAŞIYOR!

1926 yılında Barlaya gelen ve ömür boyu sürgün hayatı yaşamak mecburiyetinde bırakılan Üstad Said-i Nursî Hz.leri, işte 'Risale-i Nur' adı verilen ve baştan başa 'imânî ve Kur'anî nur ve feyiz kaynağı' olan eserlerini gizliden gizliye te'lif etmeye ve etrafını Kur'anın nuruyla aydınlatmaya çalışıyor. Bunun üzerine, defalarca hapsedilen ve hakkında tahkikatlar ve mahkemeler açılan Üstad Bediuzzaman Said-i Nursî, aslâ yılmadan mukaddes hizmetine devam ediyor. **"Gizli siyasi cemiyet kurma", "M.Kemâl'e İslâm deccalı sūfyan deme", "İlâik rejime ve devrimlere karşı olma", "kılık-kıyâfet kanunlarına aykırı harekette bulunma", "İrticâî fââliyetler yapma.."** gibi iddialarla değişik zamanlarda ve muhtelif şehirlerde mahkemelere sevk edilen Üstad Said-i Nursî Hazretleri, Allah-u Teala'nın yardımı sâyesinde 'gizli güçlerin' bütün oyunlarını ve komplolarını bozmuş, zerre kadar ta'viz vermeden Yüce İslâm dininin savunuculuğunu büyük bir liyâkatle yapmıştır. Denizli Mahkemesinde, iddiâ makamının 'idâm' talebi karşısında, aslâ şarsılmayan, aksine büyük bir celâdet gösteren Üstad Bediuzzaman Said-i Nursî Hazretleri; **"yüz milyon kahraman başlann fedâ oldukları bir kudsi hakikata başımız da, canımız da fedâ olsun!"** diyerek, mahkeme heyetini hayrete-dehşete düşürmüş, ilâhî takdirin cilvesi olarak gösterilen bu kahramanca eşş şecâât, mahkeme heyetini 'bereâte' sevk etmiştir...

Bütün hayatı İslâm'ın müdafaası uğrunda tükenmiş; dünya zevki diye bir şey tatmamış; zindan,* hapisane, nezârethane ve sürgün bütün ömrünü kaplamış olan Üstad Said-i Nursî Hz.leri; harf, hukuk, kıyâfet ve sair devrimlerin yapıldığı, mâzî ile bütün bağların koparılmış bulunduğu bir ortamda yaşamış; kimsesiz, garib, fakir, hasta ve gerçek-liyâkattli yardımcılardan mahrum bulunmuş, bununla birlikte tarihte eşine ender rastlanan kahramanlıklar ve İslâmî hizmetler sergilemiştir... Meşrutiyet, İttihâd ve Terakki ile Cumhuriyet devirlerini idrak eden Üstad Said-i Nursî, bu üç devrin şerirlerine karşı gücü nisbetinde mukavemette bulunmuş, İslâm'ın izzetini korumak için elinden gelen bütün imkânlarını seferber etmiştir. Dünya'da bir karış mülkiyeti, mevkî, parası-pulu ve malı olmayan ve bu gibi şeylere hiç bir kıymet vermeyen Üstad Hz.leri, **'sırran tenevveret'** sırrına itibâ ederek, rejimden izinsiz **'nebevî'** bir metodla kudsi bir hizmet çığırını açmış, kılığıyla-kıyafetiyle dahi Yüce Resüle (s.a.v.) ittibâi esâs almış, tağutî güçlerin zulümlerine, baskılarına ve tehditlerine aslâ aldırış etmeden **'İstikâmet'** üzerine yürümeye çalışmış ve inandığı hak da'vadan kat'iyen şaşmamıştır...

(Gelecek sayıda konuya devam edeceğiz)

DÜNYA KAYNAMAYA DEVAM EDİYOR!

DOĞU BLOKU ÇÖKÜYOR,
RUS İMPARATORLUĞU YIKILIYOR...

Son günlerde görülen hızlı gelişmeler, baş döndürücü değişimler, beşerî düzenlerin insanlığa vahşetten, cinayetten ve buhrandan başka hiçbir şey vermediğinin, veremeyeceğinin apaçık delilidir. Bundan dolayıdır ki; Sovyet Rusya başta olarak, doğu bloku 'marksizm ve komünizm' denen putu ayak altına almış, Sovyetler, Anayasalarının 6. maddesini kaldırarak, komünist partinin hakimiyetine ve ülkeyi yönlendiriciliğine son vermiş, bazı uydu ülkelerde 'Leninin, Stalin'in' heykelleri yıkılmış, 'kahrolsun komünizm' sloganları ayyüka çıkmıştır...

Fakat ne yazık ki, uzun yıllardan, hatta asırlardan beri beşerî düzenlerin zulüm kışkırtıcı altında kıvranan

doğu bloku halkları, bu kez, yeni bir oyun ile karşı karşıya gelmiş bulunmakta, Amerikan emperyalizminin öncülüğünde 'demokrasi, kapitalizm' denen başka bir 'putun' zulüm kışkırtıcı altına alınmak istenmektedir...

İslam İnkılabı'nın, bir güneş gibi doğup alemleri aydınlatması ile başlayan mustazafaların ve müslümanların uyanış ve baş kaldırış hareketleri, emperyalist güçleri büyük ölçüde paniklere, ölüm sar'alarına düşürmüştü; kendi aralarındaki bütün ihtilafları kaldırarak 'tek güç' haline gelmeleri için büyük çabalara girmelerine sebep olmuştur. Onun için, 'İki Almanya'nın birleşmesi hemen onaylanmış, en küçük bir itiraz yapı-

lmamış; Avrupa'da konumlandırılmış bulunan Sovyet güçlerinin çok büyük bir kesimi, İran sınırına ve Sovyet işgali altındaki Müslüman eyaletlere kaydırılmıştır... Azerbaycan, Gürcistan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Tacikistan Cumhuriyetlerinin bütün önemli şehirleri ve yerleşim yerleri Sovyet tankları ile doldurulmuş, beklenen 'kıyam-cihad' (onlara göre iç savaş) tehlikelerine karşı, böylece alarm duruma geçilmiştir...

Allah-u Teâlâ'nın yüce yardımları sayesinde, emperyalistlerin korktukları başlarına gelecek, küfrün dünya egemenliği yıkılarak 'İslam'ın mutlak hakimiyeti gerçekleştirilecektir, inşaallah...

AZERBAIJAN VE NAHCIVAN
MÜSLÜMANLARI KÖKLÜ
ŞEKİLDE BİLENİYOR, KIYAM
İÇİN HAZIRLANIYOR!

Geçtiğimiz ay içerisinde canî Rus birlikleri tarafından işgal edilerek, hunharca bir katliama maruz bırakılan Azerbaycan ve Nahcivan müslümanları, köklü ve sürekli bir mukavemetin yollarını aramaya başlamış, 'bağimsizliklerini - hürriyetlerini' elde edebilme çarelerini bulmaya koyulmuştur. Canî Sovyet yönetiminin, Moskova radyosunda 'Kur-an'ı Kerim' okutma yoluna başvurmaması, İslam'a sempâti ile bakmaya hazır olduğu mesajını vermeye çalışması, uyanan müslümanları artık uyutamamakta, Sovyet emperyalizmine ve dünya küfrüne karşı olan kin ve nefretlerine en büyük bir etki etmemekte, 'İslam'dan başka hiçbir kurtuluş yollarının bulunmadığı bilincinden aslâ alıkoymamaktadır. Gelecek, büyük zaferlere gebe olacaktır, inşaallah...

CAN ÇEKİŞEN SOVYET EMPERYALİZMİ,
TACİKİSTAN MÜSLÜMANLARINA DA
SALDIRDI!...

Ölüm sar'asına tutulmuş kızıl Sovyet emperyalizmi, Azerbaycan müslümanlarının mübarek kanını içmekle doymamış, bu sefer de, Tacikistan'a saldırmıştır. Azerbaycan'dan del' edilen canî Ermenilerin, Tacikistan'ın Başkenti, 'Duşanbe'ye yerleştiğideği, onlara modern villaların verilmesi ve iyi iş imkânlarının sağlanacağı haberi'nin Tacikistan müslüman halkı tarafından duyulması üzerine, büyük olaylar patlak vermiş, onbirtênce müslüman halk, Sovyetlerin ve Ermenilerin aleyhinde büyük gösteriler yapmıştır.

12 Şubat 1990 günü, Tacikistan'ın başkenti 'Duşanbe'ye

sevk edilen zihhî birliklerin ve tankların desteğindeki Rus askerî güçleri, acımasızca bir 'katliama' girişmiş, müslüman Tacikistan halkından onlarcaşını şehid etmiştir. Bu alçak cinayet üzerine, daha da sertleşen kahraman Tacikistan müslümanları, Rus birliklerine karşı yer yer mukavemet göstermiş ve bu arada şehidlerin ve yaralıların sayıları yüzleri geçmiştir. Bu ve benzeri alçak cinayetler, asırlardan beri dünyayı kasıp kavutan emperyalist katillerin, tamamen yıkılmasına vesile olacak, kanlı zâlimleri, akdıkları 'kan gölü' boğacaktır, inşaallah...

ÖZBEKİSTAN MÜSLÜMANLARI PATLAMAYA HAZIR

Kızıl Sovyet emperyalizminin işgali altında bulunan, Özbekistan Cumhuriyetinde de yer yer olaylar ve İslamî mukavemet hareketleri görülmekte, her an patlamaya hazır olan Özbekistan müslümanlarının bilinçlenmiş olmaları, Sovyet emperyalizminin uykusunu kaçırmaktadır. Onun için, 23 şubat 1990'dan itibaren, Özbekistan'da her nevi yürüyüş ve gösterilerin yapılması Sovyet emperyalizmi tarafından yasaklanmış, Özbek müslümanlarının bir araya gelme imkanları böylece ortadan kaldırılmıştır. Fakat; Orta asya'da İslamî direnişin merkezi durumunda bulunan Özbekistan'da önümüzdeki günlerde yeni ve köklü gelişmelerin olacağı beklenmektedir...

KIRGIZİSTAN MÜSLÜMANLARI DA SESİNİ YÜKSELTİYOR

Uzun süreden beri, Sovyet emperyalizminin işgali altında bulunan Kırgızistan Cumhuriyetinde de olaylar patlak vermiş, Müslüman Kırgız halkı, Azerbaycan, Gürcistan, Tacikistan, Özbekistan ve Kazakistan'daki Sovyet zulmüne sessiz kalamayacaklarını ve Rus esaret zincirlerini kırmanın ve hürriyete kavuşmanın zamanının gelip geçtiğini anlamış ve bunu da bilfiil hareketleriyle ve yürüyüşleri isbatlamışlardır.

Olayların gelişmesi üzerine, Merkezî Sovyet hükümeti, bölgeye büyük çaplı askerî birliklerin sevk edilmesi kararını almış, önemli kentlerde 'tankları ve zırhlı' birlikleri konumlandırmıştır... İnşallah, bütün bu baskılar sonuçsuz kalacak, Sovyet emperyalizmi, hâmileleri ve destekçileri yıkılmaktan kendilerini kurtaramayacaklardır, inşaallah...

Gürcüler de ayakta Sovyetler Birliği cumhuriyetlerini savan "bağımsızlık" kasrgasına Gürcistan da katıldı. Önceki gün cumhuriyetin başkentli Tiflis'te, ellerinde posterler taşıyan bir grup gösteri yürüyüşü yaparak, "bağımsızlık" isteklerini duyurdular.

GÜRCİSTAN'DA DA BÜYÜK GÖSTERİLER BAŞLIYOR

Nüfusunun büyük bir kısmını müslümanların oluşturduğu ve Türkiye ile sınır olan Gürcistan Cumhuriyetinde de 'bağımsızlık' yürüyüşleri olmuş, başkent Tiflis'de caddelere dökülen onbinlerce kalabalık, ellerinde pankartlarla ve posterlerle Sovyet emperyalizmi aleyhine büyük çaplı tezahüratlarda bulunmuş, Gürcistan'ın 'bağımsız devlet' olmasını iste-

mişlerdir... Her taraftan sıkışan, Rus ayısının bu güçlü direnişler karşısında direnebilecek gücü gösteremeyeceği ve ergeç müslümanların ve mustazafaların direnişine karşı 'pes' diyeceği beklenmektedir... Çünkü, bundan başka bir çıkış yolu, artık kalmamış, dökeceği kanların da Sovyetleri kurtarmaya çağı anlaşılmıştır...

KAZAKİSTAN MÜSLÜMANLARIDA PATLAMAYA HAZIR!

Hatırlanacağı üzeri, birkaç yıl önce Sovyet Cumhuriyetlerindeki ilk eylemler ve fiilî mukavemetler, Kazakistan'ın başkenti olan 'Taşkent'de vukubulmuş, birkaç müslüman o günkü olaylarda can verirken, ondan fazla Rus askerî de ölmüştü... Çok sıkı askerî tedbirlerle ve baskılarla kontrol altına alınmaya çalışılan Kazakistan'da da, önümüzdeki günler büyük çaplı olayların ve şanlı direnişlerin olacağı kuvvetle tahmin edilmekte, dünya kamuoyu'nun dikkatleri oraya da çevrilmiş bulunmaktadır...

BALTİK CUMHURİYETLERİ RUSYA'DAN KOPUYOR

Letonya, Litvanya ve Estonya'yı kapsayan ve halkının büyük çoğunluğu Hristiyan olan Baltık Cumhuriyetlerinde, 'tam bağımsızlık' ceryânları artık fiili aşamaya gelmiş bulunmakta, Merkezî Sovyet hükümeti ile ilişkiler en asgari düzeye indirilerek, bağımsızlığa doğru güçlü adımlar atılmaktadır... Tabii ki, batı emperyalizmi, bütün bu gelişmeleri ve doğu blokundaki kopmaları kendi açısından ele al-

makta, Rusya'nın da onayı ile yeni bir 'küfür emperyalizmi' oluşturma ve dağılmakta olan bu kâfir güçleri 'tek güç' hâlinde birleştirmek istemektedir. İşte; iki Almanya'nın birleştirilmesi, Polonya, Romanya, Çekoslovakya, Bulgaristan, Macaristan gibi.. doğu bloku ülkelerini 'batı' emperyalizmi tarafından bloke edilmesi, Sovyetlerinde buna râzı olması, bu yeni oyunun ve senaryo'nun tezâhürlerindedir...

Doğu bloku, Komünist halk! Demokrasısından, kapitalist demokrasiye geçiyor.

HİNDİSTAN YÖNETİMİ MÜSLÜMANLARI KATLETMEYE DEVAM EDİYOR

Hindistan'ın değişik şehirlerinde, İnekperest rezil Hindular, emperyalist güçlerin tahrikleri sonucu zaman zaman müslümanlara saldırmakta, yüzlercesini acımasızca katliam etmekte; Hindistan yönetimi de, bazan bu tür katliamları hoş görüşle karşılamakta, bazen teşvik etmekte, bazen de bizzat organize etmektedir. Fakat bu alçak cinayetler artık müslümanları sindiremeyecek, uyanmış olan 'cihad ve kıyam' ruhunu asla yok edemeyecektir. İslam İnkılabından cihana yayılan 'cihad, kıyam, hürriyet' ışıkları, artık müslümanları uyandırmış, kuzu gibi boğazlanmaya layık yaratıklar olmadıkları, kâfir güçlerin zulüm düzenlerini yıkabilecek güçte oldukları şuurunu ve inancını kendilerine kazandırmıştır.

FİLİSTİN'DE, İSRAİL VAHŞETİ SÜRÜYOR;.. MÜSLÜMANLAR İSE, KAHRAMANCA DİRENİYOR!..

İşgalci siyonist rejimi, mazlum ve mustaz'af Filistin halkına karşı vahşice ve barbarca cinâyetlerine devam etmekte, hergün cinâyetlerine yeni cinâyetler katmaktadır...

Bunu yeterli görmeyen siyonist rejim, Sovyet emperyalizmi ile vardığı mutabakat sonunda, 100.000'den fazla Rus Yahudi'sinin Filistin Topraklarına 'göçmen (?)' olarak gönderilmesine, bunların da 'Gazze' ve 'Batı Şeria' bölgelerine yerleştirilmesine karar verilmiş, bunun için de derhal uygulamaya geçilmiştir... Adı geçen bölgelerde yoğunluk kazanmış olan İslami mukavemet hareketlerini sindirmek, hiç değilse yavaşlatmak ve etkisini azaltmak için de 'Yahudi halk mills' güçleri oluşturan Siyonist rejim, gerekirse bu bölgelerde, dolaylı bir şekilde 'Yahudi devleti' adıyla yeni bir siyonist devletin kurulabileceğini duyurmuş, hatta, bu paravana devletin lideri diye lânse edilen Michael Ben-Horin, şimdiden bu Yahudi devletin askeri gücünün oluşturulduğunu, Rusya'dan gelen yahudilerin, bunun temeli olacağını açıkça ilân etmiştir.

Ki, böylece Müslüman Filistin halkının direnme gücünün kırılması ve 'devlet' olma ümitlerinin yıkılması amaçlanmıştır... Fakat; Allah'ın izniyle, dünya müstebirliğinin oyunları bozulacak ve zulüm düzenleri tamamen yok olacak ve yıkılıp gidecektir; Filistin toprağı Yahudilere, başka yerlerde, diğer kâfirlere cehennemî birer mezar haline gelecektir... İnşallah...

YUGOSLAVYA'DA MÜSLÜMANLAR DİRENİYOR; ZALİM YÖNETİM DE, KAN AKIYOR

Yugoslavya'da yaşayan müslümanlar dahi 'kıyam' ruhu içerisinde bulunmakta, zaman zaman büyük gösteriler halinde bu ruhu dışa yansıtmaktadırlar.. Arnavut asıllı müslümanların başını çektiği 'Kosova' eyaletinin

Zaten, Yugoslavya'daki 'dini ve 'etnik' dağılım ve yapılanma da, buna müsait bir zemin oluşturabilecek konumdadır.

Basına ve haber ajanslarına yansıyan haberlere göre; Yugoslavya'da son 9 yıl içerisinde altıy-

hareket merkezi haline geldiği Yugoslavya'da, Türk kökenli müslümanlarda da büyük kıpırdanmalar görülmekte, böylece tağuti Yugoslavya yönetimi, büyük tehlikelerle karşı karşıya gelmiş bulunmaktadır... Patronu Sovyet emperyalizminin izinde yürüyen Yugoslav yönetimi, gösteri yürüyüşleri yapan bilhassa Arnavut kökenli müslümanlara karşı acımasızca davranmakta, en küçük bir direniş karşı derhal ateşle mukabelede bulunmaktadır. Çok sayıda mazlum insanları katleden bu alçak rejim, siyasî ve askerî bir kısım uzmanların kanaatine göre, ülkeyi 'ikinci bir Lübnan' olmaya doğru sür'atle itmektedir.

üzbinden fazla Müslüman, tutuklanmış ve akla-hayale gelmeyen işkencelere ma'ruz bırakılmıştır. Fakat, tüm baskılar Yugoslav müslümanlarının direnme gücünü yok etmemiş, aksine daha da bilemiş ve güçlendirmiştir. Örneğin; 50'den fazla müslümanın öldürüldüğü son olaylardan sonra, Kosova'da onbinlerce müslüman büyük bir gösteri yapmış, tam 'bağımsızlık' elde edilinceye ve Sırp despotluğu yıkılıncaya kadar direnişlerin devam edeceğini haykırmışlardır. Önümüzdeki günlerde nelerin olacağını ve olayların nereye varacağını, hep birlikte gözlemeye devam edeceğiz...

KEŞMİR, KIYAMIN EŞİĞİNDE: 400 BİNİ AŞKIN MÜSLÜMANLAR YÜRÜYÜŞE GEÇTİ!

İngiliz emperyalizminin yadigar (?) olarak 40 küsur yıldan beri Hindistan'ın işgali altında bulunan ve 12 milyonu geçen nüfusunun, tamamına yakını müslüman olan Keşmir, 13 Ağustos ve 5 Ocak tarihli B. Milletler kararlarından hayır gelmeyeceğini artık anlamış ve bilfiil esaret zincirlerini kırmak için uyanmağa ve köklü direnişler sergilemeye başlamıştır. Geçen günler içerisinde, 800.000 nüfuslu, Keşmir eyaletinin başkenti olan 'srinagar'da, büyük çaplı bir gösteri yapılmış, 400.000'den fazla Keşmirli müslüman topluluk, 'bağımsızlık' ve 'hürriyet' diye bağırmış, hiçbir zulmün ve baskının kendilerini korkutamayacağını ve şanlı direnişlerini yıldırmayacağını haykırmıştır. Hindistan bayrağının yakıldığı ve rejim aleyhtarını bildiren dağıtılıp konuşmaların yapıldığı bu muhteşem gösteri, rezil ve zalim Hindistan yönetimini büyük ölçüde paniğe ve endişeye sevk etmiş; Pakistan'a 'kıskırtıcılık yapılması' konusunda bir protesto vermek suretiyle, hincını alma yoluna gitmiştir... Bütün bunlar, dünya müslümanlarının ve mustaz'af halkların, büyük ümitle bekledikleri, yeni çağın, 'kurtuluş çağı'nın yaklaşmakta olduğunu görünen ve gözlenen fiilî belirtileri ve tezahürleridir... Cenab-ı Hak, müslümanların ve mustaz'afların yardımcısı olsun. Amin...

MİSİRLİ HİZBULLAHİ MÜSLÜMANLARIN OPERASYONU

İşgalci siyonist rejimin elleri, kanlı-canilerinin-Mısır topraklarında seyahet ederken; otobüslerinde infilâk ettirilerek, güçlü bir bomba ile, ondan fazla siyonist canı ölmüş; bir o kadar da yaralanmıştır. Böylece, müslümanların dünyanın her yerinde siyonistlerle ve emperyalist güçlerle fiilî savaş halinde oldukları gösterilmiştir...

İslam İnkılabı'nın 11. kuruluş yıldönümü münâsebetiyle kutlanan 'Şafakta10 Gün' merasimlerini izlemek üzere İran'a giden arkadaşımız B. C. yazıyor:

İslam İnkılâbı, tarihinin en güçlü ve en heyecanlı günlerini yaşıyor!..

İslam İnkılabı'nın 11. kuruluş yıldönümü dolayısıyla her yıl düzenlenen **Şafakta 10 gün** merasimlerini izlemek ve dergimiz DAVET vasıtasıyla Türkiye'li kardeşlerimize izlenimlerimizi -kısa da olsa- ulaştırmak amacıyla Türkiye'nin 'Gülbudak' sınır kapısından İran'a giriş yaparak Tahran'a gelmiş, Tophane semtinde mütevazı bir otele yerleşmiş bulunuyorum...

Tabii ki; İslam İnkılabı toprağına ayak basan bir insanın, kendini cennette gibi farzettiğini-farzedeceğini belirtmeğe lüzum dahi görmüyorum... Zira; şirk, küfür, zulüm, tuğyan, isyan ve fuhşun yok edildiği, silinip süpürüldüğü, izlerinin bile kalmadığı, her tarafta 'Allah-u Ekber' ve 'Lâ ilahe illallah' seslerinin yükseldiği, bütün kadınların-kızların baştan ayağa 'nur' gibi çarşafılarına büründüğü, kadın ve erkek, küçük ve büyük bütün insanların 'İslam İnkılabının korunması' için koşup-koştuğu ve ufuklarını 'nur' ve 'misk' kokularının kapladığı, yöneticiler ile yönetilenlerin 'İç içe' 'el ele', 'omuz omuz' ve 'kardeşçe' yaşadığı, 50 küsur milyonluk bir milletin topyekün İslam için seferber olduğu... bir ülkede bulunmanın ve -az bir müddet de olsa- böyle lahutî bir atmosfer içerisinde yaşamının ve nuranî havasını teneffüs etmenin verdiği ve vereceği bir haz, zevk, aşk, şevk, lezzet ve iştiyakı gereği gibi ta'rif edebilmek kabil değildir kanaatindeyim...

Caddeler ve Sokaklar Hizbullahlar ile coşup taşıyor

Evet; bu atmosfer içerisinde çıktığım Tahran caddelerinde karşılaştığım Hizbullahî ümmet, adeta, gürlereyrek ve heybetle akan selleri ve tatlı ırmakları andırmakta, bu heybet, ihtişam ve azamet İslam ve Müslüman ümmet için bir güven ve sakinet kaynağı olurken, İslam düşmanları için ise, büyük bir tehlike ve felaket oluşturmaktadır. Henüz

yürüme çağına gelmiş çocuklardan, belleri bükülmüş yaşlılara, yıldırım gibi çakan gençlerden kadınlara ve her yaştan insanlara kadar... uzanan bu muhteşem hizbullah ordusundan 'emperyalist güçlerin' niçin korktuklarını ve neden paniğe kapıldıklarını şimdi daha iyi anlamış ve esbâb-ı mucibesinin ne olduğunu bizzat müşahade etmiş bulunuyorum...

Ben de, kendimi gayri ihtiyar olarak -bu insan sellerine kaptırıp rast gele yerlere gidiyorum, derken kendimi, İslam inkılabı'nın temel dinamiklerinin saklı bulunduğu, aşk ve heyecan kaynağı meşhur 'Beheşt-i Zehrâ'da bulmuş oldum.. Beheşt-i Zehrâ, ta'rifî mümkün olmayan ve baştan başa ilahî ve lahutî bir alemî ve havayı temsil eden, Tahran'daki İslam İnkılabı şehidlerinin ve merhum İmam Humeynî (R.Aleyh)nin mefdûn bulunduğu ve şehir merkezine 30 km. kadar uzak olan 'kabristan'ın binlerce insan tarafından ziyaret edilen ve her gün mahşerî kalabalıklara sahne olan, muhteşem bir ziyaretgâh'dır... Bilhassa, önemli günlerde bu kalabalıklar daha da artmakta, sayıları milyonları aşmaktadır...

İslam İnkılabı'nın kuruluş yıldönümü olması; Hizbullahî ümmetin kalbi olan İmam Humeynî'nin makberinin bulunması; bilhassa bu yıl ilk defa İmam Humeynî (R.Aleyh) aralarında olmadan ve 'Aziz Humeynîsiz' İslam inkılabı'nın kuruluş yıldönümünün kutlanması; İnkılabın 'vustât' iştiyakı ile İmam Humeynî'nin 'firâk' aşkı, hüznü ve hasretinin 'bir araya' gelmesi, 'Beheşt-i Zehrâ'daki ziyaretleri ve sair 'merasimleri' bambaşka manzaralara ve ta'rifî imkansız atmosferlere bürümüş, Hizbullahî ümmete unutulmaz ruhanî ve melekutî bir hayat yaşatmıştır. Düşünün: bir tarafta, küfrün ve tağutun tar-u mar edildiği muhteşem bir İslam inkılabı'nın ku-

ruluşunun ve dîmdik ayakta kalışının 'yıldönümü' kutlanıyor; bir taraftan da bu muhteşem İslam inkılabı'nın mübarek ve kahraman kurucusunun 'yokluğunun' ve 'yeni mesajının bulunmayışının' verdiği hüznün, üzüntü ve hasret ateşi yanıyor; değişik ve müteâziz bu 'iki lahutî-ruhî ve kalbî' duygular, 'bir araya' gelerek birleşiyor. Ki; ta'rifî de, tahammülü de çok zor olan bu olay, işte Hizbullahî ümmetin kalbinin ve ruhunun derinliklerinde temerküz ediyor; 'İslam İnkılabı'nın korunması ve ilahî hedeflerinin gerçekleştirilmesi için lahutî bir 'aşk, vecd ve heyecan' kaynağı oluyor; İslam'ın cihansûmul hakimiyeti'nin tahakkukuk uğrunda şahlandırıp ayaklandırıyor!..

İşte; bu hâyet-i ruhiye ile 'beheşt-i zehrâ'yı ve İmam Humeynî'nin mübarek merkadini ziyaret ediyoruz. Milyonların üst üste yığıldığı; kalbden gelen tatlı göz yaşlarının döküldüğü, ilahî aşk ve vecd uyandırıcı mersiyelerin okunduğu; 'hatt-ı İmam'ın korunacağı ve İnkılabî çizgisinin sürdürüleceği andlarının yapıldığı; dünya küfrüne ve emperyalist güçlere kesin darbenin vurulacağına ifade edildiği bu kutlu ziyaretler ve merasimler, ölmüş kalbleri uyandırıcı, ümitsiz biçareleri ayağı-şaha kaldıncı ve 'dünya fethine' çıkarıcı 'cihadî-İnkılabî' eğitim-öğretim mektepleri ve merkezleri hüviyetini taşımakta, Hizbullahî ümmetin 'vecd, aşk, heyecan ve şehadet' kaynağı olmaktadır...

'Meydan-ı Azâdî'ye doğru akan insanî sellerinden bir görüntü!..

İMAM HUMEYİNİ'NİN TÜRBEİNİN BAŞINDA!..

Yapımı devam etmekte olan ve gelecek nesillere 'İslam İnkılabı'nın korunması hususunda İnkılabî bir 'işaret' ve nokta hüviyetini taşıyan merhum İmam Humeyni (R. Aleyh)'nin mübarek türbesini ziyaret esnasında tanıştığım Hizbullahî bir gencin, "sekiz sene cephede bilfiil savaştım, ama ne yazık ki; şehadet mertebesine kavuşamadım!" deyip, şehid olamayışı için gözyaşı dökerek kadar üzülmesi, beni o kadar etkiledi, o kadar duygulandırdı ki, asla ta'rif edemem!... Böylece; tağutî düzenlerle uzlaşmayı ma'rifet ve uyanıklık (!) kabul eden, içeri düşmek, bilhassa 'ölmek' için her türlü zilleti mübah (?) diye niteleyen, 'şehadet' ni'metine ermek için birbir türlü bahanelerle ve güya şer'î (?) özürlerle köşe-bucak kaçan ve kaçışan ülkemiz Müslümanlarının, yani bizlerin acıklı durumumuza da yakinen vakıf olabilme imkanına da (kendi açımdan) kavuşmuş olduğumu açık yüreklilikle belirtmek isterim...

Beheşt-i Zehra'da, İmam Humeyni merhumun; "Bütün dünya müslümanları ve mustaz'afları, mal'dan, candan ve evladdan geçmeli, onları Allah yolunda feda ederek İslam İnkılabı'nı korumalı ve bütün dünyaya yaymalılar!.." emir ve tavsiyelerini havâ bulunan bildiriler ve broşürler dağıtılarak, kitlelerin daima uyanık ve ayakta kalmalarını sağlamak ve tarihî sorumluluklarını her an hatırlatmak hususunda Hizbullahî müslümanların faaliyette bulduklarını gördük...

CÂMERÂN'A GİDİYORUZ

Ruhî ve kalbî bir aşk, vecd ve heyecan'a müstağ'rak bulunarak, nihayet Beheşt-i Zehra'dan Tahran'a dönüyorum, birkaç dost-ahbab ve kardeşleri ziyaretten sonra, kaldığım otel odasına çekilerek, kendi kendimi ve durumumu muhakeme etmeye çalışıyorum... Ferdası gün ise, bize rehberlik yapma ve kıymetli zamanlarını bizlere ayırma nezaketinde bulunan İranlı kardeşimle birlikte 'Câmeran'a yani, İmam Humeyni merhumun mahallesine ve inkılab sonrası, vefatına kadar ikamet ettiği

kutlu evine gidiyoruz... İmam Humeyni merhum'dan ne kalmış ise, hepsi muhafaza edilmiş, gelecek nesillere unutulmaz hatıra ve ibret-âميز ders olarak bırakılmıştır. Koca İmamın mülk olmayan ve kira ile oturduğu bu küçücük sade evini ve içindeki birkaç kitap, bir saat, bir radyo, bir kanepa, eski bir halifleks...den oluşan basit eşyasını gören bir kimse, merhum İmam'ın büyüklüğünü, zühd, verâ, takvâ ve faziletini daha iyi anlar...

10 yıl boyunca İmamın yanında ve hizmetinde bulunmuş ve hâlâ İmam'ın evi ile, gelip-giden ziyaretçilerle ilgilenen bir yetkili bizi karşılayıp gereken bilgileri vermek lütfunda bulundu. Biz de, İmam'dan kalan hatıralarından birini bize 'teberrüken' anlatmasını rica ettik. O da; "İmam'ın neyni anlatayım ki, dedi. Bütün hayatı ve her sözü unutulması mümkün olmayan hatıralar manzumesidir. Mesela, İran-İrak savaşı'nın hız kazandığı ve füzelelerin Tahran'a yağmur gibi yağdığı günlerde, İmama: "Seni buradan alıp bir sığınağa veya emin bir yere götürülm!" denildiğinde, İmam: "Bu halkın sığınağı mı var? onlar sığınaklara mı giriyorlar? Bütün halk, ne zaman sığınaklara girerse, ben de o zaman girerim! demiş ve yakın çevreye altı füze düştüğü halde, en küçük bir endişeye ve paniğe kapılmamış, hatta mutad uykusu saatli gelince odasına çekilip uyumuştur..."

Bu ve daha nice hatıralar; merhum İmam Humeyni'nin nasıl büyük bir halk adamı, öncü ve rehber olduğunun bâriz delilleri olarak karşımıza çıkmaktadır...

Bir müddet sonra, dışarıdan gelen misafirler gelmeye başladı; İmam Humeyni'nin misafirleri kabul ettiği, bitişikteki Hüseyniye mescidi tiklim tiklim dolmuştu... Az sonra da, İmam Humeyni'nin güzide ve liyakatlı oğlu Huccetul-İslam Seyyid Ahmed Humeyni, teşrif buyurdu... Seyyid Ahmed Humeyni, merhum babasından ve İslam inkılabının yapısından ve temel değerlerinden bahsedici bir konuşma yaptı... Konuşmayı müteakib, biz oradan ayrılarak kaldığımız otele gittik. Bilindiği gibi; 10 Şubat/11 Şubat gecesi, İnkılabî güçlerle, tağutî güçlerin kalıntıları arasında ölüm-kalım savaşlarının verildiği ve kesin zafere giden fetih kapılarının açıldığı gecedir. Ki, bu gecenin en etkili silahı

da 'Allah-u Ekber' olmuştur. O gece- nin her yıldönümünde de, gece saat 9 sıralarında, herkes evinin damına çıkarak, yüksek seslerle 'tekbir' getir- mesi, 'Allah-u Ekber.. Allah-u Ekber...' diye feryâd etmesi, örf, itiyad ve gelenek haline gelmiştir... İşte; bizler de kaldığımız otelede bu ulvî ve kutsal geleneği kutlama ve İnkılabın kuruluş gecesi'ni 'tekbir' feryadları- yle anma bahtiyarlığına kavuştuk. Tahran'ın her tarafından yükselen "Allah-u Ekber.. Allah-u Ekber..." feryadlarına, biz de otel odamızın pencerelerini açarak mukabelede bulunduk.. Bu ilâhî feryadlar, göklere yükselen bu 'Allah-u Ekber..' sadâ- ları ufukları çınlatıyor, yankıları her tarafı inteliyordu.. Bu tekbir sesleridir ki, dünün tağutunu yıkan ve günümüz emperyalistlerin saltanat- larını temelden sarsıp çatırtadan...

BÜYÜK MERÂSİMBAŞLIYOR (22 Behmen/11 Şubat)

Devrîsi gün ise, 11 Şubat.. (22 Behmen) Yani: 'Şafakta Beklenen 10 gün'ün nihayet sona eriş; tağutun tamamen yıkılışı, İslam İnkılabı'nın doğuş günü... Sabah çok erkenler- den otele çıkıyoruz ve 'Meydan-ı azadî (Hürriyet meydanı) denen muhteşem meydana doğru gidiyo- ruz... Caddeler, sokaklar tiklim tiklim dolu ve insan selleri görülmemiş bir aşk, şevk, zevk ve heyecanla 'Meydan-ı Azadî'ye doğru akın akın akıyor... Baştan ayağa 'siyah çarşaf'lara bürünmüş kadınlar-kızlar, yeni yetişen çocuklar ve gençler, harp ve kıyam ma'ûlileri ile ihtiyarlar, hûlâsa her yaştan, her cinsden ve her sınıftan Hizbullahî Müslümanlar milyonluk kitleler halinde 'Azadî Meydanı'yi dolduruyor...

En az 7-8 milyonun doldurduğu muhteşem meydan, 'Allah-u Ekber.. Lâ ilahe illallah' sesleriyle inim inim iniyor.. "Amerika'ya ölüm! Rusya'ya ölüm! İsrail'e ölüm! İngi- lizlere ölüm! Münafıklara ve zıdd-ı İnkılabilere ölüm" sloganlarıyla yer yerinden oynuyordu.. İmam Hu- meynî'den sonra İslam İnkılabı'nın yıkılacağına, hiç değilse iç çatışma- larla zayıflayacağını hayal eden ve bu şeytanî hayalleri üzerine de ken- dilerine göre binalar kurup, hesaplar yapan emperyalist güçlerin bütün ümitleri-hayalleri yıkılmış, planları ve hesapları alt-üst olmuş ve tüm tağutî güçler neye uğradıklarını şaşırıp kalmışlardır.. Müslüman ve mücahid İran halkı, baştan başa birlik ve bera- berlik sembolü olmuş, tek yumruk halinde İslam'ın gönüllü fedailerini ve İslam İnkılabı'nın çelikten bekçilerini

haline gelmişti. Bilhassa, o muh- teşem milyonların imanlı gönüllerin- den kopup gelen Ya Muhammed! Ya Muhammed! Hareket halinde olan senin ordun geliyor! Muhammed ordusu geliyor! Allah-u Ekber, La ilahe illallah!.. feryadları, insanı o kadar etkiliyor ki, kişi kendisini o an- da dünya fethine çıkmış ve çıkacak gibi.. aşk ve heyecanın zirvesinde görüyor ve kişi, imanın şahikasına yükseliyor!..

İslam İnkılabı'nın en üst düzey yetkililerinin yaptıkları günün önemi ile ilgili konuşmaları müteakib, her yürüyüşte her merasimde olduğu gi- bi, burada da İmam Humeynî (r.a.)'nin 'hattı'nın ve İnkılabî çizgi- sinin asla taviz verilmenden sürdürüleceği sözü verildi ve yeni rehber Ali Hameneî'ye itaat ve biat taahhüdleri yenilendi. "Ali Hame- neî'ye itaat, İmam Humeynî'ye itaattir!" sloganı sık sık tekrar edilerek, münafıkların ve cahil kimselerin 'reh- beriyeti' hafife alma, İmam Hu- meynî'ye has kılma esnek kelime oyunları ile konuyu saptırma ve te'vil etme ihtimalleri de tamamen bertaraf edilmiş oldu...

Alınlarına 'Allah-u Ekber' yazılı kırmızı 'şehadet' bantlarını bağlayan milyonlar, İnkılabî-cihadî marşların eşliğinde mü'minlerin kalblerine şifa veren ve kafirlerin de yüreğine korku salan sloganlar atıyor, yüzbinlerce çocuk, ellerinde bayraklar-sancak- lar, gelecek asrın 'İslam çağı' ola- cağını müjdeliyor!..

SONUÇ

İstikbale ümit dolu bir gözle bak- mamıza sebep olan, 'Azadî mey- danı'deki 11- Şubat (22 Behmen) merasimi, unutulmaz anılarını biz- lerde bırakarak sona ererken, biz de yavaş yavaş kaldığımız otele dönüyor, böyle bir İnkılabı bizlere lütfettiğinden dolayı yüce Rabbimize sonsuz hamd-ü senalar ve şükürler ediyoruz!.. Birkaç gün daha bir kısım kardeşleri ve yerleri ziyaret ettikten, sizler için gerekli bazı mülakatlar yaptıktan sonra, huzur ve sükun dolu bir kalble ayrılıp Türkiye'ye giriş yapı- yorum. Böylece mutlu bir gezinin hatıralar ve anılar kapısını şimdilik kapatıyorum... Allah'ın selamı Hiz- bullah ümmetinin üzerine olsun. Amin.

Yapımı devam eden İmam Humeynî'nin türbesinin içinden görünüşü!..

İSLAM İNKILABI REHBERİ VE İSLAM ÜMMETİNİN VELİYY'ÜL-EMRİ AYETULLAH HAMENEİ'NİN İNKILABIN 11. YILDÖNÜMÜ MÜNASEBETİYLE YAPTIĞI KONUŞMANIN TAM METNİ

Bismillahirrahmanirrahim

Her ne kadar bütün varlığımız ve hayatımız, büyük kılavuz ve unutulmaz İlahî rehberimiz olan imamımızın hatırasıyla doluyorsa da, İslâm'ın yeniden hayat buluşunun ve İran milletinin hayatının yenilenişinin bu büyük şahsiyetin himmet ve güçlü iradesiyle vuku bulduğu bugün, onu her zamankinden daha fazla anmakta ve tarifsiz bir saygıyla yâdetmekteyiz. İran halkının, İmamın rehberliğiyle gerçekleştirdiği inkılabın zaferinden sonra bu ülkede yapılan onca çalışma, gösterilen onca gayret ve yapılan mücadelelerin hepsinin sadece bir tek hedefi vardı: Tertemiz ve yüce İslâmî hayatı kurabilmek! İslâm, insan için münasip ve ona yakışır bir hayat tarzı öngörmüştür. İnsanın kemâl ve sââdete ulaşabilmesi ancak - İslâm'ın öngördüğü- bu şartlarla mümkündür. Tarih boyunca gelmiş geçmiş bütün büyük yol göstericiler ve insanlık meselesine gönül vermiş olanların; büyük peygamberlerin velîlerin ve Allah yolunda savaşan mücahidlerin yegâne gayesi insanlığı bu yüce hayata kavuşturmaktır. Öte yandan insanlık düşmanlarının, bütün tağut ve şeytanların amacı ise insanlığı bu pâk hayattan uzaklaştırmaya yönelik olmuştur. Bu cihetle şeytanlara ve tağutlara düşmanlık beslemek imanın gereklerinden sayılmış ve İslâm Peygamberi başta olmak üzere bütün peygamberlerin davet ve amel esası bu mihrer etrafında odaklanmıştır. Binaenaleyh tarihte insanları hakka davet eden hiçbir davetçi yoktur ki şeytanlar ve tağutlarla savaşmamış olsun; aynı şekilde şeytanlar, tağutlar ve zorbalarda kin dolu hasmane bir tavırla ona karşı çıkmışlardır mutlaka... Bugün dünya istikbarının bütün çabaları, yerküreye egemen zorbalığa karşı yükselen her feryadı anında boğmaya ve susturmaya yöneliktir. Öte yandan İslâm inkılâbı zafere ulaşabilen İslâm, dünyaya egemen olan zalim istikbarı aleyhine yükselen en güçlü ve en güvenilir feryad olmuştur. Binaenaleyh düşmanlar ve tağutların bugün bütün çalışmaları İslâm'ın sesini bastırma, onun hak feryadını boğmaya yöneliktir. Keza inkılabın zaferi üzerinden 11 yıl gibi bir zamanın geçtiği şu sırada, propaganda ve kültür araçlarından siyasi, iktisadi ve askerî vesilelerine varıncaya kadar dünya istikbarının bütün mekanizmaları, İslâmî davetin inkılâbî merkezi olan İslâmî İran başta olmak üzere bütün İslâmî davete karşı olduğu kadar hiçbirşeye karşı olmamış ve zorba müstekbirler onun aleyhine olduğu kadar

hiçbir hadîsenin aleyhine ayaklanmamıştır. İmamın İran'a dönüşü ve inkılabın zaferinin yıldönümünü yaşadığımız bugün, yolumuz ve hedefimizin ne olduğu ve düşmanın ötedenberi neden bizimle çatışmaya girmiş bulunduğu üzerinde kısa bir açıklama yapmanın ve bu amansız kavga ve savaşın devamının ne olacağı ve neticede hangi noktaya varacağı üzerinde özetle durmanın faydalı olacağı inancındayım.

Dünyaya egemen müstekbir güçlerin İslâm inkılabı ve İslâm Cumhuriyeti nizamına karşı çıkışlarının yegâne sebebi, İslâm'dır... Mes'ele, dünya istikbarının ve uşaklarının güdüm ve tahriflerinden uzak ve arındırılmış öz İslâm, asil İslâm mes'alesidir. Bizim mes'elemiz İslâm olduğu gibi, düşmanımızın mes'alesi de İslâm'dır. Biz, İslâm için istikbarla karşı karşıya gelmiş durumdayız... Dünya istikbarının, yani Amenka'nın başta geldiği; dünyaya egemen bütün şeytani güçlerin, hatta egemen olmayan ama istikbara uşaklık edenlerin oluşturduğu beynelmilel istikbarın İslâmî İran'a karşı oluşunun tek sebebi İslâm'dır; İslâm'dan başka hiçbir nedeni yoktur bunun.

Biz, münezze İslâm'ın hayat bulması için savaşıyoruz; bunu da sadece kendiniz için değil, bütün in sanlık için yapmaktayız. Bu, dünya istikbarına bağlı uşakların insanlığın pâk İslâmını çiğnedikleri yerlerde onlara karşı ordular düzenleyip savaşmak istediğimiz şeklinde anlaşılmalıdır. Söz konusu savaş derken, savaşın bu boyutunu kastetmiyoruz. İslâm cephesindeki savaşımızın bütün gayesi, insanlığın, bugün dünyaya tasallut eden müstekbir güçlerin ağır ve habis gölgesi altında bulunmaktan acı ve ızdırıp duyduğu, gittikçe daha bir bedbaht olduğu gerçeğini insanların gözleri önüne sermek ve ispatlamaktan ibarettir.

Biz İslâm'ın insanlığı kurtarabileceğini bizzat ispatladık...

Keza, İslâm'ın süper güçlerle başedebileceğini ve dünyaya egemen zalim sistemin altını üstüne getirebileceğini de göstereceğiz...

İstikbarı deliye çeviren de budur işte!..

İstikbar, dünya sömürü kültürünü kabul etmiş olan her millet, her davet ve her sistemle uzlaşabilir, onunla hiçbir anlaşmazlığa düşmesi söz konusu değildir. Ancak sömürü kültürünü, yani zorbalık put-

ları ve kuvvet imparatorluğunun egemenliğini reddeden her millet, her kültür ve her nizam onların nazarında yok edilmesi gereken bir düşman mesabesinde. Bu putların dünyaya egemenliğini reddeden ise biziz bugün, onları kınayan, eleştiren, insanlık ve milletlerin bedbahtlığından onları sorumlu tutan biziz (tekbir sesleri).

Batiya bağlı propaganda mekanizmalarının ülkemiz, milletimiz ve çağın en ileri hareketini oluşturan İslâmi inkılabımız aleyhine başlattığı girişimlerden ve bizi mürteci ve gerici olarak adlandırmaya çalışmalarından korkmadık, bu gibi iddialarla itham edileceğiz diye paniğe kapılmadık, varsın söylesinler... Siyasi sahada müslüman milletimiz ve İslâmi nizamımızı tekeleyeceğine inandıkları bütün iftiraları halıkımız, devletimiz, ülkemiz ve inkılabımıza yakıp durdular. Söylediklerinin iftira ve gerçeğe aykırı düzmece olduğunu kendileri de bilmiyor değil. Fakat bu inkılabın haysiyetini milyonlarca müslümanın, hatta bu inkılaba umutla bakan gayr-i müslimlerin nazarında bile zedeleyebilmek için bu iftiraları yaymaktan ve kendilerine bağlı yayın organlarında neşretmekten çekinmediler. Ancak aslanan, İslâm'la şeytani mekanizmalar arasındaki mücadelede galip tarafın İslâm olacağıdır, önemli olan budur. Bu gerçeği bugün herşeyiyle müşâhede etmekteyiz biz... Türü aldatmaca ve propagandalar yoluyla, İran'daki İslâmi daveti çirkin göstermeye çalıştılar, milli ve kavmi bir görüntü vermek istediler bu davete... Müslümanlar arasında ihtilaflar yaratmak ve İran'ın İslâmi toplumuyla diğer müslüman toplumları arasında hissi çatlaklar meydana getirmek istediler. Bütün bu oyunlara rağmen İslâmi feryadın, İslâmi davet ve İslâmi şevkin bütün dünyayı kaplamış olduğunu hepimiz müşâhede etmekteyiz şimdi...

İslâm'ın ilerleyişidir bu!..

Dünya istikbarı, İslâm karşısında herhangi bir varlık gösterebileceğini iddia edememektedir artık... İslâm'ın ilerleyişinin bir örneği budur işte... İran'daki İslâmi inkılabı yenilgiye uğratmak, İran İslâm Cumhuriyeti'ni mağlub etmek için tahmili savaşı çıkardılar, ama hiçbirşey yapamadılar... Bu savaşa ilaveten, nice iktisadî, kültürel ve propaganda ambargoları uyguladılar bu inkılab ve bu nizamı darbe indirebilmek için... Fakat yine yapamadılar... Bütün bunlar bir tarafa, bu inkılabdan yayılan ve bütün dünyayı kapsayan hakikat nurunun parlamasını dahi engellemediler. Bakınız bugün Avrupa'da, İslâm'ı hasım olarak gören ve ona karşı savaşı veren batı kültürü ve batı medeniyetinin tam kalbinde İslâmi davet, nasıl şevke getirmede insanları!.. Bir gerçektir, bu!.. İstikbâl, büyük peygamberlerin müjdelediği ve aziz İslâm'ın vaat ettiği bu hakikata mahkumdur: **Zafer İslâmındır! İslâm kazanacaktır! İslâm, düşmanların dünya çapında oynadıkları bütün oyun ve kurdukları tezgahları alt-üst edecek ve hepsine galebe çalacaktır! (Tekbir sesleri). Birgün bizlere, şu halka, Avrupa'nın kalbinde İslâmi isteyen bir şahlanışın vuku bulacağı söyleneceydi inanması zor gelirdi... Maddecilik ve Allah tanımazlık esâsı üzerine kurulu imparatorluğun alt-üstü olacağı isöyleneceydi inanılması zor olurdu... İslâmi bir görünüşe büründükleri halde gerçekte batı ve**

batıya bağımlı güçlere uşak kesilen sözde müslüman, hakikatte ise İslâm düşmanı ülkelerde ileri İslâmi hareketler meydana geleceğini söyleselerdi, inanması zor gelirdi... Keza dünyanın uzak köşelerindeki müslümanların ilây-ı kelimetullah aşkı ve İslâmi yüceltmek maksadıyla gönülden kopan bir imanla kıyam edecekleri, nice fedakarlıklarda bulunacakları söyleneceydi inanması zor gelirdi hepimize... Zirâ, dünya istikbarı ve egemen şeytânî güçler yerküre üzerinde din ve maneviyatın, özellikle İslâm'ın bütünüyle sahneden uzaklaşması yolunda akla gelmedik tedbirler almış ve sistemlerini ona göre düzenlemişlerdi. Ancak, ilâhî mucize vuku buldu ve İslâm bütün gücüyle sahnede göründü; kendine karşı çıkanları teker teker sahne dışı bıraktı ve bırakmakta... Bugün dünyanın siyâsî ve iktisadî iki kutbu durumundaki doğu ve batı dünyasından biri olan doğu kutbu hemen hemen tamamıyla çökmüş durumda... Bugün dünya üzerinde doğu bloku diye bir şey yok artık.

Buna hiçkimse inanamazdı...

İslâm'ın nüfuz ve yayılma sahası bence bunun çok daha ötesine varacak ve insanlık yakın bir gelecekte, batı sultanının ve sulta kültürünün, insana tassallut eden düşman değerlerin egemenliğinin yerle bir olduğunu bizzat görecekler, o gün uzak değildir... Bugün dünya insanların olmadık zulm ve cevde bulunan batı bloku adlı güç de yakında darmadağın olacak ve yok olup gidecektir. (Tekbir sesleri)

İslâm'ın bereketlerindedir bu!..

Çok uzak olmayan bir gelecekte beşeriyet, gaşib siyonistlerin geriye çekilmek zorunda kaldığını ve mazlum Filistinlilerin kendi haklarına kavuştuklarını görecekler.

Zamanın tabiatı ve halihazırda âleme hakim hakikatın işleyiş usulüdür bu...

Müslümanlar kendilerini hazırlamalıdır!..

İman sahibi müslümanlar bugünün, İslâm'ın gününü olduğunu bilmelidirler. İslâm ilerleyecektir, insanlığınun zihninde ve hayatın her safhasında o hükmedecektir inşaallah...

Bizler İslâm Cumhuriyeti nizamında merhum İmamımızın yolundan giderek; günümüz dünyasının örnek simâsı, evliyaullah'dan bir velî ve ilâhî seçilmişler silsilesinden bir halka olan o yüce rehberin yolunu izleyerek İslâm konusunda var gücümüzle ayak diretecek ve zerrece taviz tanımayan bir kararlılıkla tağutlarla savaşmaya devam edeceğiz! (Tekbir sesleri)

Biz inanıyor ve biliyoruz ki istikbâl İslâmın'dır!

Siz müslüman kardeşlerimi, özellikle "Şafakta on gün" programlarına katılmak için uzak ülkelerden gelen misafir kardeşlerimi Allah'ın selamıyla selamlıyor ve Hak Teâlâ'dan hepiniz için inayet ve tevlik buyurmasını niyaz ediyorum!..

Vesselam'u Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekâtuhu

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم ① ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى
لِّلْمُتَّقِينَ ② الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ
③ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④
أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑤

MEÂLİ VE ANLAMI (*)

1) "Elif, Lam, Mim." (Allah-u Teala tarafından, Hazret-i Cebrâil vâsıtasıyla, Hazret-i Muhammed'e nâzil olan Kur'an-ı Kerim'in ezeli hitâbına geçmeden önce 'hâs' bir 'şifre', bir 'fihrist', bir 'tenbîh' ve 'ikâz' ve sair ilâhî 'esrârı...' hâvî olarak...)

2) "İşte bu kitâb, onda hiç bir şüphe yoktur. (O), Müttakiler için hidâyettir." (Eşsiz ve müstesnâ bir yüceliği olan bu Kur'an-ı Kerimi okuyan, yakîni bir imanla

derinliklerine dalan zî-akıl ve zî-şuur bir insan; o'nun Allah'ın kelâmı olduğundan aslâ şüphe etmez; bahsettiği hakaikin tümünü teslim eder hiç bir mes'elesinde azıcık bir şüpheye düşmez ve hiçbir evhâma kapılmaz;.. ve ona hiç bir beşerin eli değmediğine ve karışmadığına hemen inanır... Evet; "Elif, Lam, Mim. Bu kitâbın indirilmesi, ki onda hiç bir şek (ve şüphe) yoktur, alemlerin Rabbinden-

dir." (Secde: 1-2). Ve baştan başa harika bir kitab ve mu'ciz'ul-beyândır... Allah'dan gerçekten sakınan müttakiler için, eşsiz ve geniş bir hidâyet yolu ve kaynağıdır. "...**De ki o** (Kur'an), **iman edenlere hidâyet ve şifâ'dır; iman etmeyenlerin ise, kulaklarında ağırlık vardır. Ve o** (Kur'an), **bunlara karşı körlüktür. (Sanki) bunlara uzak bir yerden çağırılıyorlar** (da, ondan dolayı anlamıyorlar)." (Fussilet: 44); "**Kur'anda mü'minler için rahmet ve şifâ olan şeyleri indiririz. Zalimler için de, ancak hüsrânı artırırız.**" (İsrâ: 82); "**Ey insanlar! Size Rabbinizden bir öğüt, göğüslerde olan dertlere bir şifâ, mü'minler için bir hidâyet ve rahmet gelmiştir.**" (Yûnus: 57)...

3) " (O müttakiler ki) Onlar gayba inanırlar." (Allah'a, meleklerine, ahiret gününe.. ve sâir iman edilmesi gerekli olup da görülmeyen varlıklara ve alemlere, niyâ ve nifak yapmadan hûlus-u kalb'le iman ederler... Ve gerçek imanın gereği olarak da) "**namazı ikame ederler**" (sâdece namazı edâ etmekle yetinmezler; namazı ayakta tutarlar, yani hem kendileri namazı kılarlar, hem de kılınmasını sağlarlar ve kılınması için kanunî müeyyideler uygulatırlar...) "**Ve, kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden de infâk ederler.**" (gerçekten müttaki olan mü'minler hâsis, nekes ve cimri de olmazlar, verilen ilâhî rızık ve ni'meti savurganlıkla israf da etmezler; hem kendileri ve ehilleri o rızıkdan istifâde ederler, hem de Allah-u Teala'nın sâir muhtaç kullarına da infak ederler. Bunu yaparken de, infak ettikleri kardeşlerine minnet de etmezler, fakirlikten de korkmazlar ve bizzat kendî istihkaklarından verir; 'Ahmed'den alıp Mehmed'e verme' gibi.. hilebazlıklara da baş vurmazlar...)

4) "Onlar ki sana indirilene de, senden önce indirilmiş olanlara da inanırlar. Ve onlar, (tasdikin de fevkinde bir îkan ile) ahireti de yakînen tanırlar." (gerçek iman, elbette Kur'an-ı Kerim'e ve ondan önce nâzil olmuş olan semâvî kitapların ve sahifelerin tamamına inanmakla gerçek-

leşir. Bunlara iman ise; sâdece lâfızla olmaz, gerçek bir tasdikden sonra, gerekli bütün hükümlerine mürâcaat etmeye çalışmakla gerçekleşir. Hayatı yönlendirmek için gönderilmiş olan bu ilâhî hükümlerin tüm yeryüzüne hakim kılınması için çaba sarfetmek, onların zıddı olan tağutî hükümleri ve hükümlerini kalben, kavlen ve fiilen ref' edilip yıkılması için uğraşmak da, kezâ imanın gereğidir... Haşir mes'elesi şek ve şüphelere bir '**maşer**' ve '**mecma**' olduğundan dolayı, tüm bunların yıkılması için tasdik de fevkinde gayet yakîni bir iman ve îkan ile '**Ahirete**' inanmak, gerçek bir iman ve takvanın iktizâsıdır ve müttakilerin imanı da, Kur'anın hidâyeti vesilesiyle işte böyledir!..)

5) "İşte onlar, Rabblarından bir hidâyet üzeredirler; ve, işte onlar! felâha erenler onlardır!.." (Bahsedilen vâsıfları hâiz olan müttakilere Kur'an-ı Kerim hidâyet vesilesi olmuş ve onlar Kur'an sâyesinde hidâyeti bulmuş, böylece mutluluk surette, yani maddî ve ma'nevî, dünyevî ve uhrevî her yönden saadete, ebedî felâha ve saadete kavuşmuşlardır. Bu da, her nevi felâkettten, hasâretten, sırttan, mizân'dan, hesâptan, maşerden, cehennemden ve azâbdan necât bulup kurtulmakla; ebedî saadete, cennete, ilâhî rızâyâ, cemâle ve müşâhedeye nâil olmakla; ruhen ve kalben münâsebetdâr olduğu tüm ahabâba kavuşmakla mümkündür... Zâten, insanın ruhunda, kalbinde, akıl ve sâir hasselerinde mündemiç bulunan sonsuz istek, talep, arzu, aşk, iştiyâk, emel, hayâl ve ideâllerinin fitrî temâyülleri ve gerçekten tat yolları ve keyfiyeti de budur! Ruh-u beşerin ve kalb-i insanın bundan başka şeylerle gerçekten tatmin olabilmesi de mümkün değildir... Rahmeti ve mağfireti sonsuz olan Yüce Rabimizden, bizleri de '**Müflihûn**'dan kılmasını niyâz ederiz.

* Bakara Suresi: 1-5

Mi'rac-ı Muhammedî

Sallallahu Aleyhi Vesellem Üzerine...

Abdullah KULOĞLU

"Kulunu (Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Selle-mi) bir gece Mescid-i Haram'dan (alıp) Mescid-i Aksa'ya kadar götürün (Zât-ı Ecelle ve a'la her türlü kusurdan ve eksikliklerden) münezzehtir. (O Mescid-i Aksa ki) biz onun etrafına (feyz ve) bereket verdik; (bu gece yolculuğunu) Ona (O Peygambere) ayetlerimizden bazısını göstereyim diye..(yaptırdık.) Şüphesiz ki O, (asıl) O,(herşeyi) hakkıyla işiten, (herşeyi) kemaliyle görendir." (İsra-1)

"Battığı dem yıldız'a andolsun ki, sahibiniz (Resul-ü Ekrem) sapmadı ve batıla da inanmadı. (Söyledikleri sözleri) kendi hevasından söylemez, O!.. O'(nun söyledikleri), kendisine (Allah'dan) ilks edilegelen bir 'vahy'den başkası değildir! Onu, müdhiş kuvvetlere malik olan (Cebrail, Rabbü'l-aleminden getirdiği vahy ile) öğretti. (Ki O), akıl ve re'iyine kâmil (Allah'a gayet muti' bir melek)dür; hemen (kendi asil suretine girip) doğruldu. O (Cebrail), en yüksek ufukta idi. Sonra (Cebrail yahud Cenab-ı Hak Resulullah'a) yaklaştı; derken, sarktı!... (Bu suretle O, Peygambere) Kab-ı Kevseyn' (iki yay) kadar, yahud daha yakın oldu da, kuluna (Resul-ü Ekreme, yahud Hz. Cebrail'e) vahy ettiği neyse, onu vahyetti. O'nun (Resulullah'ın) gördüğünü kalb(i) yalana çıkarmadı. Şimdi, siz onun (Peygamberin) bu gördüğüne karşı da kendisiyle mücadele mi edeceksiniz? Andolsun ki O'nu (Cebrail'i) diğer bir defa da, 'Sidretü'l-Müntehâ'nın yanında gördü, O!.. Ki, Cennet'ül-Me'va onun yanındadır. O,(gördüğü) zaman 'sidre'yi bürüyordu onu bürümekte olan!.. (Peygamberin) göz (ü gördüğünden) ağmadı, (onu) aşmadı!.. Andolsun ki, O (Peygamber, mi'rac seyahatiyle) Rabbinin en büyük ayetlerinden bir kısmını görmüştür..." (Necm-1:8)

"Malik İbn-i Sa'sa'a Rادیallahu Anhüma'dan rivayete göre, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem İsra ve seyahat ettirildiği gece(nin esrarın)dan ashabına haber verip buyurmuştur ki:

Bir kere ben, (Ka'be'de) hatim'de yatmış (uyurla uyanık arası) bulunuyordum (bir kısım rivayetlerde ise, Ka'be'nin Hicir mevkiinde tabiri geçmektedir. Ki, her ikisi de Ka'be'den ve Mescid-i Haram'dan ma'dud'dur.) Bu sırada bana gelen Cibril geldi de, (göğsümü) yardı -Ravi Katade Enes İbn-i Malik'in: "Şuradan şuraya kadar yardı" dediğini işittim, de-

miştir ki, ravi bu işaret olunan mahallin boğaz çukurundan kıl bittiği yere kadar yani ön mahalli olduğunu bildirmiştir- ve kalbimi çıkardı. Sonra içi iman (ve hikmet) dolu bir tas getirildi. Kalbim de (Zemzem suyu ile yıkandıktan sonra içine imân (ve hikmet) dolduruldu. Sonra, eski haline iade olundu. Daha sonra, katırdan küçük ve merkepten büyük beyaz bir binit getirildi. Ravi (Enes İbn-i Malik): "Bunun adı Burak'dır ki, o adımını gözünün erişebildiği yerin müntehasına atardı" demiştir. Ben bunun üzerine bindirildim. Cibril de benimle yollandı, bana refakat etti!..

Sonra ben Cibril ile beraber Beyt-i Makdîs'e vardım, namaz kıydın: bütün Peygamberler de benimle kıydılar. (Bir rivayete, "onlara imam oldum" ziyadesi var) Sonra âli makamlara çıkılacak bir Mirac, bir merdiven kuruldu. Buna Cebrail ile bindirildim ve Onunla beraber yükseltildim- Beyhâkî'nin Delâil'inden). Nihayet dünya semasına vardı, Cibril gök kapısını çaldı.

(Hâzin, bekçi melek tarafından):

- Kim o? denildi. Cibril:

- Cibril'im! dedi. (Hâzin tarafından):

- Yanındaki kimdir? diye soruldu. Cibril:

- Muhammed! diye cevap verdi. (Hâzin tarafından):

- Ya! (göğe çıkmak için) Ona (vahy ve mi'rac da'veti) gönderildi mi? diye soruldu. Cibril:

- Evet gönderildi! diye tasdik etti. (Hâzin tarafından):

- Merhâba, gelen zât! Bu gelen kişi, ne güzel yolcu!.. denildi. Ve hemen gökkapısı açıldı. Ben birinci semaya varınca orada Adem (Peygamber)'le karşılaştım. Cibril bana:

- Bu, senin baban Adem'dir; ona selam ver! dedi. Ben de selam verdim. Adem, selamıma mukabele etti. Sonra da:

- Merhaba!.. hayırlı, iyi oğlum, salih Peygamber! dedi. Sonra Cibril benimle yukarı yükseldi. Ta, ikinci semaya geldi. Bunun da kapısını çaldı:

- Kim o? denildi. Cibril:

- Cibril'im dedi.

- Yanındaki kim? denildi. Cibrîl:
- Muhammed! diye cevap verdi.
- Ya!.. Ona vahy ve Mi'rac gönderildi mi? denildi.
Cibrîl:
- Evet gönderildi! dedi.
- Merhaba, gelen zât!.. Bu gelen kişi ne güzel yolcu! denildi. Ve hemen gök kapısı açıldı. Ben ikinci semaya varınca, orada Yahya ve İsa (Peygamber) ile karşılaştım. Yahya ile İsa, teyze oğullarıdır. Cibrîl bana:
- Bu gördüklerin Yahya ve İsa'dır; bunlara selam ver! dedi. Ben de onlara selam verdim. Onlar da, selamıma mukabele ettiler. Sonra:
- Merhaba! hayırlı kardeş, salih peygamber!.. dediler. Sonra Cibrîl benimle üçüncü semaya yükseldi. Bunun da kapısını çaldı.
- Kim o? denildi. Cibrîl:
- Muhammed! dedi.
- Ya!.. Ona vahy ve Mi'rac gönderildi mi? Cibrîl:
- Evet gönderildi! dedi. Hâzin tarafından:
- Merhaba gelen Zât'a!.. Bu gelen kişi ne güzel yolcu!.. denildi. Ve hemen gök kapısı açıldı. Ben üçüncü semaya vardığımda, Yusuf (Peygamber) ile karşılaştım. Cibrîl:
- Bu gördüğün Yusuf'dur; ona selâm ver! dedi. Ben de Yusuf'a selâm verdim. O da, mukabele etti. Sonra:
- Merhabâ! hayırlı kardeş, sâlih Peygamber!.. dedi. Sonra, Cibrîl benimle yükseldi. Tâ, dördüncü semaya vardı. Bunun da kapısını çaldı.
- Kim o? denildi.
- Cibrîl! diye cevap verdi.
- Yanındaki kim? denildi. Cibrîl:
- Muhammed! dedi.
- Ona (Mi'rac da'veti) gönderildi mi? diye soruldu.
Cibrîl:
- Evet, gönderildi! dedi.
- Merhabâ! gelen kişiye!.. Bu gelen Zât ne güzel yolcu! denildi; ve hemen gök kapısı açıldı. Ben dördüncü kat göğe vardığımda İdris (Peygamber) ile karşılaştım. Cibrîl bana:
- Şu gördüğün İdris'dir; Ona selâm ver! dedi. Ben de İdris'e selâm verdim. O da, selâmımı karşıladı. Sonra:
- Merhabâ! sâlih kardeş, sâlih peygamber! dedi. Sonra Cibrîl benimle yükseldi tâ beşinci semaya vardı. Onun kapısını da çaldı.
- Kim o? denildi. Cibrîl:
- Cibrîl! dedi.
- Yanındaki kimdir? denildi. Cibrîl:
- Muhammed sallallahü Aleyhi Ve sellem! dedi.
- Ona (Mi'rac da'veti) gönderildi mi? denildi.
Cibrîl:
- Evet, gönderildi! diye cevap verdi.
- Ferâh ve inşirâh ona! Bu gelen Zât, ne güzel yolcu! denildi. Ve hemen gök kapısı açıldı. Ben beşinci semaya varınca, Hârûn (Peygamber) ile karşılaştım. Cibrîl bana:

- Bu Hârûn'dur; Ona selâm ver! dedi. Ben de, Hârûn'a selâm verdim. O da, selâmıma mukabele etti. Sonra:
- Merhabâ! sâlih kardeş ve sâlih Peygamber! dedi. Sonra Cibrîl, benimle yükseldi. Tâ, altıncı kat göğe erişti. Gök kapısını çaldı.
- Kim o? denildi. Cibrîl:
- Cibrîl! diye cevap verdi.
- Yanındaki kim? denildi. Cibrîl:
- Muhammed! dedi.
- Ya!.. Ona (Mi'rac için vahiy) gönderildi mi? denildi. Cibrîl:
- Evet, gönderildi! Bu göğün bekçisi:
- Bu gelen kişiye merhabâ! Ne güzel bir yolcu geldi!.. dedi. Ben altıncı göğe varınca, Mûsâ (Peygamber) ile karşılaştım. Cibrîl bana:
- Bu Mûsâ'dır; selâm ver! dedi. Ben de Mûsâ'ya selâm verdim. O da mukabele etti. Sonra:
- Sâlih kardeşe ve Sâlih Peygambere merhaba! dedi. Ben Mûsâ'yı bırakıp geçince, Mûsâ ağlamaya başladı. Mûsâ'ya:
- Niye ağlıyorsun? denildi. O da:
- Benden sonra bir genç Peygambere 'biât' olundu ki, Onun ümmetinden Cennet'e girenler, benim ümmetimden girenlerden çoktur da ona ağlıyorum! dedi. Sonra Cibrîl, benimle yedinci göğe yükseldi. Gök kapısını çaldı.
- Kim o? denildi. Cibrîl:
- Cibrîl! dedi.
- Yanındaki kim? denildi. Cibrîl:
- Muhammed! dedi.
- Ona Mi'rac da'veti gönderildi mi? denildi. Cibrîl:
- Evet gönderildi! dedi.
- Bu gelen Zât'a merhabâ; bu gelen kişi ne güzel misâfir! dedi. Yedinci kat gökte İbrâhîm (Peygamber) bulunuyordu. Cibrîl:
- Bu gördüğün baban İbrâhîm'dir; ona selâm ver! dedi. Ben de İbrâhîm'e selâm verdim. O da selâmıma mukabele etti de:
- Ey hayırlı oğul! ey sâlih Peygamber! merhabâ!.. dedi. (İbn-i Abbas'ın rivâyetinde, burada şu ziyâde vardır: "Sonra ben, düz bir sahraya çıkarıldım ki, orada kâinatın mukadderâtını yazan kalemlerin sesini işitiyordum.") (Resûlülullâh buyurdu ki:)
Bütün bu menâzil ve menâzırdan sonra, karşıma 'Sidre-i Müntehâ' sâhası açıldı. Bir de gördüm ki, Sidr ağacının yemişleri (Yemen'in) Hecer (kasabası) destileri benzeri (büyüklüğünde)dir. Yaprakları da fillerin kulakları gibidir. Cibrîl bana:
- İşte bu, Sidre-i Müntehâ'dır! dedi. Bu ağacın aslından dört nehir nebeân ediyordu. İki nehir zâhir, iki nehir de bâtin idi. Ben:
- Ey Cibrîl! bu dört nehir nedir? diye sordum. Cibrîl:
- Bâtini nehirler, Cennet'te iki nehirdir; zâhiri olan nehirler Nil ile Fırat nehirleridir! dedi.
Sonra, Beyt-i Ma'mûr bana gösterildi. Gördüm ki,

ona her gün yetmiş bin melek ziyârete gidiyor. Sonra bana, şarap, süt, bal dolu üç bardak sunuldu. Ben süt dolu bardağı aldım (içtim). Cibril bana: İçtiğin süt, senin ve ümmetinin fitrâtı, yani hilkat-i İslâmiyyesidir! dedi.

Sonra, benim (le ümmetim) üzerine her gün elli vakit namaz farz kılındı. Ben dönüp Mûsâ'ya uğradığımda, Mûsâ:

- Ne emrolundun? diye sordu. Ben:

- Her gün elli vakit namazla emrolundum! diye cevap verdim. Mûsâ:

- Her gün elli vakit namaza ümmetinin gücü yetmez; Vallâhî ben, kesin olarak nâsı senden önce dedim. Ve Ben-i İsrâîl'i sıkı bir mûmâreseye tâbi tuttum. Binâenaleyh sen, Rabbine mürâcâat edip ümmetin için tahfîf buyurmasını niyâz eyle! dedi. Ben de mürâcâat ve niyâz eyledim. Benden (ve ümmetinden) on vakit tenzîl olundu. Bunun üzerine, Mûsâ'ya dönüp geldim. Mûsâ, evvelki gibi tavsiyede bulundu. Ben de Rabbime arz-ı niyâz ettim. Bu defa on vakit namaz daha tenzîl buyuruldu. Ben yine, Mûsâ'ya dönüp geldim. Mûsâ da, eskisi gibi öğüt verdi. Ben de Rabbime arz-ı niyâz ettim. Benden on vakit namaz daha tenzîl olundu. Ben, yine Mûsâ'ya dönüp geldim. Mûsâ da, önceki tavsiyede bulundu. Ben de Rabbime arz-ı niyâz eyledim. Benden on vakit namaz daha tenzîl olundu da, her gün on vakit namazla emrolundum. Ve Mûsâ'ya dönüp geldim. Mûsâ, evvelki mütâlâasını söyledi. Ben de Allah'a arz-ı niyâz eyledim de, bu def'â, her gün **beş vakit namaz**'la emrolundum. Bunun üzerine Mûsâ'ya dönüp geldim. Mûsâ:

- Ne emrolundun? diye sordu. Ben de:

- Her gün beş vakit namaz'la emrolundum! dedim. Mûsâ:

- Ümmetin her gün beş vakit namaza muktedir olamaz. Ben senden evvelce nâsı, epey tecrübe ettim. Ve Ben-i İsrâîl'i sıkı bir mûmârese ile tecrübe ettim. Şimdi sen, Rabb'ine mürâcâat et de, bunun ümmetin için tahfîfini dile! dedi. Ben:

- Rabbime çok niyâz ettim. Tâ ki, bir daha arz-ı niyâz eylemekten utandım. Bu sûretle **beş vakit namaza razı olacağım**; ve buna teslimiyet göstereceğim! dedim. Ben Mûsâ'nın yanından geçince, bir münâdi:

- Ben, beş vakit namazla farîzemi imzâ ve irâde eyledim. Ve kullarımdan fazlasını tahfîf ve tenzîl eyledim! diye nidâ eyledi... (Sahih bir rivâyette ise, Sidret'ül-Müntehâ'ya kadar resûlüllah (a.s.)'a refakat eyleyen Hazret-i Cebrâîl, buradan ileri geçemeyeceğini söylemiş, ve: "bir parmak ucu daha öteye yaklaşmış olsaydım yanardım!" demiştir... Daha başka rivâyetlerde ise, bir kısım daha başka hususlar ve tafsilâtlar vârid olmuştur...)

(Bakınız; Zübdet'ül-Buhârî: 70-73, 679-686; Tecrid-i Sârih: 26/261-280, 10/60-77; Sahih-i Müslim: 2/88-117; İlaahir...)

"Sana: 'şüphesiz Rabbin insanları çepçevre kuşatmıştır!' demiştik, hatırla! (onu!). (İsrâ gece-

sinde) sana gösterdiğimiz o rû'yayı (Mi'râcdaki o temâşayı); ve Kur'an'da lânet edilen ağacı (zakku-mu) Biz (başka değil) ancak insanlara bir fitne (ve imtihan vesilesi) yaptık. Biz onları korkutuyoruz. Fakat bu, onlarda büyük bir taşkınlıktan başka bir şey artırmıyor." (İsra: 60) Ayet-i Kerimesinin beyân ettiği vecihle, insanlar için bir 'imtihan' vesilesi olan mi'râc'la alâkâlı ayetleri ve ilgili hadis-i şerifi, işte yorumsuz olarak vermekte yetindik.

Yalnız, şu kadarını söyleyelim ki:

Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksâ'ya kadar ce-reyân eden 'İsra' kısmı Kur'an-ı Kerimin, mezkûr İsrâ suresi ile sâbit olan, Mescid-i Aksâ'dan da semâlara ve Sidret'ül-Müntehâ'ya kadar 'uruc' kısmı ise, **sahih ve meşhur hadislerle** mufassal bir surette izâh edilen, ancak 'necm' suresinde de bu kısma işâretler ve delâletler bulunan 'mi'râc-ı nebi (a.s.)nin vukuu konusunda 'icmâ' hâsil olmuş; lâkin 'keyfiyetinde' ve 'tafsilâtında' ise ulemâ arasında bir kısım ihtilâflar vuku' bulmuştur. Konuyu bütün yönleriyle tahkik etmek isteyen kardeşlerimiz, İsrâ ve Necm suresinin tefsirlerini, hadis ve siyer kitaplarında geçen ilgili ve mütefâvit rivâyetleri ve akâid kitaplarındaki görüşleri muhâkemeli ve mukâyeseli bir şekilde tedkik ederek, geniş ve mufassal bir ma'lumâta kavuşabilir... (Zirâ, dergimizin sahifeleri bunun serdedilmesine müsâit olamayacağı, izâhdan vârestedir.)...

Bilindiği üzere; Mi'râc olayı, beşeriyet içerisinde sâdece Resûlüllah sallallahü Aleyhi ve sellem Efendimize bahşedilmiş olağanüstü İlâhî bir Mu'cize-i Muhammedî (s.a.v.)'dir... Resûlüllah (a.s.) Efendimiz, Mi'râc'la, Alem-i Mülk ve Melekûte, Alem-i Şehâdet ve gaybe âit çok büyük ve değişik ayetleri müşâhede etmiş, insanlığın umumî bir 'meb'usu' olarak beşeriyetin hacâtını Hallâk-ı Aleme arz etmiştir... 'nebiyy'ül-kibleteyn', 'seyyid'ül-mürselin', 'hatem'ül-enbiyâ, 'imam'us-sakâleyn' ve 'rahmet'el-III'alemin' olan Resûlüllah (a.s.) Efendimiz, Mi'râc'dan 'beş vakit namaz' başta olarak, bir çok İslâmî hükümlerle, İlâhî müjdelerle ve Bakara sûresinin son ayetleri gibi, lâhutî münâcâatlarla ve ebedî mesajlarla dönmüş, beşeriyete saadet-i dâreyn'in yolunu ve usûlünü göstermiştir...

Çok muhtelif kaviller arasından, kuvvetli olan kavle göre; Hicret'den yaklaşık olarak 1,5 sene öne ve Receb ayınının 27. gecesi vuku' bulan; ruhanî ve cismânî olarak gerçekleşen; 'İsra' ve 'necm' suresinde gerek sarâhâten ve gerekse işâreten bildirilen pek çok esrârî ve ahkâmî hâiz bulunan 'Mi'râc-ı Muhammedî (a.s.)'nin gerçek izâhını ve tafsilâtını bu kısâ yazılarla yapmak mümkün değildir. Ve bu; zaten takatimizin de fevkindedir. Onun için; Maddî, ma'nevî, ruhanî, cismânî, akfî, kalbî, zahirî, derunî (batınî) mülkî, melekûtî, gaybî, şühudî, nurânî ve lâhutî vecheleri bulunan 'Mi'râc-ı nebevî'nin bir kısım vücuhunu, gelecek sayıda Üstad Bediüzzaman'dan nakletmeğe çalışacağız, inşaallah...)

Tahran'daki Karargahında görüştüğümüz Irak İslam İnkılabı Meclis-i A'lâ Reisi, Hüccetü'l-İslam Seyyid Hekim ile bir Mülâkat

Hizbullah HAKVERDİ

- Sayın Hekim!.. Biz Türkiye'den gelmiş müslümanlarız. Aylık yayınlamakta olduğumuz İslâmî ve İnkılabî dergimiz adına sizlerle mülakatta bulunmak istiyoruz...

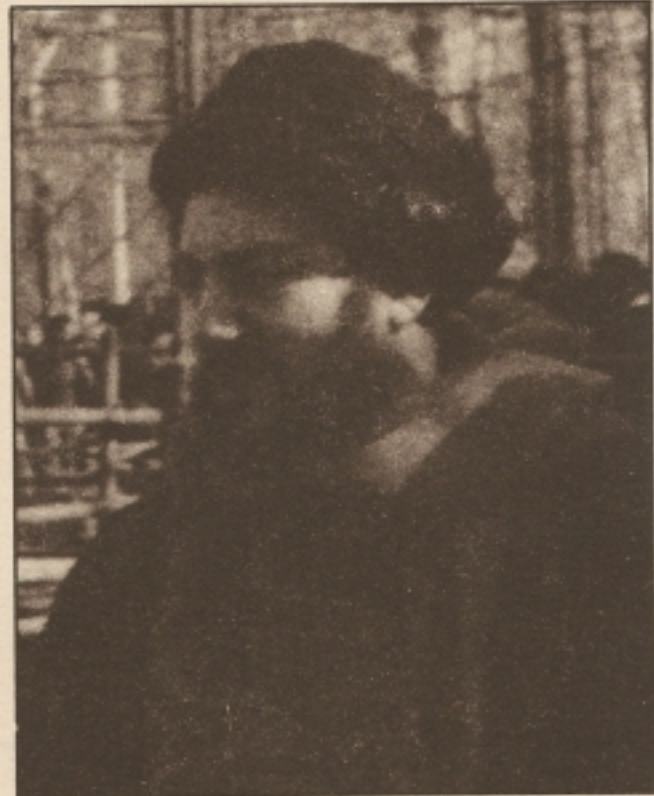
- Bismillahirrahmanirrahim. Memnuniyetle... Bilhassa, Türkiye'li olduğunuzdan dolayı, ayrıca müteahhis olduğumu bilmenizi dilerim. Çünkü; Türkiye'li müslümanlara, ötedenberi her zaman kalbî bir temayülüm var...

- Efendim, bizler de sizler gibi değerli bir şahsiyetle mülâkat yapabilmek imkanı bulduğumuzdan dolayı çok memnun ve müftechir olduğumuzu, bilhassa bildiririz... Sayın Hekim! 'Şehadet mektebini' ve ocağını andıran şerefli ailenizden, bugüne kadar kaç şehid verdiğinizi söyler misiniz?

- Biz Hekim ailesi olarak, tam 22 şehid vermiş bulunmaktayız. Bunlardan 5 tanesi, kız ve erkek kardeşlerimdir. 6 tanesi de kardeşimin çocukları, yani yeğenlerimdir. Diğerleri de yakın akrabalarımızdır, toplamı 22 şehiddir. Bunların tamamı, asrın yamyamı 'Saddam' tarafından şehid edilmiş olup, sadece müslüman olduklarından ve İslam'ın gereğini yaptıklarından dolayı bu akibete düşer kılınmışlardır. Fakat, bunların yüce şehadeti bizim için, müslüman Irak halkı, hatta dünya müslümanları için bir aşk, heyecan ve hareket kaynağı olmuştur. Onların ve diğer onbinlerce mazlum Iraklı Müslüman Şehidlerin mübarek kanları, kan içici canavar Saddam'ı boğacak ve kâfir Baas rejimini silip süpürecektir. İnşallah. Bu kutlu akibet yakındır.. Ve Yüce Rabbimizden ümid-vâr olarak bekliyoruz.

- İnşallah... Bütün ümmetin duaları sizlerdedir... Yalnız; bu mutlu neticeyi elde etmek için 'Sünnetullah'ın muktezâzı olan sebeblere, vesilelere başvurulması gerek. Bu konuda bilgi verir misiniz?

- Elhamdülillah, İslam Mektebinin tarihi dersi ve yüce İnkılabın fiili-fikri yönlendiriciliği sayesinde bu konuda gereken tedbirlere ve vesilelere başvurulmaktadır. Buradaki hazırlıklarımızın dışında, Irak'ın içerisinde de 'güçlü İslâmî Direniş Hareketleri' mevcuttur ve sürekli olarak faaliyet halindedir. Gerçi, emperyalist güçler, bütün güçlerini müslümanların 'bölünmesi' ve 'zaafa uğratılması' noktasında kullanılmış, diğer İslam ülkelerinde de olduğu gibi, Irak'da da epeyce yıkıcı roller oynamışlardır. Fakat; buna rağmen, gerek Irak'ın iç kesimlerinde olsun, gerekse doğu, batı, kuzey kesimlerinde ve bilhassa 'Kürd bölgelerinde' olsun, çeşitli adlar altında birçok İslâmî Hareketlerin varlığı ve faaliyetleri gözlenmektedir. O bölgelerde, kendilerini kamufle edebilmiş çok sayıda alimlerimiz, mühendislerimiz, doktorlarımız, öğretmenlerimiz ve daha başka işlerde çalışan aktif kardeşlerimiz vardır. Bunların tümü, değişik türde İslâmî Hareketin içerisinde faaliyetler yapmakta, geleceğin Irak İslam Cumhuriyetinin içteki hazırlığını yaparak, kutsal tohumunu atmaktadırlar. Zaten, Irak halkının büyük çoğunluğu (yüzeysel de olsa) müslümandır ve İslam Cumhuriyetinin kurulmasına taraftardır. Ama, elleri ve kolları Saddam rejimi tarafından bağlanmış, hatta çoğu yerde kesilmiş durumdadır. Saddam'ın 'canavarları Ürkütecek kadar dehşetli' zulmüne ve dünya emperyalizminin çok

yönlü baskı, aldatma ve uyutma politikalarına rağmen, Irak halkının büyük kesiminin kalpleri ve gönülleri bizimle beraberdir ve kurulacak olan Irak İslam Cumhuriyeti'nden yanadır...

- Irak'daki İslâmî Direnişin İran İslam İnkılabı'nın kuruluşundan sonraki on yıllık geçmişi ve Saddam'ın zulmü hakkında kısaca bilgi verebilir misiniz?

- 10 sene içerisinde, İslâmî hareket çok güçlenmiştir. Fakat, büyük bir baskı sözkonusudur. Mesela; bu müddet zarfında Irak rejimi, tarafından resmen ve alenen şehid edilen müslümanların sayısı 30 bini geçmiştir. Gizli ve başka yollarda imhâ edilenlerin sayısını tesbit etmek, bugün için mümkün değildir. Ve yine, bugün Saddam'ın zindanlarında 200.000'den fazla müslüman, büyük zulümlere ve emsalsiz işkencelere ma'ruz bırakılmaktadır. Aslında, Irak toprakları, baştan başa bir 'açık hava' zindanı ve genel bir hapishane durumundadır. Halkın, fiili kıyam gücü ve takatı büyük ölçüde yıkılmıştır, ama; yine de Allah-u Teala'ya hamdolsun ki, 'Müslüman kürd mücahidlerin dışında', Irak'ın değişik bölgelerinde Saddam rejimine karşı fiili savaş vermekte olan 20.000'den fazla mücahidlerimiz vardır. Bunlar Saddam rejimi için büyük bir tehlike arz etmektedir. İnşallah, bu mücahidler yavaş yavaş daha güçlenmekte ve cihad alanlarını

Bizim, kürtlerle kuvvetli şekilde irtibatımız vardır. Onlar, bizim din kardeşlerimiz ve cihad arkadaşlarımızdır. 'Meclis-i Âla'mızda onların da temsilcileri vardır. Biz, daima onlarla bir araya gelir, meselelerimizi ele alır, istişareler eder ve yapılacak işin en iyisini yapmaya beraberce karar veririz.

daha da genişletmektedirler. Ayrıca; Irak'ın dışına çıkmış, hicret etmiş bir milyondan fazla Iraklı müslüman kardeşlerimiz, dünyanın değişik ülkelerinde yaşamakta ve İslâmî hareketimize maddî ve manevî büyük destekler ve yardımlar sağlamaktadır...

- Kuzey Irak'da Saddam rejimine karşı büyük savaşlar veren müslüman Kürd peşmergelerle fiili irtibatınız var mı? Ortak çalışmalısınız, hazırlıklarınız ve hareketleriniz oluyor mu? 'Tek merkezde' ve tek komutanlıkta birleşme imkanı yok mu? 'Ramazan Karargahının' şimdiki durumu nasıl?

- Bizim, kürtlerle kuvvetli şekilde irtibatımız vardır. Onlar, bizim din kardeşlerimiz ve cihad arkadaşlarımızdır. 'Meclis-i Âla'mızda onların da temsilcileri vardır. Biz, daima onlarla bir araya gelir, meselelerimizi ele alır, istişareler eder ve yapılacak işin en iyisini yapmaya beraberce karar veririz. Gerçi, o kardeşlerimizin arasında İslam dışı yapılara, örneğin sosyalizm ve demokrasi gibi emperyalistlerin ideolojilerine uyanlar ve kürd halkını da uydurmak isteyenler vardır. Lakin, kürd halkının kalbinde ve ruhindaki İman anlayışı ve İslam aşkı, o yabancı ideoloj mensuplarının oyunlarını boşa çıkarmaktadır. Ben şahsen, kürdlerin ölüm-kalım savaşı verdikleri beşerî Baas rejiminden kurtulup da onun benzeri bir başka beşerî ve tağutî ideolojiye teslim ve esir olabileceğine zerre kadar ihtimal vermiyorum. Cenab-ı Hak, inşaallah o müslüman kardeşlerimizi böyle bir faciadan muhafaza buyurur. Elbette, emperyalistlerin, tüm dünya halkları üzerinde oyunları olduğu gibi; kürd halkı üzerinde de değişik oyunları, hileleri olacaktır. Fakat, İslâmî hürriyet için izzetle savaştan bu kavim üzerindeki, emperyalist oyunları, inşaallah, Allah-u Teala boşa çıkaracak, mazlum müslüman kürd şehidlerin pak ve temiz kanları heba olmayacaktır...

İnşaallah, şimdilik ortak noktada hareket ettiğimiz Müslüman kürd kardeşlerimizle, ileride 'tek komutanlık' altında hareket edilecek. Ramazan karargahının geçici sevk-ü idaresi yerine, daimi bir vahdet ve fiili ittifak gerçekleşecektir. Şimdilik, fikrî ve kültürel beraberlik zemini oluşturma çabalarımız, ileride fiili ve somut meyveler verecek, yalnız müslüman kürdleri değil; tüm ümmetî kapsayacak şekilde bir İslâmî Vahdet tahakkuk edecektir. İşte o zaman; dünya emperyalistlerinin ve onun yerli uçaklarının sonu olacaktır...

- Irak İslam Cumhuriyeti Devrim Konseyi niteliğinde olan 'Meclis-i Âla' bugün mevcudiyetini devam ettiriyor mu? Bugün için ne gibi fonksiyonları var? İran-İrak 'ateşkes' kararının kabulü, Irak'daki İslâmî Hareket üzerin-

de ne gibi etkiler meydana getirdi?

- Meclis-i Âla'mız, hâlâ varlığını korumakta ve faaliyetlerini sürdürmektedir. Bizler, savaştan önce de Irak'daki İslâmî Faaliyetlerimizi sürdürüyorduk. Çünkü, Allah-u Teala'nın bütün zamanlarda ve değişik mekanlarda yaşayan tüm müslümanlara tevdi ettiği görev: "İslam'ın hakimiyetini sağlamak için çalışmak ve tehd-ü gayret sarfetmektir". Merhum Âyetullah Sadr ve ondan önce şehid olan 'mücadeleci ve mübariz ulemamız', İran-İrak savaşından önce bizlere bu kutsal yolun kapısını açmışlar ve tâ... o zamanlarda, İmamın 'İnkılâbî yolunu ve usulünü seçmişlerdir... İşte meclis-i Âla'mız o kahraman şehidlerimizin ve öncülerimizin 'İslâmî Hareket ve cihad' yollarını devam ettirecek, İslam hükümetinin Irak'da kurulmasına kadar kutsal mücadelesini sürdürecektir. Biz, İslâmî Hareketi ve mübarezeyi sadece savaş günlerine tahsis kilmayız. Savaş öncesi olduğu gibi, savaşın sona erdiği şimdi de mücadelemiz aynı hızla devam etmektedir. Dün savaş meydanlarında sürdürdüğümüz mücadeleyi, bugün sınır gerisinde ve Irak içerisinde sürdürmekteyiz. Allah-u Teala'nın lâhî emri olan cihad, hiçbir zamanla ve mekanla sınırlı değildir. Onun için, etkili hizmetlerini ve faaliyetlerini Irak'ın içerisinde ve dışarısında sürdüren 'Meclis-i Âla'nın güçlü İslâmî Hareketi, ateş kes kararı ile asla olumsuz yönden etkilenmiş değildir; vahiy mektebimizin muktezası olarak da zaten bunun imkanı ve ihtimali olamaz!...

- O halde; sizde, 'Saddam rejiminin yıkılma' ve Irak'da bir 'İslam Cumhuriyeti' kurma ümidi vardır, diyebilir miyiz?

- İnşaallah, elbette... Zira; Allah-u Teala, hiçbir zaman insanların amelini zâyîl etmez. Herkese, yaptığına karşılığı dünyada ve ahirette muhakkak verilecektir. Allah-u Teala ve Tebareke'nin huzurunda bu kadar fedakar gençlerimiz seve seve canlarını verdiler, Allah'ın dininin yücelmesi için oluk oluk temiz kanlarını akıttılar, İhlasla ve sadakatle İslam'ın hakimiyeti uğruna pâk canlarını feda ettiler. Asrın kapkara canavarı olan kukla bir tağutun karşısında kahramanca savaşmış, İslam'ın izzetini korudular. Allah-u Teala ise; kendi dinine yardım edenlere ve kendi yolunda gidenlere 'yardımlar ve zaferler' va'd etmiştir. Elbette, Allah'ın va'd'i gerçekleşecek ve kâfir Irak Baas rejimi tepelenecektir. İnşaallah, yüce Rabbimizden bizler bu lâhî va'dinin gerçekleşmesini beklemekteyiz...

Aslında, bu dünyevî zaferden ve hakimiyetten ziyade, lâhî rızayı kazanabilme 'asıl gayemiz' olmalıdır. Bizim görevimiz o'dur ki; bu şerî sorumluluğumuzu (mücadelemizin gerekliliğini) müdrük bulunalım. Gerisi ise, Allah-u Teala ve Tebareke'ye kalmıştır. Bizim yardım ve zafer beklememiz de, sadece kendi va'd'i bu doğrultuda olduğu içindir. Biz düşün, Allah yolunda cihad yapmak, İslam'ın hakimiyeti ve tağutların yıkılması için çalışmaktır...

Yalnız, şurasını 'şükür vesilesi' olarak belirteyim ki: Irak'ın içerisinde çok büyük kıpırdanmalar ve faaliyetler olduğunu güvenilir kaynaklardan haber almaktayız. Bilhassa, Irak ordusu içerisinde geniş çaplı ihtilaflar çıkmış, subaylar arasında büyük çatışmalar başlamıştır. Saddam'ın canavarca zulümlerine ve parçalayıcılığına rağmen, sivil ve asker Irak halkının sürekli başkaldırıları, Irak'ın istikbali için bizlere büyük ümitler vermektedir. Allah'dan ümidimiz odur ki; kâfir Saddam'ın bu katmerli zulümleri tamamen aşikare çıkar da, büyük halk kitleleri onun kan içici çehresini bütün çıplaklığıyla görür ve toplu bir karşı koyuşla yere sererler, inşaallah... Ve yine, Allah'dan ümidimiz odur ki: Saddam rejimi ayakta tutan ordu'nun subayları arasında büyük ihtilaflar, tefrikalar ve çatışmalar çıkar da, Baas rejiminin gücü zayıflar veya yıkılır. Böylece; İslam Cumhuriyetinin önündeki en büyük tağutî engel kalkmış olur...

- İnşaallah... Efendim; Allah-u Teala'nın yardımı sayesinde, ileride Saddam rejiminin yıkılıp, yerine Cihan-şumul İslam İnkılâbının çizgisinde ve yolunda kurulacak olan Irak İslam Cumhuriyetinin gerçekleşmesinden sonra, Irakda

'Kavmi ve mezhebî' ayrı-calıklar ve parçalanmalar olabilir mi? Böyle bir ihtimale karşı ne gibi tedbirleriniz vardır?

- Bu bahis, çok mühim ve çok hassas bir bahisdir. Ve biz, bunun için çok dikkat ve itina göstermekteyiz. Meclis-i Âlâ'da, bu konu enine ve boyuna ele alındı. Bir müddet evvel ülke dışındaki Irak'ın ve dünyanın önde gelen sünni ve şii alimlerini, ilim ve fikir adamlarını ve beyin takımlarını buraya da'vet ettik ve burada 'uluslararası bir konferans' düzenledik. Konuşmacılar ve dinleyiciler arasında her kavimden, her ülkeden ve her mezhebden müslümanlar vardı. Dünya kamuoyuna açık şekilde devam eden bu konferans süresince, Allah'ın yardımıyla ileride Irak'ta kurulacak olan **İslam hükümetinin** durumu, konumu ve yapısı konusunda bahisler açıldı ve her nevi meşru' alternatifler gözden geçirildi. Şu husus kesinlik kazandı ki; **Kurulacak İslam hükümetinin 'icra gücü ve idarecileri, Iraklı müslüman halkın istekleri doğrultusunda olacaktır...** Irak İslam Cumhuriyetinin böyle bir zemin üzerine oturması durumunda da, hiç bir haklı muhalefetin olması mümkün değildir. Müslüman halkın çoğunluğu doğrultusunda bir idari mekanizma oluşunca, diğerlerinin de güçleri nisbetince idareye katılımlar sağlanınca, tefrika ve ihtilaf-ları niye çıksınki.... Yalnız, bugün **İran İslam Cumhuriyeti**ne karşı emperyalist güçlerin düzenledikleri sürekli fitne ve komploların benzerlerini, kurulacak olan **Irak İslam Cumhuriyeti** için de düzenlemeleri mümkündür. Müslümanlar uyanık bulunursa, bu uluslararası komploların da sonuçsuz kalacağı, kanaatindeyim...

-Efendim, Irak'da müslümanların 'mezheb' dağılımları nasıldır? Yaklaşık bir rakam verme imkanınız var mı?

- Tabii... Irak müslümanlarının % 65'ne yakını **'Şia'** (Ca'ferî) mezhebine mensuptur. % 33'ü ise, **Sünnî** (Şafii-hanefî) sâikleridir. Sünnîlerin, toplam nüfusun % 18'i **kürd** kavminden, % 15'i de Arap ve Türk kavmindendir. Şii-Ca'ferî müslümanların tamamı ise, **Arap** kavmine mensuptur. % 2 nisbetinde de **'Gayrimüslim'** vardır...

Yalnız, Allah-u Teala'ya hadsiz şükürler olsun ki; Irak'ta

şia ile sünnîler arasında çok güzel bir kardeşçe ilişkiler var. Bu müsbet durum, bizim için memnuniyeti mucib olmaktadır. Yalnız, tarihi bazı dönemlerinde Irak'ın yönetimi **'Sünnî'** adı verilen bir kısım **İslam düşmanları** hükümdarların eline geçmişti; Osmanlı-lar da onlara -güya- **'Sünnî'** diye hamilik ve koruyuculuk yapıyorlardı. Onlar da, tüm **'İslamî Hizmetlere ve Faaliyetlere'** mani oluyor, böylece İslam'ın sünnîsi de şîası da büyük zararlar görüyordu. İngiltere'nin Irak'a tasallut etmesiyle birlikte, aynı uygulamaya devam etti, sünnîlik adına **'Eh-i Sünnet'** de, **'Eh-i Şia'** da azim darbeler yedi. Tıpkı, günümüzün Saddamı gibi... Sizler de, radyo-televizyon ve basın-yayın haberlerinde **Baascı Saddam'ın 'Sünnî önder'** olarak lanse edildiğini; hatta Saddam'ın, kendisini **Kadisiye Kahramanı'** diye ilan ettiğini duyup okumuşsunuzdur. Halbuki, Saddam'ın **'Şiilikle'** de **'Sünnîlikle'** de hiçbir alakası yoktur. Onun dini yoktur ki, mezhebi de olsun!... Saddam, Hristiyan bir şiyonist olarak Mişel Eflak'ın ortaya attığı ve **Sosyalist-Kavmiyetçi** müşrik bir ideoloji olan **Baas Partisi'nin** mensubu ve öncüsüdür. O partinin temel dayanağı, sadece **maddecil-materyalist, ateist ve ekonomik** kurallardır. O ideolojinin hiçbir **İnancı ve dini düşüncesi** yoktur; ancak bütün inanç ve dinî sistemleri **red** üzerine kurulmuştur.

Bu **Baas partisi** Irak'da idareyi ele alır almaz ilk iş olarak **'Ezan-ı Muhammedî'**yi yasakladılar. İslam'ın şiarı olan ve müslüman kitlelerin bir araya gelmesini sağlayan **'Cum'a Namazını'** men ettiler ve Cum'aların kılınmasını engellemek için her türlü baskıcı yollara başvurdular. Cami yapımına mani oldukları gibi, mevcut olan camileri de mağaza ve dükkan yaptılar. İslam ulemasının önde gelen birçok şahsiyetini şehid ettiler. Şehid edilenler arasında **'Eh-i Sünnet'** önde gelen şahsiyetlerinden **Aziz Bedir** de vardır. Ve bu zat, sadece İslam'ı savunduğu için, şehid edilmiş bir İslam alimidir. Saddam'ın bu cinayetleri, sadece dünya istikharinin emrini ifâ etmekten ibaretti... Saddam'ın kalbi, gözü, kulağı ve eli emperyalistlerin elinde ve emrindedir. Ve dünya istikbarının, sâdik bir uşağı ve adı bir kuklasıdır. İşte; İslamiyetle hiçbir alakası olmayan, din, iman, Kur'an ve mezheb tanımayan Saddam gibi kâfiri, maalesef bir kısım **'ulema kılıklı'** satılmış çevreler, dünya müslümanlarına **'sünnî'** diye takdim etmeğe, İran-Irak savaşında da **'şia-sünnî'** savaşı diye göstermeğe çalıştılar. Ve böylece, imanlarını ve vicdanlarını mel'un Saddam'a peşkeş çekerek, gerçek **İslamî Hareketin** karşısında yer almış oldular...

Fakat hamdolsun o yüce Allah'a ki; Müslüman Irak halkı, adı **'ulemâ'** olan bu tip satılmışların, emperyalistlere hizmet ettiklerini çoktan anlamış ve onları layık oldukları yere oturtmuşlardır. Bu tipler, her ne kadar müslümanlar arasında dolaşıp ifsad hareketlerine devam ediyorlarsa da, Müslüman cemaatlar ve halk toplulukları bunlara asla itibar etmemekte ve hiçbir değer vermemektedir. Onun için, bu tip sözde ulemâ kılıklı **Bel'amaların** müslüman Irak halkı üzerinde hiçbir te'siri yoktur. Bu hususta, **Sünnî ve Şii tüm müslümanlar görüş ve hareket birliği içerisinde**dir. Bunda, kat'iyyen müsterih olabilirsiniz...

- Irak'lı Sünnî-Şii müslümanların bu yakın ilişkileri, fikri ve fiili birliklilikleri 'Kökü' bir esasa mı dayanmaktadır? Yoksa, 'Ortak düşman' psikolojisinin geçici bir saikine mi istinad etmektedir? İleride de, bu tür 'Ortak Görüş ve Hareket' imkanı mümkün müdür?

- Irak'lı müslümanlar arasında **Tarih boyunca ve günümüzde** aslâ mezhebi ihtilaflar, hele sürtüşmeler hiç vaki olmamıştır. Onun için, Irak'da aslâ **'Sünnî-Şia'** problemi diye bir şey sözkonusu değildir. Bugüne kadar daima **'kardeşçe'** yaşayan Irak'lı sünnî-şia müslümanların bundan sonra da kardeşliği bozmalarına hiçbir sebep yoktur. Onun için, Irak'lı sünnî-şia müslümanların **'beraberlikleri'** tarihin derinliklerine dayanan çok köklü ve çok kuvvetli beraberliktir. Hindistan, Pakistan gibi ülkelerde yaşayan sünnî ve şiiiler arasındaki olayların ve çatışmaların Irak müslümanları arasında da düşünülmesi mümkün değildir. Bunun için, Yüce Rabbimize ne kadar şükürler etssek de, yine azdır... Fakat, daha evvel de değindiğim gibi; sömürgeci

Allah'ın yardımıyla ileride Irak'ta kurulacak olan İslam hükümetinin durumu, konumu ve yapısı konusunda bahisler açıldı ve her nevi meşru' alternatifler gözden geçirildi. Şu husus kesinlik kazandı ki; Kurulacak İslam hükümetinin 'icra gücü ve idarecileri, Iraklı müslüman halkın istekleri doğrultusunda olacaktır..

güçler, yön verdikleri ve perde altında idare ettikleri ülkelerin bir kısmına 'sünni' diye, ad taktığı kimseleri musallat etmekte, aslında değil mezhebe; İslâm'la, hatta hiçbir din ile alakası olmayan bu uşaklar eliyle 'Sünni ve Şii müslümanlar' birbirlerine düşürülmekte, böylece 'güç ve kuvvetten düşen' bu müslümanlar topyekün ezilmektedir. Emperyalist güçler, İslam ülkelerinin büyük çoğunluğuna musallat ettikleri bu hainleri, kendi çıkarlarını korumak ve sürekli olarak 'egemenliklerini' devam ettirmek için bütün güçleriyle himaye etmektedir...

Fakat, Irak müslümanları bu tür oyuna bugüne kadar gelmemiş, birlik ve beraberliklerini korumaya devam etmişlerdir. Onun için, bugün Irak rejimini yıkmak için de, yarıklı İslam Cumhuriyeti'ni kurmak için de birlikte hareket etmektedirler. Çünkü, 'kafir ve müşrik' olan kişi ve düzenler, şii-sünni bütün müslümanların düşmanıdır. İslâm dini de, her iki mezheb mensublarının 'ortak' dinidir. Küfür düzenlerini yıkıp, İslam'ın hakimi kılma işi ise; sünni ve şii bütün müslümanların en büyük görevidir. O halde, birlik olmamaya ve ortak hareket etmemeye ne gibi sebepler olabilir? Emperyalistlerin, şeytanların ve tağutların 'parçala da yut!' politikaların-dan başka, sünni ve şii müslümanları ayıran ne gibi faktör vardır? Allah'ın yardımıyla Irak Baas Rejimini devirip İslam Cumhuriyetini elbirliği ile kuracağız ve müslüman halkımızın İslâmî hedefleri doğrultusunda, bir yönetim biçimi sunacağız. Böylece; emperyalist güçlerin 'bölücü' oyunlarını bozabileceğimizi dünya müslümanlarına (örnek olsun, diye) göstereceğiz inşaallah...

- Irak'ta, epey miktarda Iraklı esirler olduğu, ma'lumunuzdur. Bunlar üzerindeki İslâmî çalışmaların 'Olumlu' sonuçları verdiğine kani misiniz?

- Irak'lı esirler ki, şimdi İran İslam İnkılabının elinde 'milsafir' olarak bulunmaktadır. Bunların hemen hemen hepsi zaten önceden müslümandır; İslâm hukuku onlara bu gözle bakılmasını amirdir. Hatta, içlerinde çok sayıda tam müte-deyyin ve müttaki mü'minler bile vardır. Saddam rejimi, onları ya zor kullanarak, veya değişik yalan-dolan ve aldatmalarla savaş cephesine sürmüş ve İslam İnkılabını yıkmak için bunlar 'vasıta' olarak kullanılmıştır. Zorla veya oyunla savaş hattında kendilerini bulan bu müslümanların bir kısmı, silah sıkmadan kendiliğinden İran İslam askerlerine teslim olmuş, bir kısmı da 'isteksiz' bir şekilde savaşarak, ölmeyen-öldürmeyen esir olabilmeyen yollarını aramıştır. Saddam rejimi, bu müslümanları; 'İran'ın, Irak'ı alarak Farslaştıracağı' yalanıyla kandırmış, mezheb yönünden çoğu Şii olarak bilinen fakat, kavmiyet cihetiyle 'Arap' olan bu insanların 'kavmiyetçilik' damarı tahrik edilmiştir. Fakat, buraya esir olarak gelen Irak'lı müslümanların hemen hemen hepsi Saddam'ın yalanlarının farkına varmış, İran

İslam Cumhuriyeti'nin 'İslâmı korumaktan ve hakim kılıp yaymaktan' başka hiçbir gayesi ve hedefi olmadığını bizzat müşahade ederek görmüştür... Böylece; İran-İrak savaşının bir 'Şii-Sünni' veya 'Fars-Arap' savaşı olmadığını, ancak ve ancak 'İman-la Küfürün' Hakla batılın, İslâm'la dinsizliğin ezeli savaşının devamı olduğunu gören Irak'lı müslümanlar, İslâm'ın cengaver bir mensubu olarak, hayatlarının geri kalan kısmını devam ettirecek, gidecekleri Irak'da Saddam'ın habsis ve zalim saltanatını sarsmaya yardımcı olacaktır inşaallah...

- Biraz da Türkiye'ye dönseniz...

- Aslında, Türkiye'nin durumu, İslam ülkelerinin diğerleriyle fazla farkı yok gibi geliyor, bana!... Yalnız, Türkiye'deki hukuk, harf, kıyafet, ahlak ve kültür devrimleri, sair ülkelerde 'benzeri olmayacak' derecede menfi bir mahiyet ve karakter arz etmektedir. Bilhassa, İslam aleminin tümüne laiklik ve batıl sistemin ihracında, Türkiye köprü görevini yapmıştır. Emperyalist güçler, dünya müslümanlarını ve tüm mustaz'afı ezdiği, maddî ve manevî tüm değerlerini sömürdüğü gibi, Türkiye halkını da ezmiş ve her yönden sömürerek zayıf bırakmıştır. Şeytanî güçlerin kiralık ve satılık uşakları tarafından dünya müslümanları maddî ve manevî büyük tehlikelerle karşı karşıya gelmişlerdir. Ki, bunların başında da Türkiye'li müslümanlar gelmektedir. İslâm'ın 'Şiarlarını' kaldırarak, hayat-feşân lâhî sistemini yürürlükten çıkaran, İslâm'ın vahye dayanan lâhî esaslarını, batının köhnemiş pislikleriyle değiştiren şeytanî ve tağutî güçler, böylece müslümanların 'hayat damarını' kesmeyi başarabilmenin sevincini yaşadılar ve hâlâ yaşamaya devam ediyorlar. Türkiye'de kendi çıkarları ve kültürleri doğrultusunda değişiklikler eylemler yaptırmayı ve temelli yer edinip tutunmayı başaran emperyalist güçlerin, aynı şekilde Irak'ta da yerleşmek istemeleri karşısında ayağa kalkın Necef-i Eşref ulemâsı, başta Merhum Babam Seyyid Hekim, merhum Seyyid Mustafa ve Merhum Kazimî Yağdı olarak, elbirliğiyle hareket ederek, emperyalistlerin bu niyetlerini kursaklarında bıraktılar. Aynı Necef-i Eşref Ulemâsı, Osmanlılar idaresi altın-da bulunduğu dönemde de Irak'ı, istila etmeye gelen İngiliz emperyalistlerine karşı kıyam etmiş ve tam 4 yıl süren uzun savaşlar vermiştir. Böylece emperyalistlerin ülkemizde yerleşmesine ve devrimler yaptırtmasına müsaade edilmemiş, pis elleri ve ayakları bölgemize uzanmaktan tamamen (kültürel ve devrimler yönünden) kesilmiştir. Bunda da, arzettiğim gibi 'Mübâriz İslam Ulemâsının' öncülüğü ve rehberliği en büyük rolü oynamıştır...

- Allah razı olsun, bizleri pekçok konularda aydınlatmış oldunuz. Yalnız, son olarak Saddam Rejimi ve Irak'da mahsur kalmış müslümanlar hakkında diyeceklerinizi ve Hizbullahî müslümanlara edeceğiniz tavsiyelerinizi de istirham etsek?!

- Şunu tüm Hizbullahî müslümanlar ve dünya halkları iyice bilsinler ki: Irak'ın müslüman ve mustaz'af halkı, dünya tarihinin benzerini kaydetmediği çok büyük ve müthiş bir zulüm mekanizması içerisinde. Saddam rejiminin tek tek veya toplu olarak 'CIA' metodlarını da aşan, dehşetli işkencelerle katlettiği ve parçaladığı mazlum Irak'lı müslümanların 'feryatları' ayyuka çıkmışken, insanlık aleminin bu dehşetli facia'ya karşı kulağını tıkaması ve gözünü kapaması, nasıl ve ne ile izah edilecektir? Saddam'ın o canavarca uygulamalarına karşı, bugüne kadar dünyanın hiçbir tarafından ciddi bir itiraz sesi yükselmemiştir. İnsanlığa ve İslam alemine hükmeden zalim ve despot düzenler tarafından Irak'ın Yamyam Baas Rejimi çok yönlü bir şekilde desteklenmekte, bu alçakça cinayetlerine -adeta- alkışlar tutulmaktadır. Amerikan emperyalizminin ve yandaşlarının güdümü altında bulunan bu 'kâfir ve tağutî' düzenlerden, insaf ve merhamet beklememiz zaten mümkün değildir. Fakat, İslâm ülkelerinin müslüman halklarının ve dünya mazlumlarının 'Irak'lı mazlum müslüman kardeşlerinin feryatlarına ve imdat çağrılarına' kulak vermeleri, 'Leb-

beyk!..' demeleri İslâmî ve insani bir vecibedir...

Ma'lumunuz olduğu gibi, Resulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem Efendimiz: "Kim ki, müslümanların mes'eleleriyle, dertleriyle ilgilenmezse, müslüman değildir ve kim ki, 'Ey Müslümanlar!' diye feryad eden birinin sesini duyar da onun yardımına koşmazsa müslüman değildir!" diye buyurduğu halde; o yüce Peygamber'e (a.s.) iman ettiğini söyleyen o insanlar nerede? Irak'ın mazlum halkı bu kadar zulümlere uğradığı ve feryad üzerine feryad ettiği halde, 'vurdumduymaz' olan bu ümmet, yarın mahşer günü o yüce Peygamberlerinin mübarek yüzüne nasıl bakacaktır? Hele, mutlak adalet ve intikam sahibi olan yüce Allah'ın (c.c.) huzuruna nasıl ve hangi yüzle çıkacaktır? O mazlum Halepçe halkına, cani Saddam'ın reva gördüğü 'gaddarlığın' insanlık tarihinde bir benzerini daha göstermek mümkün müdür? Büyük çoğunluğu çocuk, kadın, ihtiyar, zavıf ve mustaz'af olan Halepçe halkının 'kimyasal bombardumana' tutularak hunharca, canice ve alçakça katliam edilmesi karşısında 'dut yemiş bülbüle' dönen insanlık alemi, hatta müslümanlar, alınlarında yazılı bulunan bu kara lekeyi nasıl sileceklerdir? Allah'dan korkmayan günümüzün insanları, artık insanlığından da utanmaz bir duruma gelmiş bulunmaktadır. Maalesef, dünya müslümanlarının da 'büyük bir sessizlik' karanlığına gark olmalarından başka, herhangi bir 'ciddi' itirazlarına ve mukabelelerine şahid olmadık...

Saddam'ın 'kan içici' rejiminin zulümleri, bilhassa 'Halepçe' cinayeti öyle kolay kolay unutulacak cinsden facialar değildir. Aynı sistem zulüm, işkence ve cinayetler bugün de bütün hızıyla devam etmektedir. Ama, bu cinayetlere ma'ruz kalmış biçârelerin 'feryad' ve 'imdat!' sesleri Irak 'çelik perdesini' yırtıp dışarı çıkarmamakta, çıktığı zamanlarda da 'yankı' uyandıracak vicdanlar bulamamaktadır. Şurada, burada duyulan yankılar ise, çok cüz'î ve çok cılız kalmakta, mes'elenin önemi ve büyüklüğü ile mütenasib olmamaktadır. Gerçi, İslam alemine hükmeden hükümetler, emperyalist güçlerin uşaklığını yapmakta, onun için de kendi müslüman halklarına büyük baskılar, sansürler ve ambargolar uygulamaktadır. Bunları yakinen biliyoruz, ama; müslüman müslümanlığını, hiç olmazsa insanlığını ne zaman gösterecektir? Böyle 'olağanüstü' bir cinayet karşısında susan kimselerin müslümanlıkla, hatta insanlıkla ne kadar alakaları kalır? Bunun hesabını iyice yapmak lazım...

İslam alemine hükmeden tağutî düzenlerin de, Saddam gibi gaddar bir karakter taşıdıklarını, sırası geldikçe onları da 'Halepçe' türü vahşetler ve cinayetler irtikap edebileceklerini müdrük bulunuyoruz. Ama, bilfiil vuku bulmuş olan ile, 'olabilir!' aynı kefeye -şimdilik- koymamak gerektiğini de bilmemiz icab eder. İslam ülkelerine musallat olmuş şeytani düzenlerin tamamı, değişik zamanlarda muhtelif boyutlarda çok büyük vahşetler, cinayetler işlemişlerdir. Bunların tamamından haberdarız. Bununla birlikte, Saddam rejimi kadar vahşet, cinayet ve yamyamlık sembolü bir mekanizmanın bulunabileceğini tahmin etmiyorum. Hatta, Amerikanın Japon halkına karşı 'atom bombası' ile icrâ ettiği yürekler ürperten cinayeti ve Hitlerin 'umumi katliamları' ve vahşetleri bile Saddam'ın, 'Halepçe'nin mazlum, mustaz'af ve müslüman kürd halkına' karşı işlediği cinayetin 'vahşet' derecesine kavuşamaz. Çünkü; Amerika'nın canî hükümeti, o müthiş cinayeti Amerikan toplumuna, yani kendi halkına karşı yapmamıştır; kendi halkının dışında olan bir halka Japonlara karşı uygulamıştır. Dünya milletlerinin 'insanlık celladı' dediği ünlü canavar Hitler de, bu cinayetlerini, içerisinden geldiği ve mensubu bulunduğu kendi halkına, Alman toplumuna karşı işlememiştir; Alman halkının düşmanı olarak kabul ettiği bir başka (yabancı) kavme karşı o müthiş cinayetlerini işlemiştir. Saddam rejimine gelince; hayvanlara, hatta canlıların her türüsüne ve

bizkilere karşı bile kullanılması 'büyük facia' olarak nitelendirilen ve 'asrın korkunç' silahı kabul edildiği için, ölümler kalım savaşlarında bile kullanılması dünya milletlerinde (güya) yasaklanmış bulunan 'kimyasal' silahları; 'kendî öz halkına', o da, 'savaş halinde olmayan sivililere', hem de 'çocuk, kadın, ihtiyar ve miskinlere' karşı kullanmış, böylece 'Halepçe katliamının' canî faili olarak Saddam rejimi, insanlık tarihinin en gaddar, en canavar, en vahşi, en alçak ve en hunhar rejimi ünvanını almıştır... Ki; değil günümüzde, tarih boyunca da böyle bir 'insanlık celladının' bulunabileceğini tahmin etmiyoruz, edemiyorum.. Çünkü, bundan daha büyük bir vahşetin varlığı mümkün değildir...

Saddam rejimi, hâlâ zincirleme cinayetlerine devam etmektedir. Hükümetini ve icraatını 'küçük çaplı da olsa' tenkid etmenin, ülkenin hayrı için kendisine zit ve yeni tekliflerde bulunmanın, İslam'a saygılı davranmanın, İslam'ı övücü söz söylemenin, mazlumlara acımamanın, savaşı kınamanın vs.. karşılığı 'idam' olan, Irak Baas rejiminden başka bir rejim, yeryüzünde bulunabilir mi? Uzun yıllardan beri, bilhassa ateşkes kararından sonra, mazlum müslüman kürd halkına Saddam rejiminin reva gördüğü zulüm, dünyanın neresinde ve tarihin hangi döneminde sözkonusu olabilir? Mazlum Müslüman kürd halkının kökünü kazımak için bütün gücünü kullanan, gücü kafi gelmediği vakit kendi gibi uşak, canî ve tağutî başka düzenlerden de yardım isteyen Saddam rejiminin 'kendî öz halkına karşı' irtikap ettiği zulümleri ve cinayetleri sayıp bitirmemiz asla mümkün değildir. Dünya kamuoyunun gözleri önünde de 'vahşiyane cinayetlerini' kahkahalar ata ata icra eden Saddam rejimine karşı, dünyanın muhtelif yerlerinde bulunan müslümanların, hatta insanlık haysiyetini üzerlerinde taşıyan tüm insanların 'itiraz ve protesto' seslerini yükseltmeleri, 'mazlum Irak halkının feryadlarına ve imdat çağrılarına cevap vermeleri', böylece Saddam rejiminin 'vahşi çehresini' kendi halklarına ve dünya kamuoyuna göstermeleri 'dinî, imanî ve insanî' en büyük bir görev ve vecibe olduğu kanaatindeyim...

Onun için; sizler de, bizlerin bu mazlumiyetini kendi halklarınıza ve Türkiye'li müslüman kardeşlerimize ulaştırırsanız, ilâhî sorumluluğunuzu ifâ etmiş olursunuz. Dünya müslümanları, birbirleriyle daima 'haberdar' olur, birbirlerinin dertlerini kendi dertleri ve mes'aleleri olarak kabul eder ve 'ortak seslerini' de bu doğrultuda yükseltirlerse, insanların kanlarıyla beslenen canavar rejimler, müslümanlara öyle kolay zulüm yapamayacaklarını ve yapacakları zulümlerinden dolayı da kat kat karşılığını görececeklerini anlamış olurlar. Ki, bu da; ezilen ve sömürülen dünya müslümanları, mazlumları ve mustaz'afı için büyük bir başarı olmuş olur... Bundan dolayı, Irak'lı müslümanların 'mazlumiyetini' dünya müslümanlarının gündeme getirmesini ve 'feryadlarına' kulak vermesini talep ediyoruz!... Allah-u Teala; sizden, Türkiye'li Hizbullah müslümanlardan ve tüm dünya Hizbullah'ilerinden razı olsun... Emperyalist kafirlerin ve tağutların zulümlerinden bütün müslümanları muhafaza eylesin... Ve her nevi zilletten kurtararak izzet, şeref ve ihtişamla küfre-zulme karşı şanlı kıyamlar-cihadlar ve şahlanışlar nasip eylesin! İnşallah...

- Amin! Çok aziz ve muhterem Hekim! Lütfedip; bizleri ihyâ eylediğinizden dolayı şahsımız ve Türkiye'li müslümanlar adına zât-ı âlînize çok çok teşekkürlenimizi bildiriniz. Allah razı olsun ve yüce şehidlerinize ve tüm şehidlere bol bol rahmetler-nurlar yağdırsın! İnşallah, Allah'a layık bir kul' olabâmenin çabası ve gayreti içersine gireceğimizi bildirir, bu hususta hayırlı dualarınızı bekleriz. Esselâmü Aleyküm ve Rahmetullah...

- Ben de sizlere çok teşekkür eder, Allah'a emanet olunuz, derim. Vesselamu Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berekatüh..

"Hangi günahattan dolayı öldürüldü?" (Tekvir: 9)

"... Ve zulmedenler nasıl bir inkılabı uğrayıp münkalib (değişmiş-devrilmiş) olacaklarını yakında bileceklerdir." (Şuara: 227)

İKİNCİ YILDÖNÜMÜNDE HALEPÇE KATLIAMINI HÜZÜNLE ANARKEN

Hepinizin de bildiği gibi...

1988 yılının 16 mart günü, canî Saddam rejimine bağlı uçaklar tarafından güzelim Halepçe kenti, kimyasal bombalarla bombalanmış ve 5 binden fazla kadın-erkek, çocuk-çocuk ve yaşlı sivil insanların çok feci şekilde ölmüş ve bir o kadarı da yaralanıp sakat kalmıştır... Hem de meşhur 'hardal' ve 'siyanür' gazlarını ihtiva eden ve güya -savaşlarda bile yasaklanmış bulunan- boğucu, yakıcı, kusturucu yollarla acılara boğarak ve kıvrım kıvrım kıvratarak öldürüp yok eden kimyasal silahlarla bu alçakça cinayet işlenmiş, hatta bu tür caniyane katliam değişik zamanlarda, bilhassa 25 Ağustos 1988'den sonra sürekli olarak tekrarlanmış, dünya kamuoyu ise, bu vahşet karşısında sadece seyirci kalmıştır...

Katledilen mazlum Halepçe ve çevresindeki müslüman Kürd halkı, Irak rejimi ile savaşmayan ve savaşmasını da bilmeyen çocuk-çocuk ve kadın-ihiyar sivillerden oluşan mustaz'aflardır... O halde, bütün vicdan sahibi insanlar mezkûr ayet-i kerime'nin ışığı altında sormalı: "Mazlum ve mustaz'af Halepçe Müslüman Kürd halkı, neden ve hangi

Bu mazlum insanlar biraz sonra katledeceklerini nereden bileceklerdi?

suçtan dolayı katledildi?... " O eli silah tutmaz mazlumlar neden öldürüldü? Hele, o masum kadınlar ve hayatının baharında olan cevval çocuklar, o kundaktaki bebekler nasıl ve hangi vicdanla öldürüldü? Cephede mağlub olan rezil Baas rejimi, hıncını kendi halkının bu mustaz'af ve savunmasız kısmından nasıl alabilirdi?.. Bu din-iman, namus ve vicdan mahrumu canavar Saddam bunu gaddarca yaptı diyelim... Peki, dünya kamuoyu ne-

den bu vahşet karşısında suskun olmayı tercih etti?.. Hani, o demokrasi ve özgürlükçülük havarileri? Hani, insan haklarından dem vuranlar? Hani, hak-hukuk taraftan olduklarını söyleyenler? Hani, şu zulümden yakınanlar ve hümanizmaya tapınanlar?.. Şu insanlık alemi neden la' netlemedi? O binlerce biçare mazlum ve mustaz'af müslüman Kürd halkının canice katliamı karşısında, insanlık neden dut yemiş bülbüle döndü?.. Bu kadar mazlum insanların canî katili, eli ve dişi kanlı mel'un Saddam hala insanlık alemi içerisinde dolaşabilmekte, hala bir kısım rezillerle el sıkışabilmekte ve hala insanlıktan dem vurup tafralar satılabilmektedir...

Bütün bunlar, şu alçak ve rezil asrın habis çehresini ortaya koymakta ve mazlum insanların canına ve kanına susamış ne denli bir vahşet timsali olduğunu gözler önüne açıkça sergilemektedir...

İşin enteresan yanı, rezil Saddam'ın bu cinayetini tek başına işlememiş olması ve bu hususta büyük yardımlar görmüş olmasıdır. Başta Amerika, Rusya, İngiltere, Fransa ve Almanya ola-

rak, bütün kafir güçler, Saddam rejimini gerek moral ve gerekse silah, cephane, para ve teknolojik yönden büyük ölçüde desteklemiş, kimyasal silah üretimi için her türlü yardımlar sağlamış ve zincirleme cinayetlerine bilfiil ortam hazırlamış ve büyük ölçüde cesaret vermişlerdir. Suudi rejimi, bütçesinin tamamını Saddam'ın canı eline vermiş. Mısır, Ürdün, Kuveyt, ve Körfez ülkeleri de, bütün imkanlarını canı Saddam'ın hizmetine sunmuştur. Hatta Türkiye bile Irak rejiminin katliamlarda kullandığı silah, araç, gereç, kimyasal hammaddeler ve sair levazimat için köprü görevini üstlenmiş, bunların Irak'a nakledilmesi için aracı rolünü oynamış, Hatta Saddam rejimine birkaç milyar dolarlık kredi açma yoluna gitmiştir. Böylece; Halepçe ve sair katliamlarda, 20. asırda topyekün insanlık suçu işlenmiş; uygarlık (!) özgürlük (!) çığırkanlıklarıyla, kolektif bir vahşet, zulüm ve cinayet sergilemiştir...

Dergimizin bu sayısında, çok az bir kısmını verebildiğimiz, tüyler ürpertici resimleri bakanlar, görecekleri ki; Saddam rejimi gibi canî bir rejim, belki de ruy-i zemine gelmiş değildir. Ağızların dan-burunlarından ve kulaklarından kanlar akanlar; vücutları tuluk gib şişenler; evlerinin içerisinde otururken, yatarken, yemek yerken ve uyurken beraberce üst üste yığılıp kalanlar; caddelerin-sokakların ortasına hazan yaprağı gibi dökülenler; yavruları kucaklarında iken birlikte can verenler; ağızları bir karış açılanlar ve gözleri dışarı çıkanlar; birbirlerini korumak için kucaklaşarak can çekişenler; bağda, bahçede, yolda, arabada, okulda, hülasa bulunulan her yerde karınca gibi yerlere serilmiş cesetler-cenazeler.. zerre kadar vicdanı ve insanî duygusu olan insanın kalplerini parçalar ve gözleri de yaş yerine kan akıtır.. Fakat; heyhat.. Bu vahşet karşısında, insanlık denen alem büyük bir sessizliğe bürünmüş; tağuti yönetimlerin tümü adeta alkışlar pozisyonuna bürünmüş, büyük bir kısmı mezkur hunharlığa ve müthiş cinayete destekler sağlamış, böylece baştan başa canavarlaşan bir

dünya karşımıza çıkmıştır...

Hatta, bu müthiş vahşet karşısında nice alim kılıklı ahundlar sessiz kalmış, hatta sadakatle Saddam rejimine hizmetler takdim etmiş. Baas rejimini -haşa- 'Ehl-i sünnet' diye dünya kamuoyuna sunmuş, Halepçe'den ve çevresinden yükselen ve hepsi de 'Ehl-i sünnet' (ve Şafii) olan Müslüman Kürd halkının feryadlarına kulak tıkmış, mel'un Saddam rejimine toz kondurmamak için azamî gayretler ve çabalar sarfetmiştir... Sırası geldikçe, konu kendi çıkarlarına gelip dayandıkça 'büyük müslüman' muttaki, adil ve hakperest rolünü takınan, bunun için de, eline geçen bütün propaganda araçlarını kullanan bu saray mollaları, bu sahte kahramanlar, bu para-pul, makam-mevki ve şöret düşkünü reziller güruhu, Halepçe'nin mazlum ve mustaz'af müslüman Kürd halkı katliam edilirken ve açıkça köklü ve planlı bir 'soykırım' söz konusu olurken, büyük bir sessizlik ve vurdum-duymazlık denizine dalmış, adeta başka dünyanın adamı oluvermişlerdir... Namuslu insanları ve müslümanları uyuttuklarını-aldattıklarını sanan bu sefiherler, hakikatte sadece kendilerini aldatmakta, ama, maalesef bunun -belki de- farkına varmamakta, böylece büyük bir gaflet ve delalet içerisinde cehennemnin esfel-i safliline doğru yuvarlanıp gitmektedirler...

Halepçe katliamı, tarihte belki de benzeri görülmemiş, çok hazine ve çok acıklı garip bir trajedi ve insanlığın ürpereceği eşsiz bir facia'dır... O kadar ki: Amerikan emperyalizminin 'hiroşima' ve 'Nagazaki'ye reva gördüğü, insanlığın yüz karası vahşet ve canavarlık bile, bu düzeye gelmemiş, canı Saddam'ın zincirleme ve planlı cinayetlerinin boyutlarına ulaşmamıştır... Mazlum Kürd halkı ki, garip, öksüz, sahipsiz, kimsesiz ve mustaz'af bir kavimdir. İslam'a gönülden bağlı, örf ile İslam iç içe'e kaynaşmış; İslami yapı, örf halinde yerleşmiş, tağuti düzenler tarafından ilimden-kültürden ne kadar geri bırakılmak istenmişse, de, bilfiil İslam'a bağlılığını sürdürmüş olan bu kavim, sürekli olarak ezilmiş ve yok

edilmek istenmiştir...

Şahlık zamanında İran'da, dünün ve bugünün Türkiye'sinde de bu mazlum halka karşı işlenen zulümler, cinayetler ve vahşetler, artık ayyuka çıkıp dayanmıştır. Güneydoğu Anadolu'da, bu mazlum halk üzerinde oynanan oyunlar, 'CIA' nın yönlendiriciliği ile düzenlenen komplolar ve baskılar, değil dergi sahifelerini, kitapları bile aşacak boyutlara ulaşmıştır... İnsan dışkısını, bir insana yedirme vahşetini ve alçaklığını icra eden bir yönetimin tarih boyunca geçtiğini, yamyamlarda bile böyle rezaletin işlendiğini hiç duydunuz mu? Bir avuç azınlığın, kahir çoğunluğa tahakkümünü sağlayan, 'CIA' tarafından organize edilen ve İsrail ile Güney Afrika'dan başka dünyanın hiçbir yerinde benzeri bir uygulama görülmemeyen 'koy koruyucu' sistemi ile; müslüman Kürd halkını birbirine düşürme, birbirine olan güvenlerini yıkmaya, birlikteliklerini (aşiretleri-kabileleri) parçalama ve birbirleriyle meşgul etme.. oyunları, nereden ve hangi müstekbir merkezden kaynaklanmaktadır? Çoğu ey-lemlerinin provakasyon ve 'kontr gerilla' hareketleri olduğu yakinen bilinmekte olan ve 12 Eylül öncesi yöntemlerin renk, elbise ve bölge değiştirmiş, rejimin bir başka 'tezgahı' durumunda olup, yönlendiricileri rejimin güdümünde altında bulunan 'PKK' vesile edilerek, müslüman kürd halkına edilen çok yönlü zulümler, ırza ve namusa tecavüzler, toplu katliam ve soykırım cinayetleri, 'göçe' zorlama ve batıda 'asimile' edebilme.. fiilleri ve oyunları, günümüz dünyasında, sadece 'müslüman kürd halkı' üzerinde icra edilip oynanmakta; dünya kamuoyu, basın ve yayın kurumları, insan hakları savunucuları, hatta müslüman aydınlar ve müslüman halklar bu hususta da büyük bir sessizliğe bürünmekte, bu müthiş ve vahşiyane faciaları görmezlikten-duymazlıktan gelmektedir...

Ve yine; Güneydoğu Anadolu'da müslüman Kürdlere ait toplu mezarların meydana çıktığına dair basında haberler bile yayınlanmış, ancak bilahere üzeri örtbas edilerek konu kamuoyuna

yansıtılmamıştır. Bulgaristan'dan ve Yunanistan'dan gelen göçmenlere iş, ev ve okul imkanı en üst düzeyde sağlanırken, Irak'dan gelen peşmergeler **tel örgülü kamplara** mahkum edilmiş, bu tür imkanlardan mahrum bırakılmıştır. Hatta, TC. tebaası olan öz halkımız, özellikle doğu halkı, işsiz-güçsüz, okulsuz, yolsuz ve barınaksız perişan bir halde yaşamaya, yani ölmeye sürünmeye terk edilmiştir. Irak'dan gelen müslüman kürd kardeşlerimiz, Saddam rejimi ile işbirliği yapan 'CIA' ajanları ve yerli uşakları, yani müslüman kürd halkı düşmanları tarafından toplu şekilde **'zehirlenmek'** suretiyle **'katliam'** edilmek istenmiş, bu durumu protesto etmek isteyen biçare ve mazlum insanlar, TC emniyet güçleri tarafından tartaklanıp-tutuklanmıştır... Ve hakezâ...

İşte; bütün bunlar gösteriyor ki, Saddam rejiminin Halepçe'de ve sair yerleşim bölgelerinde Müslüman kürd halkına uyguladığı **toplu cinayet ve katliam** olayı, sırf münferid bir olay değildir. Az önce de değindiğimiz gibi, bu uluslararası kolektif bir cinayet şebekesinin icra ettiği komple bir zulmün bir bölgedeki tezahürüdür. Ve yarın, küçük bir olay bahane edilerek, Irak'ın bir başka şehrinin, hatta Türkiye'nin doğu illerinden birinin veya bir kaçının, ikinci veya üçüncü **'Halepçe'** olamayacağını, hiç kimse garanti edemez... Tarih boyunca ezilen mazlum ve mustaz'af halkların tümünün akibeti böyle olmuştur... Fakat, onlara zulmeden zalimler de ilah olmamış, zulüm düzenleri uzun sürmemiş ve çok kısa bir zaman sonra yıkılıp gitmiştir...

Evet; "... **Ve zulmedenler, nasıl bir inkılabı uğrayıp münkalip (değişmiş-devrilmiş) olacaklarını yakında bileceklerdir.**" (Şuara: 227) gibi.. daha nice ayetler, zalimlerin ve canî düzenlerin er-geç yıkılıp gideceklerini, zulmün asla pay-i dâr olamayacağını bildirmekte ve mazlumlara **'müjdeler'** vermektedir. Dünün Nemrud, Şeddat, Fir'avn, Neron gibi.. tağutlarının akibetleri ne olmuşsa, günümüzün benzer zalimlerinin de akibetleri aynı ola-

cak, mazlum ve mustaz'af halklar, yine yeryüzünün gerçek varisi ve hakimi durumuna gelecek, yegane **adalet** düzeni olan **İslam'ın tevhid** sancağını yeryüzünün tümünde dalgalandıracaktır, inşaallah...

MÜSLÜMAN KÜRD HALKI, DAİMA EZİLMİŞTİR.

Sosyolojik, etimolojik, etnolojik, antropolojik ve arkeolojik hiçbir değerlendirmeye ve araştırmaya gerek bile duymadan; **Kürd halkı** kavmi bir vakıa olarak vardır. Bu mazlum ve müslüman kavim de; diğer kavimler gibi, her yönden Allah-u Teala'nın ilahî ayetlerindedir. Allah-u Teala, her kavme Peygamber gönderirken bile **"kendi dillerinden konuşan bir peygamber gönderir"** (Bakınız, İbrahim: 4) Hem **"Ve göklerin ve yeryüzünün yaratılışı ve dillerinizin ve renklerinizin ayrılığını onun (Allah'ın) ayetlerindedir. Muhakkak ki, bunda, alimler için deliller vardır."**(Rum: 22) **"Ey insanlar! Şüphesiz Allah'ın indinde en keremliniz (iyi ve kıymetli**

olanınız) **en muttaki olanınızdır. Muhakkak ki Allah, alim'dir, habir'dir!"** (Hucurat: 13) gibi ayetler, **'kavim'** vakıasını kabul ettiği, ancak **'kavmiyetçiliği'** ve kavmi üstünlüğü reddettiği, ne-yettiği halde, bir kısım -güya-müslümanların bile bu ilahî ve fitrî vakıayı kabule yanaşmaması, müslüman Kürd halkın varlığını reddetmeyi **"dindarlık"** sanması, böylece; bätül akımlarla ayniyet arzemesi; büyük bir sukutun ve dalaletin ifadesi ve tezahüründen başka birşey değildir...

Bir kısım müslümanların bu gafleti ve cehaletidir ki, bir kısım sapık ideloloji mensupları; uzun yıllardan beri, Müslüman Kürd kardeşlerimize el atmış, onların bir kısmını -maalesef- idlal ederek, kendi ideolojilerine hizmet ettirecek duruma getirmişlerdir... Allah-u Teala, bütün kavimleri **nur** ve **'eşit'** yarattığı, dil ve renk yönünden hiçbir kavmi aşağılamadığı veya imtiyazlı kılmadığı, üstünlükte sadece **'takva'**yı esas aldığı halde; müslüman Kürd kardeşlerimizin, Allah-u Teala'nın vergisi, nimeti ve bir ayeti olan kendi **'ana dilleri'** ile konuşabilme, eğitim görebilme ve yayın yapabilme hakkını tanımayan ve

tanımak istemeyen ve **kavmiyetçiliğe varmayacak** derecede, meşru dairede (İbrahim: 4)'ün sınırları içerisinde) bir **'idari'** yetki anlayışını kabullenemeyen zihniyet, gerçekten de İslam'ın ve Kur'an'ın ilahî ve içtimai ruhundan; uhuvvet ve vahdet çizgisinden uzaklaşmış cahil ve despot bir zihniyettir... İşte, bu gayri-İslamî mantıktır ki, Müslüman kürd halkını daima hor görmüş, ikinci sınıf insan muamelesine tabi tutmuş, bununla birlikte **'müslümanlıktan'** ve **'kardeşlikten'** de dem vurmıştır. İslam kerdeşliği ile ve vahdet adalet, anlayışı ile bağdaşmayan bu tutum tabiatıyla müslüman kürd kardeşlerimizin kalbinde ve ruhunda derin yaralar açmış, bu tür müslümanlara olan güvenlerini -büyük ölçüde- yıkmıştır... Bunun da, İslam ile te'lif edilemeyeceği, gayet açıktır...

Halepçe katliamına karşı Müslüman arap halklarının ve bölgemizdeki -bir kısım- müslümanların ilgisiz ve sessiz kalmalarının asbab-ı mucibelerinden biri de, işte budur; İslam'ın -Kur'an'ın ruhuna ters olan, bu sakat anlayıştır!... Bu sahipsizlik, bu ilgisizlik, bu vurdumduymazlıktır ki; tağutî düzenler, Müslüman Kürd halkının **katliam** edebilmeye -mükerreren- cür'et edebilmekte, hiçbir tepkiden ve reaksiyondan asla çekinmemektedir. Ve tağutî düzenler, müslümanların bu zaafından, daima istifade etmektedir. **"Muhakkak ki, mü'minler kardeşler.."** (Hucurat: 10) gibi.. ayet-i kerimeler ve ilgili hadis-i şerifler **"Mü'minlerin dertleriyle dertlenmeyen bizden değildir!"** hadisi ve benzerleri sürekli olarak okunduğu ve müslümanların kar-

deşliğinden dem vurulduğu halde, maalesef, bu İslamî ve nur ve ruh, gerçek anlamda, bir kısım kalblere tamamen yerleşmemiş, mes'ele sadece telaffuz edilmekle ve yüzeysel planda ele alınmakla iktifa edilmiştir...

MAZLUMLARDAN MUSTAZ'AFLARDAN YANA OLMAK VE ONLARIN YARDIMLARINA KOŞMAK, İSLAMİ BİR VECİBEDİR

Gerçek müslümanlar, sadece **'din ve iman'** birliğini esas alırlar; bu birlik içerisinde bulunan bütün mü'min ve müslüman kardeşlerini **'müsavî'** kabul eder ve bunlar arasında (**takvanın dışında**) asla hiçbir imtiyazlı sınıf ve kavim kabul etmezler. İslam ümmeti içerisinde, herhangi bir müslüman fert veya kavim, zulme uğramış, zayıf bırakılmış ve yardıma muhtaç bir duruma gelmişse; bütün müslümanların o kardeş fert ve kavme yardımcı olmaları ve bu hususta, hiçbir ayırım yapmama-ları **İmanlarının** gereğidir. O'nun için, gerek Irak'da ve gerekse başka yerlerde bulunsun, bütün müslümanlar, birbirlerinin yardımına koşmalı, hiç değilse dilleri ve duaları ile o mazlum kardeşlerinin yanında olduklarını izhar ve isbat etmelidir.

"Ne oluyor size ki, zayıf ve aciz erkeklerle kadınlar ve çocuklar; 'Rabbimiz! Bizî ahalişi zalim olan şu şehirden çıkar, bize katından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla!' deyip dururlarken, siz (onlara yardım için) Allah yolunda savaşmıyorsunuz?" (Nisa: 75) ayet-i kerimesi, gücü bulunan bütün müslümanların, mustaz'af müslüman kardeşlerinin yardımına koşmaları ve bu yolda savaşmaları lazım geldiğini bildirmekte; böylece, gerçek ve güçlü mü'minlere, **'hamillik'** ve **'havarilik'** görevlerini -mükellefiyetlerini yüklemektedir...

Zira yeryüzüne **'halife'** olarak ta'yin edilmiş olan müslümanlar, **hakkı ve adaleti** ayakta tutmakla; batılı ve zulmü yıkmakla; zalimlerin karşısında, mazlumların da yanında yer almakla mükelleftir. Onun için Filistin, Afganistan, Azerbaycan, Tacikistan, Lübnan, Eritre ve sair yerlerdeki mazlum

müslüman kardeşlerimizin **'yardım'** taleplerine **'lebbeyk!'** demek, tüm müslümanların boyunlarına borç olduğu gibi; mazlum ve mustaz'af müslüman kürd halkının da bu tür yardım taleplerine **'lebbeyk!'** demek ve yardımlarına (istitaat nisbetinde) koşmak da keza bütün müslümanların üzerine borçtur. Zaten, bir milyarlık İslam alemi uyanır, dinini ve müslümanlığını idrak ederek, kendilerine hükmeden tağutî düzenleri alaşağı ederlerse; **'tek ümmet'** **'tek imam'** **'tek devlet'** ve **'tek ordu'** bilincine ulaşır, organize edilmiş **'tek güç'** haline gelirse; müslümanların, hatta bütün insanların **ezilme, zulüm görme, öldürülme, katliam edilme ve mustaz'af bırakılmaları** gibi feci ve vahşiyane olaylar vuku bulmayacak, bulunca da asla **'cezasız'** kalmayacaktır... Müslümanların ve tüm mustaz'af halkların günümüz dünyasında, tek kurtuluş yolları da ancak budur!...

O halde; tüm dünya müslümanları, bu duruma gelebilmenin yollarının araştırmalı, tek merkezden organize edilecek **'milyarlık tek güç'** olabilmeyen ortamını hazırlamalı ve bunun için de ellerinden gelen bütün gayretleri sarfetmelidir... Bunun gerçekleşmesi ile birlikte, dünya müstekbirliğinin sonu gelecek; Saddam gibi eli ve dişi kanlı uşaklarının rezil saltanatları ve zulüm düzenleri yıkılacak; tüm tağutî güçler cehennemi boylayacak; ilahî huzmeleri işildamakta olan **'İslam çağı'** da dünyayı aydınlatan bir güneş gibi doğacaktır...

İşte... o zaman, mazlum Halepçe, Hama, Azerbaycan, Filistin, Afganistan ve sair.. şehidlerimiz pak ruhları sevinecek; canice akıtılmış o mübarek kanları, dünyayı cennet kokusu ile ferahlatacak olan güller ve laleler açacak, ruhları ve gönülleri aydınlatacaktır... İnşallah...

Halepçe'nin ve sairinin tüm şehidlerine sonsuz rahmetler dilerken, Saddam'a, hamilerine ve yandaşlarına da sonsuz la'netler olsun deriz!...

(münâfık-süfyani, deccalî tağutlara:)

"HAKK-I İ'LAN"

Görmemiş tarih-i âlem, böyle zalim bir eli;
Şermesâr ettin adûvv, cevrinle hep müstakbell...

Sinemi açtım, cefânın 'tıği' incitmez beni;
Görmüşüm zira, cefâ 'dâm'ında' cennet gülşeni...

Haps-i zindan'ın kelepçen ruhuma tâc-ı serir;
Zulm-ü bî-dâd'ın be gaddâr 'cehdime' revnâk verir...

Tığ-ı zulmün, dâm-ı cellâd'ın, cefân bilmem nese;
Haps-i zindanın bize 'dâr'ül-ilm bir medrese'...

Din için ettik fedâ can, hanûman, evladı biz...
Dökse gök, fıskırtsa mevt; dağlar, zemin, ateş, deniz!...

Târ-u mâr olacaksın sen, hitâb bile etmeden;
Söyle, hain söyle.. Kıvrınman, telaşın hep neden?...

Mansıbın, arzun ve rütben; izz-i câh'ın, esfelî;
Hizb-i Kur'an'dan be hey zâlim, çek o bedbaht eli!...

Sayhâ-yı Hizbullah'dan 'mevcler' saçar ummân-ı dil;
Böyle ummanlarda seyrân, ey zelil haddin değil!...

Dehşetin, zulmün, cefân bu azmime şiddet katar...
Yelkeni kopmuş gemin, haşmetli mevcem'den batar...

Kâfir etmez zulmünü, hatta o câni eşkiyâ!..
Bir kızarmaz yüz ki; beklenmez hayâsızdan hayâ!...

Kahr-u bîdâd, zulm-ü istibdâdı 'el-hak' çiğnerim..
Hakka nâzır, Hakkı nâtık, Hakkı i'lan eylerim!...

Muhammed'Eş-Şarki

DAVET

İşte Halepçe'nin unutulmaz hazin anıları!..

DAVET

Herşeyden habersiz bu mazlum insanlar, bakınız ne hale getirildi?

DAVET

İran İslam İnkılâbı'nda kutlanmakta olan
"ŞAFAKTA ON GÜN MERASİMLERİ DOLAYISIYLA

ASRİN KUR'ANÎ 'FECR'İ; İNKILAB GÜNEŞİ DOĞARKEN

"VE'L-FECR; AND OLSUN FECRE!;
AND OLSUN, ASRİMİZİ AYDINLATAN İSLÂM İNKILABI GÜNEŞİNE!.."

Hizbullah HAKVERDİ

(Geçen sayıdan devam)

- İKİNCİ BÖLÜM -

Evet..

Rahman ve Rahîm olan Allâh'ın adıyla!

1- **Andolsun fecre!** (Cihanı aydınlatan, parlak şafak'a!..) 2- **Ve Leyâlin aşr'e!** (Bir arada gelip geçen on geceye)!.. 3- **Hem Şef'e** (çift'e); **hem vetr'e** (tek'e)! 4- **Gelip geçeceği dem'de** (bilhassa, on gece'den, son) **gece'ye!**.. 5- **Akıl sahibi** (olanlar) **için, bunların** (ve bunların içerisinde, cereyan eden muhtelif ve acaib-harika olayların; ve bulunan unsurların) **her biri, birer yemine değmez mi?** 6- (Hem) **görmedin mi, Rabbin nasıl yaptı Ad'a?**! 7- (Hem de) **'İmâd' sahibi İrem'e!**.. 8- **Ki o, beldeler içinde misli yaratılmamış** (bir kavim) **idi!**.. 9- **Ve vâdl(ler) de kayaları** (kesip) **oyan Semud'e!** 10- **Ve 'evtâd'** (kazıklar, güçlü ordular) **sahibi Fir'avn'e!**.. 11- **Ki** (bütün bunlar, memleketler(in) **de 'tuğyanlık'** (azgınlık-taşkınlık) **ederlerdi!**.. 12- **Ve oralarda fesadı** (zulmü, katli ve küfrü) **çoğaltmışlardı!**.. 13- **Bundan dolayı, Rabbin de** (o azgınların) **üzerlerine bir azab kamçısı yağdırıverdi!**.. 14- **Zira Rabbin, muhakkak ki** (sürekli olarak) **'Mirsad' sahibidir!** (herkesi ve her yaptıklarını rasad edip, gözetleyendir; ve ona göre de cezasını verendir!)! (El-Fecr: 1-4)

İşte;.. İslam İnkılabı rehberinin (İmam-ı Ümmet merhum Humeynî Ridvanullahi Aleyh'in) işaret burduğu ve 'İslam İnkılabının'da 'Şafakta on gün' merâsimleriyle her yıl 'Bayram' olarak kutlamakla pekiştirdiği vechiyle; Allah-u Teala, "Fecr-i İslam'ın" doğuşunu, 'El-Fecr' suresinde ifâdesini bulduğu üzere 'Leyl-âlûd on günün' geçmesine merbut kılmış;... İmam Humeynî'nin İran'a ayak bastığı 1-Şubat-1979 tarihinden, 11-Şubat-1979 tarihine kadar geçen 'korkulu, karanlık 10 gün' müteâkib

"İslam'ın kesin zaferini ve hakimiyet tahtına geçişini temsil eden ve parıldayan şafağı olan" 'feci-l sadık' bütün ihtişamiyle doğmuş, böylece Yüce rab-bimizin İlâhî emri ve ezeli (Kur'anî) takdiri yerini bulmuştur. Merhum Hazret-i İmamın İran'a ayak basışı ve 'hareketi bizzat ele alış ve bil-fil idare edişi' ile birlikte, kesin zaferin '(geceli-gündüzlü) on gün' uzamasının; ve 'manevî on gece' mesâbesinde olan 'On günün' geçmesinden sonra;...kesin zaferin elde edilerek 'tağutî tüm kalıntıların-pisliklerin temiz-

lenmesinden sonra "Vel'leyli lza yesri" (Geçip gittiği zaman (son) gece)'ye müteakib, asrımızı aydınlatan İslamî "fecd-i sadık" 'ın muhteşem bir şekilde doğuşunun 'esbâb-ı mucibesi' sâdece kitabul-lah'da mukarrer bu ilâhî 'kaza' ve ezeli 'takdir'dir...

**Ezel'den ebed'e kadar,
Her şeyi ve tüm hâdisâtı 'ihata
eden' Kur'an-ı Kerim, 'El-Fecr'
suresinde kat'î bir şekilde,
asrımızın harika
İslam İnkılabından
bahsetmekte, daha öncede
değindiğimiz gibi; İmam'ın
İran'a geliş tarihi olan
1-Şubat-1979
tarihî ile, kesin zaferin
kazanıldığı 11-Şubat-1979
tarihleri arasında geçen
korkulu, karanlık on günün
(on gecenin) geçmesinden son-
ra 'fecd-i sâdik' doğmakta,
yani çağlar üstü muhteşem
'İslam İnkılabı' bil-fii'l hakim
olmaktadır.**

"Vel'fecd; and olsun 'Fecd'e;.. Asrımızı
aydınlatan
İslam İnkılabı güneşine!.."

Öyle bir 'Fecd'; öyle bir 'Güneş' ki;.. parıltılarının
belirtileri ile birlikte 'kütür yarasaları' meydanları terk
etmiş, ortalıklarda görünmez olmuştur. Öyle bir
'Fecd'; öyle bir 'Güneş' ki;.. ilâhî şu'lelerinin yansı-

ması ile birlikte 'hak ile bâtil' kesin hatlarıyla ayrılmış,
'nifak' perdelerini çatır-çatır yırtmış, 'sıddıkları' ve
'kezzâbları' deşifre etmiş, 'Su üzerine' çıkarmıştır.
Öyle bir 'fecd'; öyle bir 'güneş' ki;.. dünyayı kendi
'çiftliği', 'yağma ve talan alanı'; insanlığı da 'hiz-
metçileri, ırgatları ve köleleri' mesâbesinde gören
'emperyalist güçlerin' ve 'müstekbirlerin' zulüm-
katli ve cinâyettele yoğurulmuş hâbis 'saltanatlarını'
derinden derine 'sarsmaya', 'çatlatmaya' ve yer yer
de 'yıkıma' başlamış; İslam ümmetinin ve ezilen
dünya halklarının-mustaz'afalarının 'kurtuluş ümidi',
ışığı ve 'can simidi' durumuna gelmiştir... Öyle bir
'Fecd'; öyle bir 'Güneş'; 'Öz Muhammedî İslamın
mücessem timsâli haline gelmiş', 'alem-i mülk ve
melekûtü, alem-i ervâhı ve ma'nâyı 'ihtizâza' ve
cüş-u huruşa getirmiştir.. Öyle bir 'Fecd'; öyle bir
'Güneş' ki;.. İslâm ümmetinin üzerine musallât
olmuş, emperyalistler adına 'İslamî' ve 'Ümmetî'
kontrol altına alma görevini üstlenmiş, bununla birlik-
te 'alim(?) 'mücâhid(?) ürvânını gasb etmiş hâbis ve
uşak zihniyeti, yani 'Amerikancı İslam cephesini'
kesin (ve kalın) çizgilerle ayırmış; 'Öz Muhammedî
İslamın kimliğini' yani 'Muhammedî ve Hüseyinî
çizgiyi' ortaya koymuş, 'gerçek İslam'ın ne ol-
duğunu' göstermiş, bu hususta 'ilâhî Furkan' fonksi-
yonunu oynamıştır... Öyle bir 'Fecd'; öyle bir 'Güneş'
ki;.. ışıldayan-parıldayan ilâhî huzmeleri, 'tağutî sa-
rayları' cayır cayır yakarken, tutuşmaya 'müheyyâ' -
üzeri küllenmiş- imanlı gönülleri de uyandırmaya,
canlandırmaya, 'İman ateşyle' ve aşkıyle yakmaya-
alevlendirmeye ve 'İslamın izzet ve hürriyeti' uğru-
na ayaklandırmaya ve şahlandırmaya başlamış,
böylece günümüz dünyasını kasıp-kavuran emper-
yalist güçlerin 'sömürü imparatorluklarının' çöküş
ve yıkılış kapısını açmıştır!..

'El-fecd' suresinde ifadesini bulan bu ilâhî tab-
lo'nun ihtişamını ve nurâniyetini gerçek yüzüyle ve
tam anlamiyle idrak edebilmek için, ezelden ebede
kadar her şeyi ve her olayı 'ihata' eden ve 'Kelamul-
lah' olan Kur'an-ı Kerim'in ilâhî ve şümullü hitabına
kulak verelim:

"(Felâketleri bütün mahlûkâtı sarıp kaplayacak
olan kıyamet günün haberi, sana geldi mi? (Ki, bir
kısım) yüzler vardır ki, o gün zillete bürünmüştür.
Zor işler altında bitkin düşmüştür. (Onlar) kızgın
bir ateşe girerler; kızgın bir kaynaktan içirilecek-
tirler; kötü kokulu, kuru bir dikenden başka ylye-
cekleri yoktur! (Ki) O, ne semirtir ve ne de açlığı gi-

derir. (Ve yine, bir kısım) yüzler de vardır ki, o gün parı parı'dır. Çalıştıklarından dolayı hoşnuddur. (Ki, onlar) yüksek bir Cennettedir; orada boş bir lâf işitmez(ler); orada dâlma akan (nice) bir pınar vardır! Orada yüksek tahtlar, yerleştirilmiş kâseler, sıra sıra dizilmiş yastıklar, serilmiş saçaklı halılar vardır!..." (El-Ğaşiye: 1-16) Ayet-i Kerimleri, her asırda ve her zaman karşı karşıya bulunan 'iki zıt cephenin', yani 'kûfür' cephesiyle 'İman' cephesinin akibetlerini 'veciz' ve net bir biçimde beyân ederken, "Onlar (sâdece, örnek olsun diye) deveye bakmazlar mı (ki, ne kadar acâib ve) nasıl (bir hikmetle-san'atla) yaratılmıştır? Göğe de.. (bakmazlar mı?) Nasıl yükseltilmiştir? (bakmazlar mı) dağlara da! (ki) nasıl dikilmiştir? Ve yere de.. (bakmazlar mı? Ki,) nasıl yayılmıştır?..." (El-Ğaşiye: 17-20) Ayetleri de 'ehl-i küfürün' akıl ve kalbini tahkîr ve istihfâf et-

mekte; 'İman' ehline 'Tevhîdî-yakînî' ufuklar-pence-reler açmaktadır.

"... Sen hemen hatırlat (ve Tevhîdî çizgide öğütler ver!) sen, ancak bir hatırlatıcısın! Onların üzerine 'musâyitir' (musallat, mutasallit, zor kullanıcı) değilsin! (Senin bu hatırlatmandan sonra, başkası değil) ancak kim yüz çevrilirse ve küfrederse, Allah onu en büyük azâb ile azablandırır. Şübhesiz onların dönüşü, ancak bizedir. Sonra hesaplarını görmek de bize düşer!" (El-Ğaşiye: 21-26) Ayetleriyle, Resûlüllah Sallallahü Aleyhi Ve Sellem Efendimizin şahsında, her devirde 'İslam'ın öncü kadrolarının' ve liderlerinin tavır ve durumları beyân edilmektedir. Ki; genel'den özel'e, küll'den cüz'e doğru geldiğimiz zaman, değişik zamanlardaki 'muhtelif efrâdından bir ferd-i vâhidi' olma noktasında ve mezkûr ayetlerle olan 'münâsebât-ı ma'nevî-yeleri' cihetiyle 'İslam İnkılabının ve rehberinin' kudsiyeti ve ulviyeti daha iyice anlaşılmaktadır. Zirâ; 'El-fecr' suresinin 'sibâkı' olması yönünden, ondaki 'hakâik' ile münâsebâtı zâhîr olan ve "her yandan insanları ve toplumu saran, istilâ eden kâbu, dert, belâ, maddî ve ma'nevî kıyamet, ateş, kılıf-perde, ukubat..." gibi anlamlara gelen (47) 'Ğaşiye' kelimesi ve onun 'alem' olduğu ve 'müsemması' olan mezkûr sure'nin (bilhassa) son kısımları, -âdetâ-'İslam İnkılabı öncesi dünyanın (özellikle mahall-i İnkılab olan İran'ın) hâzin durumunu (remzen) tasrih ve tebyîn etmekte; 'Vâris-i Resûlüllah' olan İnkılab rehberinin haline ve pozisyonuna dikkat çekmektedir...

Evet;.. 'Büyük şeytan' Amerika'nın 'bölge uşağı' rolünü oynayan, insanlık tarihinde gelip geçmiş nice selefler bulunan 'şâhlik' tağutunun bir 'kâbus', 'dert', 'belâ-fitne', 'ateş' ve kahredici bir 'zulûmât' hâlinde tüm toplumu 'sarıp-kuşatması' ve her yönden 'istilâ' ederek zalim 'kıskaçı' arasına alması; o tağutî düzeni karşısına 'volkan' gibi dikilen şanlı imamın da 'ordu, saltanat, aşiret' gibi.. hiç bir 'maddî gücü' ve zorlayıcı vâsıtaları olmadığı halde, sâdece 'tezkir, teblig, ikâz ve irşâd' ile iktifâ etmesi; buna rağmen, hakim olan tağutî 'şâhlığın' ondan 'yüz çevirmesi'; silâhla, zulûmle, katl-ü cinayetle karşılık vermesi; Allah-u Tealâ'nın da o zalim düzenin başlarını maddî ve ma'nevî, dünyevî ve uhrevî 'azab-lara' düçâr kılması ve tar-u mâr etmesi;.. 'Vel-fecri, ve leyalın aşrın...'in 'sibâkı' olan mezkûr 'El-Ğaşiye' suresinin, bilhassa 'son kısımlarının' da 'İslam İnkılabı' ve 'mümtâz imamı' ile 'ma'nen ve işâreten münâsebettar olduğunu göstermekte;

böylece 'El-fecr' suresinin 'İlâhî müjdesinin' ve 'fecr-i sadıkın doğuşunun' öncüsü durumuna gelmektedir. Ki; bunu müteâkiben de 'El-fecr' suresi, 'İslam İnkılabı fecrini ve güneşini' remzen, imâen ve işâreten 'İhbâr-ı ğayb' kabilinden müjdelemekte ve 'efrâdından' olan zamanımızın 'fecrini' (İslaminkılabını) haber vermektedir...

Evet:

"And olsun fecr'e; ve leyâlin aşr'e (bir arada geçen ve karanlık gündüzleri de ihtivâ eden on gece'ye); ve şef'ü vetr'e (her nev'i çift ile tek'e...); (gelip-gideceği) ve geçeceği demde gece'ye;.. Ki bunlarda (ve bunların içinde cereyan eden, çok garaib-acâib ve harika olaylarda) akıl sahibi bir kimse için kase (edilmeğe lâyık değerler) var, değil mi?... (El-Fecr: 1-5) Ayetleri, İslam İnkılabının bir 'fecr' olarak doğuşunu, doğuş öncesi 'ahvâlini' ve imamın durumunu 'veciz' bir şekilde terennüm ederken; "...Görmedin mi, rabbın nasıl yaptı ad'a; İ'mâd (direk) sahibi İrem'e; ki o, beldeler içinde misli yaratıl mamış (bir kavim) idl...; ve va'idlerde kayaları (kesip) oyan Semud'e; ve 'Evtâd' (kazıklar, ordular, ehramlar) sahibi fir'avn'e; ki (bütûn) bunlar, beldeler(in)de tuğyan etmişlerdi;.. Ve oralarda fesâdi çoğaltmışlardı... Onun için, rabbın de üzerlerine bir azâb kamçısı yağdırıverdi. Şüphesiz rabbın, (süreklili olarak) 'rasâd' etmektedir. (dâima nigâhbandır, her an gözetleyicidir..)" (El-Fecr: 6-14) Ayet-i Kerimeleri de, 'tağutî şâhlığın' seleflerine ve elim akibetlerine dikkat çekmekte; remzen ve imâen 'Ad, Semud, İrem ve Fir'avn' tağutîliklerinin 'haleflerinden' olan şâhlığın ve benzerlerinin de aynı akibete düçar olacaklarına 'İşâret' etmektedir. Ki bu; aynen tahakkuk etmiş, böylece 'Sünnetullah' in her zaman aynen (değişmeden) cereyan ettiğini göstermiştir...

Ezel'den ebed'e kadar.. Her şeyi ve tüm hâdisâtı 'İhâta eden' Kur'an-ı kerim, 'El-Fecr' suresinde kat'i bir şekilde, asrımızın harika 'İslam İnkılabından' bahsetmekte, daha öncede değindiğimiz gibi; İmam'ın İran'a geliş tarihi olan 1-Şubat-1979 tarihi ile, kesin zaferin kazanıldığı 11-Şubat-1979 tarihleri arasında geçen 'korkulu, karanlık on günün' (on gecenin) geçmesinden sonra 'fecr-i sâdik' doğmakta, yani çağlar üstü muhteşem 'İslam İnkılabı' bil-fil hakim olmaktadır. Ki, Merhum İmamın ve İslam İnkılabının dikkat çektiği bu kutsal; ve, müjdelere ümitler dolu 'On gece' (ve on gün), İslam İnkılabının hakim olduğu beldelerde "şafakta on gün" diye, resmî merâsimlerle kutlanmaktadır. Bu mutlu ve kutlu

'fecr-i sâdik' olayını, 'El-Fecr' suresinin tefsiri kısmında 'Fi zilâl'il-Kur'an' 'dan ta'kib edelim:

"Sure'nin bu 'giriş' kısmındaki 'yemin'; şeffâf, ısındırıcı, letâfet dolu, ruh sahibi yaratıkları ve tabloları ihtivâ etmektedir: 'And olsun fecr'e;.. Hayat; Nefesini kolayca aldığı, sevinç ve tebesüm yayıldığı, tatlı bir dostluğun ve muhabbetin hakim olduğu, o an'a!.. Dalgın varlıkların, yavaş yavaş uyanmağa başladığı nefesleriyle sanki, birer birer yalvardıkları, her anının, beklenen bir açılış hüviyetli arzettiği 'fecr' saatine!..";

"Ve on gece'ye; "...Ayetin akışı içerisinde gecelere hususî bir şahsiyet verilmektedir. Kur'anın uçuşan ifadelerinin gerisinden biz, gecelerin 'ruh sahibi' 'biret canlı varlık' olduğunu, onun bizle kucakladığını, bizim de onu kucakladığımızı hissederek gibi oluyoruz!..." (48) diyen merhum Kutub, "Zevc-zevce ve ferd", "Her şeydeki çift ve tek", "zamm, şefâât ve 'iytar' gibi teklemek ve 'ahz-ı intikam ve öç almak", "iki rek'âtli ve tek rek'âtli namaz" gibi.. bir çok ve geniş anlamlar taşıyan (49) "Ve's-şef'i ve'l-vetri" (Hem çift'e, hem tek'e!) ayetinin sâdece 'namaz' şikkı ve tevcihi hususunda şöyle devam etmektedir:

"Ve's-şef'i ve'l-vetri" (hem çift'e, hem tek'e!);... "Bununla bu sevimli, insanı ısıtan fecir ve gece havasına, ibadet ve namaz ruhu verilmektedir.... Huşu' dolu ibadet ruhuyla mevcudâtın ruhu buluşmakta ve ibadet eden ruhlar, seçkin gecelerin ve parlak 'Fecir'lerin ruhuyla karşılıklı konuşmaktadır!"

"Gelip geçeceği dem'de geceye!" Buradaki 'Gece', 'Canlı bir varlıktır'. Kâinât içerisinde gelip geçer. Ve sanki, 'karanlıkta dolaşan' 'uykusuz bir insan' veya 'uzak bir seyâhâta çıkmış bir yolcu' gibi... Ne güzel bir sahne! Ne te'sirli nağme! ve; 'fecr'le, 'On geceyle', 'çift ve tek'le uyuşan ahenk!.."

"Bu ifadeler, ibâre ve lâfızlardan ibaret değil. Bunlar, fecir meltemleri gibi esen bir rüzgâr! İtirla parlayan tatlı bir esinti! Yahut da, kalbin alıştığı 'bir kurtuluş kuşağı'! Ruhun sevdiği lâtif bir fısıltı! Vicdanın uyandığı manalı bir dokunuş!... Bu bir güzellik... Güzel; sevimli, lâtif bir güzellik! Bu öyle bir güzellik ki; büyük bir şilrin büyüyü andıran güzelliği izâha yakınlaşamaz! Çünkü burada, şaheser bir güzellikle beraber büyük bir hakikat dile getiriliyor. Ve bunun için ardından "Akıl sahipleri için bunların her biri birer yemine değmez mi?" deniyor..." (50)...

Merhum Seyyid Kutub'un, tamamen 'fitrî, tabîi, insiyâkî' olan ve 'El-Fecr' suresinin baş kısmının tefsirini ihtivâ eden bu ifadeleri, lâhûtî ve çağları ihâta edici ilâhî evsafa hâiz olan 'Kur'an-ı kerîm'in' mezkûr ayetlerinin şümullü muhtevâsiyle 'mütenâsiben zamanımızda 'İslam İnkılabı' nın yapısına ve birbiriyle olan 'münâsebât-ı ma'neviyesine' ne kadar da muvâfık düşmekte, ne güzel ve ne tatlı bir ahenk göstermektedir!... Hele, İslam İnkılabı'nın 'feci-ni' (zuhurunu ve doğuşunu) görmediği halde; İslam İnkılabını gerçekleştiren Hizbullahî ümmetli ve geceli-gündüzlü, namaz-niyaz ve takva ile yoğurulmuş muhteşem kıyımlarını "Ruh sahibi yaratık ve tablolar", "Gecelerin ruh sahibi birer canlı varlık olduğunu", "Dalgin varlıkların yavaş yavaş uyanmağa başladığı nefesleriyle...", "Onun bizi, bizim de onu kucakladığımızı hisseder gibi oluyoruz", "(Kıyam dolu olan o geceler, bilhâssâ son) gece, canlı bir varlıktır.", "Bir kurtuluş kucacı" dir... şeklinde tasvir ederken; "Karanlıkta dolaşan 'uykusuz' bir insan", "uzak bir seyhâta çıkmış bir yolcu gibi..." ifadeleriyle de, İslam İnkılabının ve kıyamının aşkı, şevki ve heyecânı ile "karanlıklarda dolaşan" "uykusuz bir insan" olan ve Türkiye, Irak ve Fransa'daki 'on beş yıllık sürgün ve hicret hayatıyla' zaman ve mekân cihetiyle "uzak bir seyhâta çıkmış bir yolcu gibi" Merhem İmam Humeyni'nin (Rıdvanullahi Aleyh) İnkılâb (feci) öncesi durumunu -adetâ- tasvir etmekte, böylece serapa 'mu'cize' olan Kur'an-ı kerîm'in mezkûr mu'cizevî 'El-Fecr' suresinin lâhûtî ifâdesine ve ihbârına güzel bir 'âyine' hâline gelmektedir...

Evet;... "Gece karanlığının çatladığı sabahın ilk beyazı (şafak atması ve tan ağarması); "Cihanın zulmetten 'nura' geçmek üzere gülümsediği en neş'elî ve en mes'ud bir demi" (51) olan 'feci' (İslam İnkılabı), uzun ve çetin bir mûcâdele dönemi neticesinde 'yorgun', ama büyük bir huzur içerisinde aşılın ve bu aşama 'uyuşukluğu' atılan gecelerin sūr'atle gidişlerini netice vererek bir 'şems-i taban' gibi doğmuş; asırlardan beri zulüm ve zulmetler içerisinde kıvranan insanlık âlemini ve İslam ümmetini nura, ışığa sūrura ve saadete kavuşturmuştur...

Zamanımızda doğan ilâhî 'feci'nin (İslam İnkılabı'nın) müessisi ve 'mihveri' (İmami-Rehberi) olan Merhum Humeyni'nin (Rıdvanullahi Aleyh), 1-Şubat-1979 tarihinde-'İslam İnkılabını' gerçekleştirmek üzere-'mahall-i inkılab' olan 'İran' 'a ayak bas-

masıyla beraber "on gece" yavaş yavaş kaymağa; son "gecenin gideceği dem'e" kadar geçen 'süre' içerisinde "kadın-erkek", "genç-ihliyar", "küçük-büyük", "fakir-zengin", "zayıf-güçlü", "avam-havas", "ümme-alim", "öğrenci-öğretmen", "işçi-patron", "köylü-şehirli", "baba-oğul", "zevc-zevce" tüm (çift ve tek) hizbullahiler, 'feci'nin arefesi olan 'seher' vaktinin meltemli rüzgarlarının 'ma'nevi ve lahuti' esintileriyle yoğurulmuş ve 'hüşyar' olmuş bir şekilde 'şef' ve 'vetr' (çift ve tek rek'âtli, kunutlu) namazlarını büyük bir vecd, aşk, iştlyâk, huşu' ve huzu' ile 'İkame' edip 'tağutî' düzenin kalıntılarından-kırıntılarından İslam'ın ve müslümanların 'ezelî' intikamını, asırlardan beri ezilen ve sömürülen mazlumların-mustaz'afaların 'tarihi' öcü'nü almağa;.. İnsanlığın kanı ile beslenen müstekbirler-

den ve emperyalist güçlerden 'hesap' sormağa;.. İslami cihad ve inkılab ateşiyle, İmani aşk ve heyecanın ilahî kıvılcımıyla gönüllerdeki iman meş'alesini tutuşturmağa;.. 'Öz Muhammedî İslam'ın ve 'Hüseyinî kıyamın' ilahî neşvesiyle, asırlardır uyumuş-uyutulmuş İslam ümmetini ve dünya mustaz'âflarını uyurmağa-uyandıрмаğa ve 'kıyama' kaldırmağa;.. 'Şehâdet' emvâcının (dalgalarının) 'lahûtî' sinyalleriyle 'alarna' geçen milyarlık İslam ümmetini "Muhammed ordusu" hüviyetle harekete geçirmeğe;.. Dünya müslümanlarının ve mustaz'afların "büyük ve ilahî ümidi" olmağa; ve tağütî-şeytanî güçlerin habis saltanatlarını sarsmağa;.. Yani; "El-Fecr' suresinde ifadesini bulan ve müjdelenen 'feci-i sadık', 11-Şubat-1979 (22-Behmen) günü 'şafak'la birlikte doğmağa, alem-i insaniyeti aydınlatmağa;.. Böylece tarihî ve ilahî 'kurtarıcılık' görevini ifâ'ya başlamıştır... (zerrât-ı mevcudât adedince yüce rabbimize hamd-ü senâlar ve şükürler olsun!...)

Tarihin muhtelif devirlerinde 'efrâdî' ve mazharı bulunan 'Feci-i İslam'ın' asrımızdaki tezâhürü, masadaki, mazharı, muhatabı ve bir ferd-i vâhidî olan "İran İslam İnkılabı'na" mezkûr şekilde dikkat çeken ve zuhurunu müjdeleyen Kur'an-ı kerimin 'El-Fecr' suresinin 'baş kısımları' remzen bu vechiyle devam ederken, 'onu takip eden kısımları' da, 'seleflerini' zikretmekle, tağütî şahlık rejiminin ve benzerlerinin maddî-ma'nevî, dünyevî ve uhrevî felâketine ve elim akibetine dikkat çekmekte; "Sünnetullahın" her zaman 'aynı şekilde' geçerli olduğunu göstermektedir. Evet:

"...Görmedin mi, Rabbin nasıl yaptı ad'a? İ'mâd (sütunlar) sahibi İrem'e? Ki o, beldeler içinde misli yaratılmayandı... Ve vadilerde kayaları (kesip) oyan Semud'e; ve evtâd (kazıklar, zulümler, ordular ve ehramlar) sahibi Fir'avn'e; ki bunlar, beldeler(in)de tuğyan etmişlerdi;.. Ve on(lar)da (o yerlerde) 'fesâdî' (zulüm, anarşi ve bozgunculuğu) çoğaltmışlardı... Onun için, rabbin de üzerlerine bir azâb kamçısı yağdırıverdi! Şübhesiz rabbin (onların yaptıklarını süreklî olarak) 'raşâd' edicidir. (nigâhban olarak, dâima gözetleyicidir.)..." (El-Fecr: 6-14).

Bilindiği gibi; Hak ile Batı'nın, İman ile Küfr'ün, Tevhid ile Şirk'in, Adalet ile Zulm'ün savaş alanı olan küre-i arz'da zaman zaman galib-hakim duruma gelen ve insiyatifi eline alan 'tağütî' güçler ve düzenler, insanlık alemini 'şirk, küfr, zulm ve bâtil' kışkaçlar arasına almış, insanlık hayatını -adetâ- cehenne-

me çevirmişlerdir. Günümüzün 'tağütî' düzenlerinin selefleri olan 'Ad, Semud, İrem, Sabîl, Nemrud, Fir'avn...' gibi cani ve zalim kavimler, güçler ve tağütler, bîçâre insanlığı; 'toplu katliamlardan' 'kazığa çekmelere', 'diri diri toprağa gömmelerden' 'ateşle yakmalara-ateşe atmalara' 'derilerini diri diri yüzmelerden' 'kürek çekmelere-arabalara koşmalara', 'İnsan cesedleriyle ehram-saray ve kal'a inşâ etmelerden' 'kemikleri haşat edip param-parça etmelere', 'zincirlere vurmaldan-hayvan gibi çalıştırmaldan' 'ırz-namus ve şeref pây-ı mal etmelere' kadar.. Zulüm, cinayet, işkence, tazyik ve vahşetlerin tümüne, akıl ve hayale gelmeyen türlerine düçâr kılarak ma'ruz bırakmışlardır...

İşte, günümüz insanlık hayatını kasıp kavuran; ve mustaz'afların alın terleri ve kanları üzerine habis 'saltanatlarını' kurup devam ettiren 'büyük şeytan' Amerika ve yandaşları olan, 'müstekbir ve emperyalist' güçler gibi; ... kendi çağlarını ve beldelerini 'kan denizine' çeviren mezkûr tağütî düzenler ve 'ele başları'olan tağütler; mazlum ve mustaz'afların terleri, kanları ve ırınları ile 'semizlenmiş', kesilen 'kafatasları' ve insan kemikleriyle 'saraylar' inşâ etmiş bununla yetinmeyip Halık-ı Arz ve Semavat olan Allah-u Teala'ya da -haşa- 'kafa tutmaya', kendilerini -haşa- rab ve ilâh diye ilân etmeğe, tüm insanlığı da kendilerine 'kul' edinmeğe başlamışlardır. Emsalsiz bir 'tuğyan', 'zulüm' ve 'fesâd' timsâli olan mezkûr kavimler ve tağütler, böylece Allah-u Teala tarafından üzerlerine 'Bir(er) azâb kamçısının yağdırılmasını' hak etmişler; maddî ve ma'nevî, dünyevî ve uhrevî helâketlere-felâketlere uğrayarak cehennem'in 'esfel-i safilini'ni boylamışlardır... Bu keyfiyet; yalnız adı geçen 'Ad, Semud, İrem, Fir'avn' gibi kavimlere 'has' ve 'münhasır' değildir; tarihin her devrinde gelmiş, geçmiş ve gelecek 'benzer' tüm kavimlere, zalimlere ve tağütlere şamildir...

Evet; kendi devirlerini 'İfsad' eden tağütler ve tağütî kavimler, 'bir azab kamçısı' ile tar-u mâr olmuş, onların karşısındaki 'İslam öncülerî' ve askerleri de -her yönden- kesin zafere ulaşmışlardır. Hûd, Sâlih, Nuh, Lût, İbrahim ve Musa Aleyhimussalatu Vesselam gibi... Allah'ın Yüce Peygamberleri, isyâna-Tuğyana gelen karşısındaki tağütleri tepelenmişler, canlarını (Yüce Allah'ın yardımıyla) cehenneme göndermişlerdir. Son Resul Hazreti Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi Ve Sellem Efendimiz de, kezâ karşısına dikilen Arap put-perestliğini, mecusi Ateş-perestliğini, Yahudî temerrud-perest-

İğini ve Nasrânî Müstekbirliğini yerle bir etmiş; İslam'ın mutlak hakimiyetini (ma'nen tamamen, maddeten de kısmen) gerçekleştirmiştir. Ki, böylece; tağutun her devirde 'efrâdı' bulunduğu, 'Sünne-tullah' gereği de hepsinin 'Cehennemî' boylayıp yok olacağı anlaşılmalıdır. Zirâ; Şanı Yüce Rab-bimiz, her zaman 'rasâd edicidir'; nigâhbandır. tuğyâna gelmiş olanları, hiçbir zaman 'başiboş' ve cezasız bırakmayacak, her zaman 'üzerlerine bir azab kamçısı yağdırıverecektir..!'

Tarihin geçmiş devirlerinde tağutları tar-u mar eden, bunu da Yüce kitabında yerî geldikçe bildiren (52) Yüce Rabbimiz, 'El-Fecr' suresinde de "Görmedin mi 'Rabbin' nasıl etti?.."; 'Rabbin' de üzerlerine bir azab kamçısı yağdırıverdi!"; "'Rabbin' rasâd edicidir!.." gibi ifadelerle 'dehşet' ve 'heybet' içerisinde; 'Rabbin, senin Rabbin!..' diyerek sonsuz bir 'ülfet' 'Ünsiyet', 'emniyet' ve 'sekinet' bahşetmekte, biçâre-aciz 'mü'min kullarına 'Zat-ı Rububiyetine nisbet-intisâb vesikası' ve güçlü bir 'tevekkül-teslimiyet belgesi' vererek, hayatlarını 'garantli altına' almaktadır. Bu ilâhî, intisab ve teslimiyettir ki; "Sağ elime güneş, sol elime de ay konsa, asla bu işden vazgeçmem! (tağutlara boyun eğmem!)" (53); "Hakiki imanı elde eden adam, kalnata meydan okuyabilir!" (54) gibi.. eşsiz bir 'güven ve itmi'nan' husûle getirmektedir. Zira; düşmanlar ne kadar çok ve ne derece azgın olurlarsa olsunlar, 'Rabbü'l-Alemin' olan Allah-u Teala'nın ilâhî gücü, kudreti ve himâyesi karşısında ne halt edebilir?..

Mezkur ayetler ve benzerleri, "Yüce Rabbiniz her şeyden ve her güçten daha büyük ve daha güçlüdür; yegâne güç ve azâmet sahibi O'dur! O'na istinâd edene ve O'nun himayesine girene, hiç kimse asla dokunamaz!. O'nun için kat'lyen müsterih olun, Ey tevekkül ehli ve ey iman edenler!.." diye, ma'nen Yüce Resulün (ASM) şahsında her devrin Hizbullahî Müslümanlarına hitab etmek-te; kendi zamanlarındaki tağutlardan aslâ korkmalarını, zira onların da akibetlerinin 'Ad, Semud, Kavm-i Nuh, Kavm-i Lût, Nemrud, Şeddad, Fir'avn..' gibi olacaklarını ders vermektedir.

İşte; zamanımızın 'büyük şeytani' olan Amerika emperyalizminin, bölge temsilcisi ve sâdik uşağı, tağutî 'Şahlık' rejiminin ve patronlarının karşısına, 'çelik' gibi dikilen Merhum İmam Humeynî (Rıdvanullahi Aleyh) ve Hizbullahî cemaati de 'Rabbü'l-Alemin olan Allah-u Teala'nın büyük hıfzı ve himayesine mazhar olmuş, uşak tağutî düzeni (Allah'ın yardımıyla) yerle bir etmiş, sair müstekbir güçlerin saltanat-

larını da büyük ölçüde sarsmış ve yerinden oynatmıştır. 'Veraset-i Nübüvvet' cehetiyle zamanımız da 'Öz Muhammedî İslamı' hakimiyet tahtına oturarak, muhteşem İslam İnkılabını gerçekleştiren Merhum İmam Humeynî, büyük bir 'emniyet, teslimiyet ve sekinet' içerisinde dünya müstekbirliğine karşı koymuş, birleşik küfür güçleri karşısında azıcık da olsa, bir korkuya ve endişeye asla kapılmamıştır. Ve; 1 Şubat 1979 tarihinde geldiği İran toprağında, "on gün" (gece ve gündüz) sürdürdüğü ölüm-kalım savaşını müteakib gerçekleştirdiği 'İslam İnkılabı' ile, asrımızın "Fecr-i Sadıkı" bütün ihtişamıyla tulu' etmiştir...

Evet; Ad, Semud, İrem, Nuh kavimleri ile, Nemrud ve Fir'avn gibi tağutlar, nasıl ki o zaman o devirlerde doğan 'Fecr-i İslam' ile tar-u mâr olmuşlarsa; zamanımızda doğan 'Fecr-i İslam' ile de 'Tağutî Şahlık' düzeni yıkılmış, sair tağutî saltanatlar da büyük ölçüde sarsılmış ve yıkılmağa ramak kalmıştır. Ki, yavaş yavaş tüm tağutî düzenler yıkılmağa doğru gitmekte; 'İslam'ın, dünya hakimiyetine doğru gidişi' gittikçe hız kazanmaktadır...

Mezkur Ad, Semud... kavimleri, Nemrud ve Fir'avn gibi tağutlar, nasıl ki, kendi zamanlarında ve beldelerinde yaşayan insanları inim inim inletmiş; terleri-kanları ve irinleri ile semizlenmiş; kafataslarından saraylar (?) inşa etmiş; ve değişik zulüm-işkence ve cinayetlerle insanlık hayatını zehire ve cehenneme çevirmişlerse; .. zamanımızın emperyalist ve zulüm düzenleri, örneğin 'tağutî şahlık' düzeni de, onlardan geri kalmamış, hatta yer yer daha da ileri giderek, zulüm-cinâyet-işkence ve katli âmlarda 'zirveye' tırmanmıştır...

'Fir'avnların-Nemrutların' zulümlerine ve tuğyanlarına 'taş çıkartan' mel'un 'şehinşahlık' düzeni; 'toplu katliamlardan' 'diri diri yakmalara ve ateşten ızgaralar üzerinde kavurmalara'; 'çoluk-çocuk, kadın-erkek insan topluluklarını tank paletleri ile param-parça etmelerden, vücutlarını lime lime etmelere'; 'muhalif kişileri uçaklardan-helikopterlerden yeryüzüne, dağlara-va'dilere atmalardan, tuz göllerine diri diri atıp eritmelere', 'elektrikli (CIA eğitimi ve usulü ile) değişik işken-celerden, kafaları-beyinleri matkablarla delmelere'; 'kundakdaki bebeklere varıncaya kadar, tüm toplumu top-tank ve makinalı tüfeklerle hunharca öldürmekten, camilerdeki halkları kurşun yağmuru-na tutmaya'; 'ateş ile dağlamaktan, tırnak çekmelere'; 'anadan doğma uryan halde soğuk ve buzlu su ve depolarına-hücrelerine koymaktan,

tavuk kafeslerine tıkamalara'; 'kol'dan-ayak'dan asmalardan, kum torbaları ile iç organları yumruklanarak -tamamen- tahrib etmeye ve yerinden sökmeye'; 'organları değişik zulüm ve usulleriyle felç bırakmalardan, kesip-biçmeye ve sakat bırakmaya'; 'ceza ve gözetim evlerinde kadın-erkek mazlumların ırzlarına-namuslarına alçakça tecavüzlerden, aç-susuz bırakmalara ve def'i-hacetlerine -bile- engel olmalara' kadar... Akıl ve hayale gelmeyen; insanlığa değil, hayvanlığa bile yakışmayacak derecede bir alçaklık arzeden her türlü zulüm, işkence, katliam, cinayet ve vahşetler irtikab etmiş; böylece selefleri olan 'Ad, Semud, İrem, Sabîi'.. kavimlerine ve Nemrud, Şeddad, Fir'avn gibi tağutlara 'layık bir vâris', hatta onlardan da rezil -adî ve cânî olduğunu göstermiştir...

DAVET

Allah-u Teala da, İlahî 'Sünnet'i gereği, Şahlık tağutunun üzerine de dehşetli 'bir azab kaçması yağdırıverip' maddî-manevî, dünyevî-uhrevî yönden 'hüsrâna' uğratıp 'cehennem'in estel-i sâfiline', seleflerinin yanına göndermiştir. Böylece; her devri 'rasad edici' (adım adım gözetleyici, 'hesab görücü ve İntikam alıcı olan Allahu Teala', tağuti-hâbis Şah'lık düzenini de 'Ad, Semud, İrem ve Fir'avn' kavimlerinin-tağutlarının -ma'lûm olan-akibetlerine uğratmış; gözleri yaşlı, gönülleri çamkin mü'minleri ve ezilen mustaz'afı huzura ve sûrura kavuşturmuştur...

İşte; Şah'lık tağutlülüğünün yıkılmasının, dünya müstebirliğinin de sarsılmasının 'lâhûtî amilî' olan muhteşem 'İslam İnkılabı', beklenen bir "feci-sâdik" olarak 'tulu' ederken, bedbaht asrımızı 'Öz Muhammedî İslamın' İlahî nuruyla 'nurlandırmış', -hükümlerlik noktasında-, kapitalist çağ'dan sosyalist ve komünist çağ'a geçmiş bulunan çağımızı "Nur çağı", "İslam çağı", "Kur'an çağı", "İman çağı", "cihad ve şehadet çağı" hâline getirmiş; 'Cahili 20. asır devrini' kapamış, "İlahî-Muhammedî ve İnkılâbî 21. asır, 'İslam devrini' " açmıştır. Ki; daha şimdiden Sovyet-Rusya'dan Hindistan'a, Asya'dan Afrika'ya, Avrupa'dan Amerika'ya, Filipinlerden Endonezya'ya kadar.. dünyanın tüm bölgelerinde bu "feci-i İslam'ın; muhteşem İslam İnkılabı güneşinin" İlahî-kıyamî ve inkılâbî ışıkları parıldamaya, Muhammedî-lahutî huzmeleri ışıdamaya, gönüllerde meknuz bulunan 'İman meş'âlesini' tutuşturmaya, mustaz'af halkları uyandırmaya-ayaklandırmaya ve 'emperyalist sarayların temellerini' kökten sarsmaya ve 'yıkma'ya' doğru gitmeye başlamıştır... (Bu kutlu tezâhür ve tecelli, Hizbullah ümmetine ve dünya mustaz'aflarına mübarek olsun!...)

Elbette, bu derece ulvî, kudsi ve şümüllü bir 'İslam İnkılabı', 'Öz Muhammedî İslamın yeniden tezâhürü' ve 'Mutlak Feci-i İslam'ın asrımızdaki nurani tecellisi' olan bir 'Hükümet-i İslami', ezelden ebede kadar 'her şeyi ve her olayı' İlahî bünyesinde mündemiç bulunan Kur'an-ı kerim'in yüksek senâsına, tezkirine ve te'yidine mazhar olacak, böylece; iman ehlinin İlahî bir 'tahâssüngâhı' olurken, kâfir-münâfik ve fasık çevrelere de 'korkular' salacaktır... Bütün bunlar, "Akıl sahibi olanlar için and edilme'ye layık birer değerler" ifade etmektedir, elbette!..

Evet; and olsun, ol fecr'e ki;.. İnkâr-ı ulûhiyet fikrinin, şirk, küfür, zulüm ve isyânın 'telvis' ettiği ve çağın tağutlarının kararttığı ve tuğyâna getirip 'İfsâd' ettiği

şu bedbaht dünyamızı 'ilâhî inkılaba' uğratmak; bâtil'dan hakk'a, zulümâtten nur'a, küfürden iman'a, şirk'den tevhid'e, zulüm'den adâlet'e, fısk'dan-isyan'dan itaat'e ve ahlâk'a çıkarmak için doğmuş;.. Afâk-ı alemleri ağartmak ve aydınlatmak, dünya mazlumlarına ve mustaz'afalarına 'tahâssüngâh' olmak, mağmum ve muğber-yapalı gönülleri nura-sûrura ve şifâ'ya kavuşturmak, dünya müstekbirliginden ve emperyalist-zalim güçlerden mazlum insanlığın ve mustaz'afaların 'tarihî-ezeli' intikamını almak, mutlak adâlet nizamını kurmak ve yeni, nurlu 'İslam İnkılabı çağını' açmak üzere 'karanlıkları' çatırta çatırta doğmuştur...

And olsun ol fecr'e ki;.. Gerçekten iman eden Hizbullah ümmeti ve dünya mustaz'afaları için, "Yüce Rabbin 'inâyetini-siyânetini' temsil ederken", asrımızın Fir'avnları ve tağutî düzenlerinin üzerine yağın, "Şâni yüce ve sahib-i azâmet olan Rabbinin yakıcı-yıkıcı azâb kamçısının", zamanımızdaki mücessem tecellisi hâline gelmiştir...

And olsun ol fecr'e ki;.. Ümid saçan, beyazlığı-parıltısı belirlediği; nur huzmeleri görüldüğü-parıldadığı; uzun yıllardan beri geceli-gündüzlü mücadele ederek 'gayet yorgun' düşen Hizbullahî ümmete bir umut ışığı olarak telemmu' ettiği (İmam-ı Ümmet, 1-Şubat'da İran'a ayak bastığı) halde; ışıkları 'amudilikden' 'ufkiliğe' (yani, gerçek bir fecr-i sadık'lığa, inkılabın bil-fiil hükümrancılığına) intikal edebilmek için, "Her birinde ve her birinin içerisinde akıl sahibi insanlar için -yemin edilmeğe değer- çok önemli bir harika ahvâlin, ahbârın ve hâdisâtın ce reyân ettiği" ve "Leyâlin aşrın", "Ve's-şef'i ve'l-vetri", "Ve'l-leyli izâ yesri" diye, ifade olunan ilâhî hâdisâtın, unsurların ve takdir'in "mukadder ve muayyen" olan 'süresini' ve fonksiyonunu ifâ ve ikmâ ederek geçmesini beklemiş, ondan sonra da büyük bir heybet ve şa'sââ ile tulu' etmiştir...

And olsun ol fecr'e.. Ki; "Uzun bir sürgün-hicret yolculuğundan sonra", mahall-i inkılâba dönen inkılab rehberi'ne "On gün (ve gecenin)" geçmesinden sonra 'tebessüm' yağdırarak 'hoş amedî' demiş; cihanı, İslâmın nurânî güneşi ve ışığı ile aydınlatmıştır...

Ve (yine) and olsun, (öyle bir) "Leyâlin aşr'e (On gece'ye)" Ki;.. 'Fecr'in, cihanı aydınlatacak olan nurânî ışıklarının ve huzmelerinin belirlediği ve büyük ümitler saçtığı (İmam'ın mahall-i İnkılab'a ayak bastığı) an'dan itibaren geçen ve tamamen doğacağı zamana kadar devam eden (1 Şubat/11 Şubat) arası Leyl-alûd on gün ve ümid saçan) ge-

celer olarak 'çok büyük ve harika' olaylara ve mu'cizelere 'hâmile' olmuştur!..

Andolsun (o, on gün ve) "Leyâlin Aşr'e (on Gece'ye)" Ki;.. "Uzun bir sürgün ve hicret yolculuğundan dönmüş" olan inkılab rehberini 'sıcak kucağına' almış, O'na 'hakimiyete giden" Fecr-i İslam kapısını açmış; ve kendi dolaşıp koşuşan, 'uzun bir mücadele yolculuğu' sonunda 'gayet yorgun' düşen, "Şef' ve Vetr' namazlarıyla Rabb'ül-Alemine 'tazarru' içerisinde bulunan 'ruh sahibi' Hizbullahî ümmete 'kurtarıcı' ilâhî kucağını açmış ve doğacak olan 'ilâhî Fecr'in müjdesini vermiştir!..

Andolsun, ol 'On gece'ye' ki; .. 'zevc-zevce', 'kadın-erkek', 'çocuk-büyük', 'genç-ihtiyar', 'köylü-şehirli', 'ümmi-alim, avâm-havâs', 'çift-tek' (şef ve vetr olarak) tüm Hizbullahîleri ve mücadelecî bütün insanları 'nurânî ağışuna alarak kucaklamakta', 'Onlar da O'nu sıcak bir şekilde kucaklamakta' ve onun kucağında 'şehidler' vermekte; tağutî düzenin tüm kalıntılarını temizleyerek 'tarihî ve ezeli' intikamlar almaktadır!..

Andolsun, ol 'On Gece'ye' ki; .. içinde münemiş bulunan "Şef' ve vetr'in pekçok efrâdının ve her efrâd'ın çok yönlü abidâne, zâhidâne, mücâhidâne' e'alinin ve tezahürünün 'ilâhî meşheri' haline gelmiş; gözleri yaşlı, kalbleri hüznünlü (fakat, ilâhî hazz ve iştihak ile dolu) Hizbullah ümmetinin 'teheccüdlerle', 'dualarla-niyazlarla' Allah-u Teala'ya yöneldiği mukaddes bir 'zarf' hüviyetini ibraz etmiş; bu da, küre-i arzı, hatta alem-i lâhutu ve melekûtu bile cezbederek 'cüş-u huruşa' getirmiştir!..

Andolsun, ol "Şef'e ve Vetr'e" Ki; ... "Çift ve Tek" halinde, uzun yılların 'mücadele-mücâhede' tecrübesiyle 'On Gece' boyunca 'ölüm-kalim' savaşı veren Hizbullahî cengâverler, Allah'a isyanın-tuğyanın simgesi olan rezil düzeni ve pisliklerini 'yok ederken', "gelip geçeceği dem'de (ki) gece sonrası doğacak olan 'ilâhî Fecr'in' nurânî ruhu ile mükâleme ve mülâkat etmekte; 'Asr-ı Sadetin' ilâhî ve tarihî misyonunu yerine getirmekte ve eşsiz takvâ ve kahramanlık örneği sergilemektedir!..

Andolsun, ol "gelip geçeceği dem'de (o, son) gece'ye" ki; büyük şeytan'ın 'bölge temsilcisi' olan hunhâr-ı cânî tağutun kökten yıkılıp-yok edilmekte ve 'Öz Muhammedî İslam'ın' bütün kurumlarıyla 'mutlak' plan'da hakim kılınmakta olduğu bir demde, 'Fecr-i Sadık'ın ilâhî huzmeleri artık

parıldamaya başlamakta; 'ümitlerdeki heyecân' en üst düzeye-zirveye doğru tırmanmakta; kesin zafere açılan '22 Behmen (şubat) fecri'nin cihan-şümül kapısından muhteşem-azametli 'İslam Güneşi' doğmakta, bu mutlu doğuş da İslam ümmetinin ve dünya mustaz'aflarının 'mutlak kurtuluşunun' ilâhî vesilesi ve 'amill' olmaktadır!..

Ve sonsuz şükürler ve hamd-ü Senâlar, ol yüce Rabbimize olsun ki; Ad, İrem, Semud ve Fir'avn gibi, 'büyük servetine, dehşet saçan maddî-dünyevî güçlerine, şeytan güdümlü ordularına ve emsalsiz zulümlerine, efsanevî saltanatına' güvenip dayanarak, kendi bölgesinde emsalsiz bir 'tuğyan' ve 'ifsad' örneği sergileyen, böylece diğer tağutlara 'örnek' olan 'şahlık tağutu'nun' "Üzerine bir azab kamçısı yağdırıverip" dünyevî ve uhrevî yönden târ-u mâr, rezil-ü perişan etmiş; onu da, adı geçen 'seleflerinin' akıbetine uğratmış; ve benzerlerinin de yavaş yavaş 'aynı akibete' doğru gideceklerini 'İmaen-remzen ve işâreten' müjdelemiş; .. böylece; " (zalimleri-tağutları) 'rasâd' edip gözetleyici, hesaplarını görüp 'İntikam' alıcı olduğunu" göstermiştir!..

Evet; bütûn çağları kuşatan 'cihan-şümül İslam İnkılabı'nın' esasını, yapısını ve ruhunu ifade eden 'Öz Muhammedî İslam'ın' siyâsî, içtimâî, hukukî, iktisadî, ahlâkî, irfânî, cihâdî, kıyâmî, inkılabî, mektebî ve küllî 'dalresinden' kısmen veya tamamen uzaklaşan; bu uzaklaşması nisbetinde de İslam'ın imânî ve itikâdî 'temel dinamiklerine' karşı yabancılaşan İslam toplumu; asırlardan beri, mezkûr tüm hususlarda, 'idareyi-hakimiyeti' Kâfir güçlere veya onların ideallerini-hedeflerini gerçekleştirme görevini üstlenen, adı müslüman 'mürtedlere, münâfıklara, tağutlara, fâcirilere ve fâsiklara' terk ederek 'zilleti-esâreti' ihtiyâr etmenin müthiş sancısını ve ızdırabını 'kalbinin-ruhunun' derinliklerinde hissetmeye başlamış, bundan dolayı da 'tâib ve nâdim' olarak Allah-u Teala'nın 'Dergâh-ı Uluhiyyetine, Rububiyetine ve rahmetine' büyük bir 'tazarru' ve 'tezellül' ile sığınmıştır.

İşte; Ümmet-i İslam'ın büyük bir kısmının bu samimi dönüşü, duası ve nedâmeti üzerine "Bahmet-i İlahîyesi" cûş-u huruşa gelen, Allah-u Teala tarafından kurtuluş fecri, lütfedilmiş; bütûn çağları kuşatan mutlak İslam fecri, zamanımızda da bütûn ihtişamı ve azameti ile doğmuştur, insanlık ufkunu 'nura' ve 'ilâhî ışığa' boğmuştur. 'İran' coğrafyasında 'İslam İnkılabı' olarak hükümran olan bu ilâhî Fecr', ma'nevî bir 'güneş' gibi dünyayı aydınlatmağa;

'Lâşe' hükmünde olan kefare düzenleri 'korkutmaya-çürütmeye zulüm ve sömürü saltanatları 'sarsmaya-yıkımağa'; 'yarasa' tıynetli habis yaratıkları, fâsik-münâfik ve rezil çevreleri 'ürkütme-kaçırtmaya' başlamış; .. Muhammedî İslam'ın 'cihan-şümül hükümranlığının' timsali haline gelmiş, Hizbullahî Müslümanların 'İman-hicret-cihad-şehadet' kaynağı; ve asırlarca esâret zincirleri altında ezilerek 'kemikleri çıkmış' mazlum ve mustaz'af dünya halklarının da 'kurtuluş ümidi ve çerâğı' olmuştur!..

Evet; .. "Öz Muhammedî İslam'ı' yeniden ihyâ ve hakim kılmak; asırlarca insanlığı kasıp-kavuran tağutî düzenleri yerle bir etmek; İslâm'ın tarihi ve cihan-şümül misyonunu gerçekleştirmek; dünya mazlumlarının 'tağutî' düzenlerden 'İntikamını' almak; dökülen 'ma'sum kanların', yıkılan 'hân-ı mânlarnın' yağmalanıp talân edilen 'malların-servetlerin', pây-ı mal edilen 'namus ve şereflerin' hesaplarını sormak ve alçak fâillerinin 'defterlerini dürmek' üzere ayaklanan-başkaldıran Hizbullahî Müslümanlar; kahraman (Merhum) İmamlarının 'rehberliği ile, cihan-şümül' 'İslam İnkılabı'nı, "On (gün ve gece" süren amansız bir mücadele ile "çift ve tek" halinde ve ilâhî muhtevasına layık bir tarzda "gelip geçeceği dem'de(ki) gece"yi gerçekleştirmişler; .. "Mücadele geceleri boyunca karanlıklarda uykusuz dolaşan", "Çok uzun bir mücadele azminden hiçbir şey kaybetmeden, yılmadan ve usanmadan sürekli olarak hareket halinde ve sahnelerde bulunan" bu cengaverler, 'Fecr-i İslam'ın kesin doğuşuna (İslam İnkılabının tam hakim oluşuna) kadar koşmuş-koşmuşmuş, İslam İnkılabının korunması ve ebediyete kadar ilâhî fonksiyonunu icrâ etmesi için gece-gündüz 'eli tetikte' ve daima 'zinde' bulunarak İslam İnkılabının kat'i zaferini (İslami Fecr'in ve Güneşin doğuşunu) ve Ebediyete kadar (Bilzillâh) devam edeceğini tüm insanlığa ve istikbalin mücahid nesillerine müjdelemişlerdir!..

Ve yine; Asırlardan beri 'uyumuş-uyutulmuş' oldukları halde;.. aniden ve yeniden "derin, tarihî uykudan uyanmaya"; "yavaş yavaş dalgınlıklardan-durgunluklardan kurtulmaya"; "asırlardır 'teraküm' etmiş 'tekâsül' ve 'atâlet' hastalıklarını üzerlerinden atmaya"; "İman, hicret, cihad ve şehadet aşkıyle yanıp tutuşmaya ve yanan bu nurânî meş'ale ile harekete geçmeye"; "fecd öncesinin gecelerinde büyük bir vecd ve istiğrak ile 'Dergâh-ı İlahîyeye' el açıp, 'hazin;..' tazar-

rukârâne yalvarmaya..." Başlayan 'İnanan' insanlar, 'İnkılâbî Hareket' süresince 'Şehadet-perver kahraman Hizbullah Ümmetini' oluşturmuş;.. Günümüzün gerçek mü'minlerine ve 'Nesli-Atî'nin' Hizbullahîlerine; beklenen cihan-şumul "bir feth-i mübini", "İmanlı gönüllerin ve vicdanların gerçek uyanışını", "İslam ümmetinin topyekün şahlanışını" "Esaret zincirlerine vurulmuş dünya mustaz'afalarının emperyalist güçlere başkaldırışını", "topyekün insanlığın 'fıtrât dini' olan İslam'a dönüşünü ve şirk-tağut düzenlerine karşı kıyâma kalkışını", "tağutî-müşrik düzenlerin ve şeytânî güçlerin hüsrana ve izmihlale uğrayışını", "baştan başa cihanın yeniden dirilişini, nûra, huzura, sūrûra, ilâhî ışığa ve aydınlığa kavuşmasını" terennüm ve ifade eden 'Kur'an Fecr'ini' müjdelemiş; .. ve o muhteşem ilâhî-Kur'anî 'Fecr' ve Lâhutî Güneş; Hakka mütemayil tüm insanlığın 'ümid ışığı', 'rahmet ve saadet kaynağı', 'kurtuluş ocağı', 'hidayet چراغی', 'İman-cihad ve aşk kevseri', 'ilâhî hıfz, himaye ve şefkat kucağı' haline gelmiştir!..

İşte; 11 Şubat 1979 (22 Behmen) sabahını, Öz Muhammedî İslam'ın lâhutî nuruyla nurlandıran, bir şems-i taban gibi; kararmış dünyayı pür-nur edip aydınlatan, cihanşumul 'İslam İnkılabını' ve 'ilâhî hükümranlığı' beraberinde getiren, vahy'e dayalı (İslâmî) hükümeti bünyesinde mündemîç bulunan, 'İnkılab-ı Mehdî (ASM)' hüviyetini ibraz eden ve zamanımızı Kur'an nuruyla ihtizaza getiren 'Fecr', bu 'fecr'dir... Ki; "Şirk-küfür ve zulumât çağının kapanışının" ve kıyamete kadar (Bilznilah) sürecek olan "Muhteşem İslam ve Kur'an çağının" mutlu ve bahtlı 'kapısını' açmıştır!..

Fıtrât-ı İnsaniyeyi temsil eden Yüce 'İslam Dininin' mücessem timsali ve canlı pratiği olan, insanlığın 'dünyevî ve uhrevî, maddî ve ma'nevî' saadetini ve 'mutlak kurtuluşunu' esas alan muhteşem 'İslam İnkılabı', esaret altında inim inim inleyen insanlığı ve mustaz'afaları 'kurtarmak' ve hürriyete kavuşturmak için kollarını sıvamış ve bütün imkanlarını, bunun gerçekleştirilmesi, yani hakkı ve adaleti temsil eden İslam'ın ikâmesi ve hakimiyeti uğrunda seferber etmiştir!..

Başta Filistin (bahusus Mescid-i Aksa) ve Haremey-i Şerifeyn olarak, kâfir ve münâfık güçler tarafından işgal edilmiş bulunan İslam alemini ve yeryüzünün tümünü 'kurtarmak', mezkûr yerleri tağutî düzenlerin pisliklerinden temizlemek için devreye sokulmuş bulunan ve 'Besic' (Gönüllü-

fedai) denilen "20 milyonluk Muhammed (ASM) ordusu",-'ilâhî Fecr'in sayısız bereketlerinden sadece 'biri' olarak-muhteşem İslam tarihinin en kudsî şeref levhası ve iftihâr tablolarından biri haline gelmiştir ki; sair verimli semerelerini ve bereketlerini saymaya yerimiz de, gücümüz de aslâ yeterli değildir!..

"Allah'ın onları, onların da Allah'ı sevdiği ve kınayanların kınamasından asla korkmadığı, cihâd ve infâkı şîâr edindiği ve 'aherinler' olduğu" bildirilen (55) Ve "Tuba III-Ğureba" hadis-i şerifinin sırrına masadak olan (56) şehid-perver kahraman İran'lı Hizbullahîler ve mücahid kardeşleri, adetâ:

"(Onlar) öyle kimselerdir ki; halk, kendilerine: "Bütün insanlar (kâfirler, münâfıklar ve fâsıklar) aleyhinizde birleşti, korkun onlardan!" dedi de bu söz onların imanını (daha fazla) artırdı ve; 'Allah yeter bize! Ne de güzel vekildir o, 'dediler!" (57) "Mü'minler (düşman) ordularını(nı) görünce: 'İşte bu, Allah'ın ve Resulü'nün bize va'd ettiği'dir! Allah ve peygamberi doğru söylemiştir!' dediler. (Bu), onların imanlarını, teslimiyetlerini artırmaktan başka birşey yapmadı. Mü'minler içinde Allah'a verdikleri sözde sadakat gösteren nice erler var. İşte, onlardan kimi (şehadet) adağını ödedi (şehid oldu) kimi de (şehid olmayı) bekliyor. Onlar, hiçbir suretle (şehid olma ahidlerini) değiştirmediler." (58) gibi.. ayetlerin şumulüne girmekte, hatta bizzat muhâtabı ve 'mâsâdaki' olmaktadır!..

"... Hakka ki, yer (zelzeleyle) parça parça dağıtıldığı zaman; ve Rabbin(in emri) geldiği ve melekler de saf saf (indiği zaman); ki o gün, cehennem de getirilmiştir. İnsan o gün, hatırlayacak, ama, hatırlamadan ona ne? Keşke bu hayatım için önceden bir şey yapsaydım, der. O gün, O'nun azabı gibi hiçbir kimse azab edemez! O'nun vurduğu bağı, kimse vuramaz! Ey İtmi'nana ermiş nefis! (sen ise, yakini İman ve amel-i salih üzere bulunmanla) dön, Rabbine! Sen ondan razı, o da senden razı olarak! Haydi gir (mü'min-salih) kullarımın arasına! Ve gir, cennetime!.." (59) ... Ayet-i kerimeleri, 'Kıyameti ve ilâhî muhakemeyi' ihtar ettikten sonra; İman, amel, ahlâk; yakın, hicret, cihâd, şehâdet; takvâ, sabır, tevekkül ve teslimiyet.. cihetiyle 'kemâle' ermiş bulunan 'İslam İnkılabı müessisi ve rehberi' Merhum İmam Humeynî (Rıdvanullahi Aleyh) ile fedakar-kahraman hizbullahî cemaati'ni de ilâhî rıza'nın ve 'ilka'nın tecelligâhı olan 'Cennet-i Rahman'a -adeta- 'da'vet' etmekte ve 'buyu-

run!.. demektedir...

Evet... Şu, 'meydan-ı İmtihân' olan fâni dünya'da, fâni varlığını ilâhî dinin ihyâ ve ibkâsı için 'fedâ' eden; İslam'ın 'mücessem ve müşâhhâs' timsali hâline gelerek 'fena fi'l-İslam' olan; 'Öz Muhammedî İslâm'ı', İnkılâbî harekette 'esas' alarak, 'zaman-ı saadetteki' ulviyeti-kudsiyeti üzere hükümrân kılan; asırlardır insanlık hayatını kasıp kavuran 'tağutî ve emperyalist' güçlerle çetin ve çok yönlü mücadele ve mücâhede ederek, insanlık için 'Ümit' ve 'kurtuluş' kapıları açan; "İslam Çağı", Kur'an çağı" hüviyetini ibraz eden '20. Asr'ın son çeyreğine' ve '21. asr'ın tamamına' tarihi ve İslâmî 'damgasını' vuran; 'zulüm düzenleriyle' hesaplaşarak, defterlerini düren; İslam ümmetinin ve dünya mustaz'afıların 'büyük ümitleri' ve merci'leri durumuna gelen; böylece 'İmanlı, mazlum ve mağmum' gönülleri nûra ve sürûra kavuşturan; kısaca, asr'ın 'fecd-i Kur'an'ını' hâmil bulunan ve 'ilâhî bir mevhibe' olarak tezâhür eden mübarek bir İmam'ın ve bahtiyar etbâ'nın akibeti 'Va'd-i ilâhî gereği olarak' elbette bundan başka olmayacak; cennet-i Rahman, Bağ-ı Cinân ve ilâhî rıdvân, bu gibi... 'mümtaz' kullar için olacaktır, İnşallah!...

Dipnotlar:

1) Bu hususta; "De ki: Rabbimin sözleri (ilmi) ni yazmak için (bütün) deniz (lerin suyu) mürekkebe olsa ve bir o kadar daha yardımcı olarak ilave etsek, Rabbimin (ilmini ihtiva eden) sözleri tükenmeden o deniz(ler) tükenir." (el-Keht: 109); "Eğer yer(yüzün)deki (her bir) ağaç kalemler olsa, deniz de arkasından yedi deniz daha kendisine katılarak mürekkebe olsa, yine Allah'ın (ilminin ifadesi olan) kâllmeler tükenmez. Şüphesiz ki Allah, Aziz'dir, Hakim'dir." (Lokman: 27) ayetleri ve benzerleri konuyu açıklığa kavuşturmakta, ilave bir söze ihtiyaç bırakmamaktadır...

2) Hak Dini Kur'an Dili: 7/4662; El-İtkan (Terc.): 2/327; (Arapça): 2/160

3) Hak Dini Kur'an Dili: 7/4662; İmam-ı Şafii Hz.leri "Bana istediğinizi sorun, Kur'an'dan size cevap vereyim!.." derken; İbn-i Berrecan (İbni Bircan): "Resulullah'dan sadır olan her sözün, uzak veya yakın, kendisi veya aslı Kur'an'da mevcuttur. Bunu anlayabilen anlar, göremeyen de göremez!.." demiş. İbn-i Ebî'l-Fadl El-Mursi de, 'tefsirinde': "Kur'an, öncekilerin ve sonrakilerin ilmini sine-sinde toplamıştır..." diyerek, Kur'an-ı Kerim'in bu ilâhî ve 'Muhit' özelliğine dikkat çekmiştir. (Bakınız: El-İtkan, Tercüme: 2/328; Arapça: 2/160).

4) En'am (6): 59; Ayrıca, Resulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem Efendimiz de: "İleride bir takım fitneler (hadiseler) olacaktır" demesi üzerine bazı sahabe: 'Bundan nasıl kurtulunuz?' şeklinde sordukları suale, Tirmizi ve diğer muhaddislerin rivayet et-

Tulu'u; "Leyâlin Aşr'e "(Leyl-âlûd on gün'e, yani on gece'ye) ve "Gelip geçeceği zaman gece'ye; onlardan mündemiç bulunan ve çok şümüllü muhteva'ya ve fonksiyonlara sahip olan "şef' ve vetre"; ve "akıl sahibi için her biri birer yemine değer..." muallâk kılınan; Ad, İrem, Semud ve Fir'avn tağutluklarının zamanımızdaki temsilcileri ve halefleri olan "Tağutların üzerine yüce Rabbimiz tarafından yağdırılan bir azâb kamçısı" hüviyetini taşıyan ve 'Öz Muhammedî İslâm'ın' İnkılâbî ve hakimiyet neşvesiyle yeryüzünü şenlendirip aydınlatan "Asrımızın ilâhî-İslâmî Fecd'i'ni", 'Muhteşem İslam İnkılabı' olarak bizlere lütfeden yüce Rabbimize sonsuz şükürlerimizi, nihayetsiz minnet duygularımızı ve hamd-ü senâlarımızı arz eder; ..'Öz Muhammedî İslâm'ın havarileri' ve muhteşem cihan-şümül 'İslam inkılabı'nın emirber neferleri' olmaya tâlib olan Hizbullahî müslümanlara da tebriklerimizi sunarız!.. Ve; "Allah'ın sonsuz selâmı ve rahmeti, üzerlerinize olsun! deriz...

والعلم عند الله ..
والله اعلم بالصواب ..

tiği, şu cevabı vermiştir: "Allah'ın kitabına sarılın! Çünkü onda, önceki ve sonrakilerin karşılaştığı veya karşılaşacakları haberleri ile, yaşadığınız zamandakilerin haberlerini bulursunuz!" diye buyurmuş, böylece Kur'an-ı Kerim'in 'İhbar-ı Gaybisine' dikkat çekmiştir. (Bakınız: El-İtkan-Tercüme: 2/327; Arapça: 2/160)...

5) En'am (6): 38; "... Sana (bu kitabı, her şeyin apaçık bir beyânı (açıklaması), bir hidayet, bir rahmet ve müslümanlar için bir müjde olmak üzere peyder-pey indirdik." (Nahl: 89) ayeti de, konuyu tebyin etmektedir...

6) Sözler (1957 baskısı): 2/34

7) Sözler (1957 baskısı): 2/35

8) Hak Dini Kur'an Dili: 8/5612-5613

10) Lem'alar (1957 baskısı): sh.30

11) Rum (30): 1-5

12) Konunun geniş izahı ve mezkur ayetlerin tefsirleri için bakınız: Hak Dini Kur'an Dili: 6/3794-3803; İbn-i Kesir (Terc.): 12/6325-6336; (Arapça): 6/304-312; Kadı Beyzâvî-Hazin-Nesefî İbni Abbas (Mecmâ'ut-tefâsir): 5/31-35; Kessaf: 3/466-467; Ed-Dür-rû'l-Mensur: 5/150-152; Fî Zılal'il-Kur'an (Arapça): 5/2753-52758; (Tercüme): 11/400-404; İlaahir...

13) Feth suresinin konuyla alakalı tefsiri için, bakınız; Hak Dini Kur'an Dili: 6/4401-4443; Kadı Beyzâvî-Hazin-Nesefî İbn'u Abbas (Mecmâ'ut-tefâsir-Çağrı Yay.): 6/3-36; İbn-i Kesir (Terc.): 13/7317-7391; Arapça-Kahraman Yay.) 7/397-344; Ed-

Dürr'ül-Mensûr: (Kum-1404 baskısı): 6/67-83; Keşşaf (Beyrut baskısı): 4/331-348; Fî Zilâl'il-kur'an (Arapça): 6/3305-3333; Tercüme: 13/415-473; İlaahir...

14) Hak Dini Kur'an Dili: 7/4653-4654; İbn-i Kesir (Terc.) 14/76x4-7605; (Arapça): 7/459-457; Mecmâ'ut-tefasir (Beyzâvî-Hazin-Nesefî İbni Abbas): 6/130-131; Buharî (Arapça): Kitab'ul-Cihâd: 89; Tecrid-i Sârih: 8/334; 11/192-193; Keşşaf: 4/440; Ed-Dürr'ül-Mensûr: 6/136-137; Fî Zilâl (Arapça): 6/4335-4336; (Tercüme): 14/184-186; ...

15) Bakınız; Hak Dini Kur'an Dili: 4/2369-2370; İbni Kesir (Terc.): 7/3244 vd.; Mecmâ'ut-tefasir (Beyzâvî-Hazin-Nesefî İbni Abbas): 3/11-12; Ed-Dürr'ül-Mensur: 3/164-169; Keşşaf: 2/199-200; Fî Zilâl'il Kur'an (Arapça): 3/1482-1483; Tercüme: 6/483-500 ilh...

16) Bakınız; Ed-Dürr'ül-Mensur: 6/406-408; Mecmâ'ut-tefasir (Beyzâvî-Hazin-Nesefî İbni Abbas): 6/588-597; İbn-i Kesir (Terc.): 15/8727-8732; (Arapça): 8/529 vd.; Keşşaf: 4/810-813; Fî Zilâl'il-Kur'an (Arapça): 6/3944-3998; Tercüme: 16/415-422; El-Mizan Fî Tefsir'il-Kur'an (İlame, Seyyid Muhammed Hüseyin Et-Tabatabai): 20/376-383; Hak Dini Kur'an Dili: 9/6233-6253; ...

17) İbn-i Kesir (Terc.): 11/5957 vd.; (Arapça): 6/83 vd.; Kadı Beyzâvî-Hazin-Nesefî-l. Abbas (Mecmâ'ut-tefâsir): 4/412-vd.; Ed-Dürr'ül-Mensûr: 5/55; Keşşaf: 3/251-252; Fî Zilâl'il-Kur'an (Arapça): 4/2528-2530; (Tercüme): 10/459-462; ...

18) Hak Dini Kur'an Dili: 1/476; Keşşaf (İmam Zemaşerî): 1/180.

19) Bakınız; Hak Dini Kur'an Dili: 6/3802; Tarih-i Hulefâ (İmam-ı Suyutî- Eser Neşriyat, tıbbı basım): 454; Keş'uz-Zünun: 143; Kıyas-ı Enbiya: 2/346; ...

20) 'El-Mebâhis'den naklen, Tefsir usûlü: sh.143.

21) Lem'alar (Bediuzzaman Said-i Nursî, 1957 baskısı): sh.25-30

22) Lem'alar: sh.30-33

23) Şualar (Bediuzzaman Said-i Nursî, 1959 baskısı): sh.203-204

24) Hak Dini Kur'an Dili: 6/3803; Ayrıca bakınız; Asr-ı Saadet: 3/48-61; ...

25) R. Beyan: 3/5'den naklen; Dinî ve İlmî İncelemeler (S. Yüksel): sh.128; ...

26) Şualar: sh.450.

27) El-Fecr (89): 7; Tefsiri için bakınız; Hak Dini Kur'an Dili: 8/5802-vd.; İbni Kesir (Terc.): 15/8448-8451; (Arapça): 8/416-418; Dürr'ül-Mensûr: 6/347; ...

28) Bakara: (2): 258.

29) Enbiya (21): 68

30) Naziât (79): 23-25.

31) Kasas (28): 38; Mü'min (40): 36-37.

32) Bakara (2): 49; İbrahim (14): 6; Kasas (28): 4; Mümin (40): 25

33) Al-i İmran (3): 137; En'am (6): 11; Nahl (16): 36; Neml (27): 69; Kasas (28) 39-42; Ankebut (29): 33-40; Mü'min (40): 4-6, 45-46, 82-85; Naziât (79): 25; Fecr (89): 6-14; İlaahir...

34) Numune olarak bakınız; Bakara (2): 51-53; İbrahim (14): 5-7; Şuara (26): 57-59, 63, 65, 117-119,

170; Kasas (28): 5-6, 43; Mü'min (40): 51; ilh...

35) Şuara (26): 227

36) Kasas (28): 5

37) Al-i İmran (3): 137

38) En'am (6): 11

39) Nahl (16): 36

40) Neml (27): 69

41) İsra (17): 77; Ahzab (33): 62; Fatır (35): 43; Feth (48): 23; ...

42) Sahih-i Müslim (Terc.): 2/21; (Arapça): K. İman/232; Tirmizi (Terc.): 4-385-386; (Arapça): K. İman/13; Tac (Terc.): 5/601; İbni Mace (Terc.): 10/204; (Arapça): K. Fiten/15; Darimi: Kitab'ür-Rikak/42; Ahmed İbn-i Hanbel: 1/184, 398; 2/177, 222, 389; 4/73 Cami'üs-Sağır (Terc.): 2/164; (Arapça): 2/160

43) Maide (5): 54; Muhammed (47): 38

44) Cum'a (62): 2-3

45) Buharî (Zübde): Sah. 842; Tecrid-i Sarih: 11/201; Sahih-i Müslim (Terc.): 476-477; (Arapça): 2/1972-1973; Tirmizi (Terc.): 5/371-372,412; İbn-i Kesir (Terc.): 13/7313; (Arapça): 8/142; Ed-Dürr'ül-Mensûr: 6/215; Keşşaf: 4/530; Tefsir-i A'zim (Mecmâ'ut-Tefâsir): 6/257-258; Fî Zilâl'il-Kur'an (Arapça): 6/3566; (Terc.): 14/470-476; İlaahir...

46) Mektubat (1958 baskısı): 443

47) Geniş bilgi için, bakınız; Lisan'ul-Arab (İbn-i Manzur, Edeb'il Havza neşriyatı-Kum, 1405 baskısı): 15/126-128; Mu'cem'ul-Vesit: 660; El-Müfredat (Er-Rağib el-Esbehâni, Kahraman yay.): 541; El-Müncid (L. Ma'lûf-Tahrân baskısı): 552; Hak Dini Kur'an Dili: 8/5770-5772; İbni Kesir (Terc.): 15/8434; (Arapça): 8/406; Beyzâvî-Hazin-Nesefî-l. Abbas (Mecmâ'ut-tefâsir): 6/497; Dürr'ül-Mensûr: 6/342; El-Mizan: 20/272-273

48) Fî-Zilâl'il-Kur'an (Terc.): 16/198; (Arapça): 6/3902.

49) Hak Dini Kur'an Dili: 8/5793-5794; Daha geniş bilgi için bakınız; Lisânu'l-Arab: 8/183-185; 5/273-278; El-Müfredat: 386,804; El-Müncid: 395,885-886; El-Mu'cemu'l-Vesit: 489,1020; ...

50) Fî Zilâl'il-Kur'an (Terc.): 16/198-199; (Arapça): 6/3902-2903

51) Hak Dini Kur'an Dili: 8/5791; İbni Kesir (Terc.): 15/8444-vd.; (Arapça): 8/412-vd.; Fî Zilâl'il-Kur'an (Terc.): 16/198-vd.; (Arapça): 6/3902-vd.; El-Mizan: 20/278-279; Ed-Dürr'ül-Mensûr: 6/344-vd.; Keşşaf: 4/746; Beyzâvî-Hazin-Nesefî-İbni Abbas (Mecmâ'ut-Tefâsir): 6/502-vd.; ... Muhtelif lugavî-istilahî anlamları için bakınız; Lisânu'l-Arab: 5/45-48; El-Müfredat: 561-562; El-Müncid: 569-570; El-Müncemil-Vesit: 681; ...

52) Bakınız; 33 nolu dipnot.

53) İbnü'l-Esir (Tercüme): 2/65; İbn-i Hişam (Tercüm): 1/353; El-Bidaye: 3/42; ...

54) Sözlür: 1/267

55) Bakınız; Maide (5): 54; Muhammed (47):38; Cum'a (62): 2-3

56) Bakınız; 42 nolu dipnot

57) Al-i İmran (3): 173

58) Ahzab (33): 22-23.

59) Fecr (89): 21-30

1 Şubat 1979 da İran'a ayak basan İmam Humeyni'nin Beheşt-i Zehra da yaptığı ilk konuşma

1 Şubat 1979, tarihinde İran İslam İnkılabı Önderi Merhum İmam Humeyni'nin 14 yıllık sürgün hayatından sonra İran'a dönüşünde Beheşt-i Zehra Mezarlığında halka hitâben yaptığı konuşmadır.

Bismillahirrahmanirrahim,

Biz bunca zaman boyunca büyük musibetlere uğradık. Tabii ki bir takım zaferler de elde ettik. Hem de önemi küçümsenemeyecek zaferler. Gençlerimiz öldü, evlâtlar analarının elinden alındı. Nice yavruların babalarının ellerinden alınışına şahid olduk. Evlâtlarını yitiren ana-babaları görünce dayanamayacak hâle geliyorum. Halkımızın uğradığı bunca kayırla telâfi etmek mümkün değildir. Her şeyini Allah yolunda harcayan bu millete ben şahsen teşekkür bile edemiyorum. Onları ancak Allah mükâfaatlandırabilir. Yavrularını yitiren anaları başsağlığı dileyerek acılarına ortak olmak istiyorum. Evlâtlarını yitiren babalara başsağlığı diliyorum. Babalarını yitiren yavrulara başsağlığı diliyorum.

Düşünelim bir kere bu millet bunca felâkete neden uğradı? Vargücü ile haykıran, zulme ve yağmaya uğrayan bu millet ne söylüyor, ne istiyor? Milletimizin istediği nedir ki bunca keder ve musibeti hak etmiş olsun?

Milletimizin ilk sözü şudur: Pehlevî Hanedanı tââ başından beri gayri meşrudur.

Benimle ayrı yaşta olanlar Kurucu Meclis'in silâh zoruyla toplandığını hatırlayacaklardır. O meclise halk sokmadılar. Ve milletvekillerine Rızâ Şâh'ı onaylamaları için o gün baskı yaptı. O bakımdan bu Hanedanın saltanatı taa başından beri gayri meşrudur. Dahası, krallık rejimi aklî kanun ve ilkelere; insan hak ve hukukuna aykırıdır. Farzedelim ki, bu halk o gün bir kişinin sultanlığı yolunda oy vermiş olsun. Ama o millet bir sülâletin sultanlığına oy veremez. Nasıl oluyor da bir millet kendisinden âli yıl sonra gelecek bir halkın kaderini belirleme hakkına sahip oluyor ve bir sülâletin sultanlığına oy verebiliyor? Her millet kendi kaderini kendisi belirleme hakkına sahiptir. Biz Kacar Hanedanı işbaşına geldiği günlerde dünyada yoktuk. O zaman milletin hepsi Kacar sülâlesine, Ağa Muhammed Han'ın saltanatına oy vermişler. Ama onlar bugünkü kuşak adına oy vermeğe yetkili değildirler.

Şimdi, Pehlevî Hanedanı'nın halkın isteği üzerine işbaşına geldiğini; Kurucu Meclis'in de halkın isteği üzerine toplandığını farzedelim. Bunun anlamı olsa olsa o dönemde Rıza Han'ın saltanat hakkına sahip olduğudur. Peki Muhammed Rıza bu hakkı nereden elde ediyor? O dönem halkı bugünkü halkın kaderini belirleme hakkına sahip değildir. Bir kere babasının saltanatı gayri meşru olduğu için, Muhammed Rıza'nın saltanatı da zaten gayri meşrudur. Bizden yüz yıl önce yaşayan atalarımız bizim kaderimizi belirleme hakkına sahip midir? Bu bile Pehlevî Hanedanı'nın saltanatının gayri meşru olduğunun bir delilidir. Öte yandan kendi kaderini kendisi belirleme hakkına sahip olan bu halk, bu saltanatı istemediğini söylüyor. Ve bu halk bu krallığı isteyip istememe hakkına sahiptir. Şimdi gelelim Muhammed Rıza'nın saltanatına dayanan Hükümet ve Meclis'in durumuna... Bir iki durum dışında, halk, Meşrutiyet Tarihi boyunca gerek Şûra Meclisi, gerekse Senato üyelerinin seçiminde herhangi bir role sahip olmamıştır. Bu son Meclis de ötekilerinden farklı değildir. Size sesleniyor ve soruyor: Milletvekili denen bu kişilerin tarafınızdan seçildiğine emin misiniz?

Acaba halkın çoğunluğu bunları tanıyor mu? Yoksa bunlar da halktan habersiz olarak rızâları hilâfına seçilmiş kişiler mi? Öyleyse böyle bir Meclis de gayri meşrudur. Bunlar milletvekili adı altında maas alıyor ve aldıkları maas karşılığında da sorumludurlar.

O halde böyle bir rejim ve böyle bir Meclis tarafından oluşturulan Hükümet de gayri meşrudur. Bu millet Muhammed Rıza döneminde tek söz söylemiştir. "Biz bu saltanatı istemiyoruz." Bugün söylediği söz ise şudur: "Bu vekilleri, bu Meclis'i ve bu Hükümeti istemiyoruz." Gayri meşru bir Meclis ve gayrimeşru bir Şah tarafından işbaşına getirilen bir kişi nasıl meşru olabilir?

Bizim sözüümüz şundan ibarettir: "Siz meşru değilsiniz ve gitmelisiniz?" Biz, bu Hükümet kendisi bile kendisinin meşru olmadığını kabullenmektedir, demek istiyoruz. Bugünkü Hükümetin başı birkaç sene öncesine kadar bu rejimi kabul etmiyordu, bugün bu rejimi meşru olarak kabullenmesinin sebebi ne ola ki?

İstedikimiz şudur: Herhangi bir milletvekili tutalım ve seçim bölgesine götürerek soralım: "Bunu siz mi seçtiniz?" Kendilerinin gayrimeşru olduğunu söylediğimizde bunlar durmadan halkı şehit mi edecekler? Habis Muhammed Rızâ Şâh gitti, daha doğrusu her şeyimizi yağmalayarak kaçtı. Ülkemizi virân, mezarlıkların mamur etti. Ekonomimizi tahrip etti, alını üstüne getirdi. Bunu eski durumuna tekrar döndürmek için seneler harcamamız gerekecek. Bunlar çiftçileri toprak sahibi yapacağız diyerek uydurma bir toprak reformu ile tanınımızı mahvettiler. Sonuçta sizler her konuda dış ülkelere muhtaç duruma düştünüz.

Muhammed Rıza böylelikle bizim Amerika ve İsrail'e muhtaç olmamızı sağladı, çünkü yaptığı işler tümünden yanlış. İşte gördüğünüz gibi, toprak reformunun açığı yarayı kapatmak için 20 yıl çalışmamız gerekecek.

Kültürümüzü mahvederek, okumuş gençlerimizin eğitimlerini yandı bırakmalarına neden olmuştur. Bildiğiniz gibi bu gençlerimiz, eğitimlerini tamamlamak için büyük zorluklarla karşılaşmakta ve dış ülkelere gitmeye mecbur kalmaktadırlar.

Eyyamullah'dan Tecelliler

Üniverstemizin 50 yıllık bir geçmişi olmasına rağmen henüz istenen gelişme sağlanmamış değildir, zira işin içinde ihânet vardır. İnsanımızı ve tüm işgücümüzü yok etmişlerdir. Yabancılar uşaklık etmek için her yeri fuhuş merkezine çevirmişlerdir.

Televizyonumuz, radyomuz, sinema ve açılması izne tâbi olan her yer birer fuhuş merkezi olmuştur. Tahran'daki içki satış yerleri kütüphanelerin kat kat üstündedir. Sinema, TV ve radyoya karşı değiliz. Biz fuhuşa ve fuhuşçuların hizmetinde olan ve gençlerimizi fesâda boğarak müzede karşıyoruz. Şimdiye kadar biz, bir kerecik olsun gelişmiş ülkelerinle karşı çıktık mı? Sinema gelişmenin ürünleridir. Gençlerin eğitilmesi yolunda kullanılmalıdır. Ama bunları bizlerle bizim gençlerimizi fesâda boğdular. Bunlar her yoruğu bize ihânet ettiler. Petrolümüzün tümünü Amerika ve diğer yabancılara peşkeş çekip, karşılığında kendilerine yapışkan baskı yaptılar.

Biz onlara hem petrol verdik, hem silah. Ülkemizde üsler kurdular. Amerika başlıca silah tedarikçisi olmamızı müzâhâre etti. Karşılığında ise ülkeyi yağmaladı. Ordumuz satın alınan silahlarla çalışmaya başladı. Bu nedenle de yabancı güçlerimize karşı duyulmaktadır. Bu durum birkaç yıl daha böyle devam etmezse tamamen mahvolurdu.

Gençlerimizin kanlı bu duruma son vermek ve özgürlüğümüzü elde etmek için dökmüştür. Elli yıldır ülkemizde baskı egemendir. Ülkede ne özgür basın, ne

radyo, ne TV, ne bir hatip ve ne de Cuma İmamı vardı. Bu baskı hâlâ sürmektedir. Biz bu Hükümetin ve Meclisin meşru olmadığı kanısındayız ve bu durumu sürdürenleri mahkemeye vereceğiz.

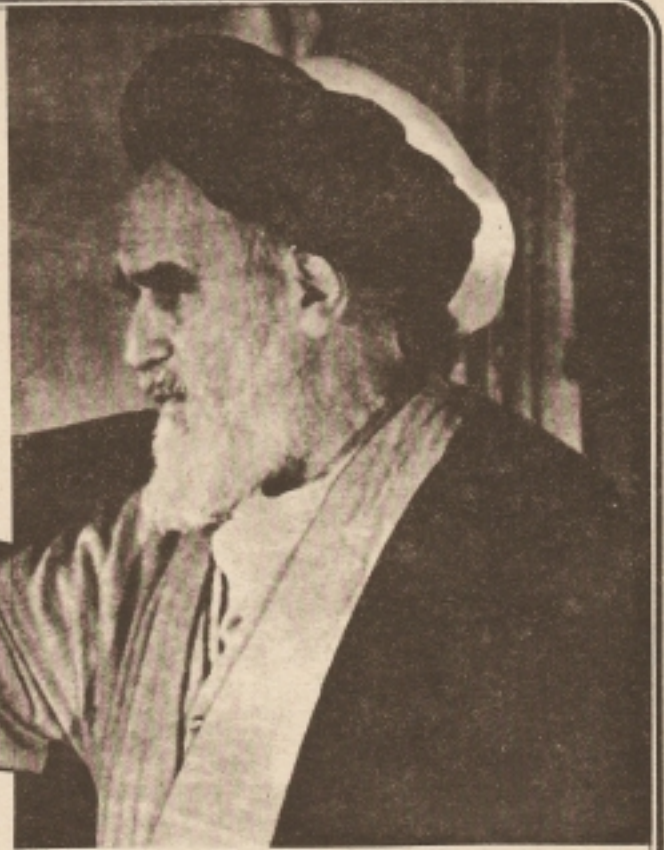
Evet, biz bunları mahkemeye vereceğiz ve ben yeni hükümeti atayacağım. Milletin desteği ile hükümeti seçeceğim. Bu adam (Bahtiyar) kendi hükümetinin meşru olmadığını kabul ettiği gibi, kendi arkadaşları ve ordu da onları meşru olarak kabul etmemektedir. Onu destekleyenler, ABD ile İngiltere'dir. Ordunun onu desteklemesi için doğrudan emir gelmiştir.

Kimsenin kendisini kabul etmediği bu adam ne istemektedir? Evet, bir takım şer kaynakları kendisini desteklemektedir. Beysefendî, "bir ülkede iki hükümet olmaz" diyor. Evet, biz de aynı kanıdayız. Ama gayr-i meşru olan hükümet gidecektir. Bizim hükümetimiz milletin oylarına ve Allah'ın hükümlerine dayalıdır. Şimdi bu adam ya haddini bilerek bir kenâra çekilmeli ya da Amerika'nın emri ile hepimizi katletmelidir.

Biz var olduğumuz sürece Muhammed Ruzânın ülkeye dönmesine izin vermeyeceğiz. Bunların amacı Muhammed Ruzâ'yı bir kez daha işbaşına getirmektir. Onu geri getirmeyi ve tüm varlığımızı Amerika'ya vermeyi planlıyorlar. Fakat biz var oldukça buna izin vermeyeceğiz. Bunlar işbaşından gidinceye ve halk özgürlük ilkelerine dayalı Meclis ve Hükümet kuruncaya kadar bu ayaklanmayı desteklemek hepimize farzdır.

Benim orduya söyleyecek bir sözüm var, bir de teşekkür etmek istiyorum. Söyleyeceğim şu: Biz ordunun özgür ve bağımsız olmasını istiyoruz. Biz bunca çabalyoruz, kanımız akıyor, gençlerimizi feda ediyoruz, şahsımıza ve kişiliğimize hakaret ediliyor, nice saygıdeğer kişilerimiz hapse atılıyor, işkence görüyorlar. Bütün bunların nedeni sizin bağımsız olmanızı sağlamak. Sayın Orgeneral özgür ve bağımsız olmayı istemiyor musun? Sayın Tümgeneral özgür ve bağımsız olmayı istemiyor musun? Uşak olmayı mı istiyorsunuz? Size öğüt veriyorum, milletin isteğine boyun eğin ve millete dönün, biz özgür ve bağımsız olmalıyız. Ordu hiçbir zaman ecebi danışmanların direktifleri altında olmamalıdır. Bunları sizin iyiliğiniz için söylüyoruz. Siz de söyleyin bakalım, bizim mükâfâtımız, sizin aracılığı ile caddelere gençlerimizin kanlarının dökülmesinde midir?

Ordunun halkla bütünleşen kesimine de teşekkür ediyorum. Bunlar hem kandilerinin hem de tüm milletin şahsiyetini korudular. Biz İslahan, Hamedan ve diğer şehirlerde halka dönmeyi şer'i ve millî bir görev bilen subaylara ve hava kuvvetlerine bağlı personele teşekkür ediyoruz. Hâlâ halka dönmemiş olanların da bir an önce dönmelerini diliyorum. Sizin için İslâm küfürden daha iyidir. Tutduğunuz bu yolu bırakın artık ve sizleri asacağımızı sanmayın. Bu yalanları uydurmaktadırlar. Eski rejimden dönenleri izzet ve saygı ile koruyacağız. Biz ülkenin düzen ve intizamından yanayız. Fakat sözünü ettiğimiz nizam halktan kaynaklanmalıdır, başkalarının direktif ve emirlerinden değil.

'Peygamberini hidâyetle ve hak din ile gönderen O'dur; O dini (İslam nizamını) bütün dinlere (düzenlere) karşı zâhir (üstün) kılmak için!.. Müşrikler hoşlanmasalar da!..' (Tevbe: 33; Saff: 9; yaklaşık, Feth: 28)

"DÜNYA MUSTAZ'ÂFLAR GÜNÜ" NÜ İDRAK EDERKEN ...

İslam inkılabının İran'da hakim olmasını müteakib, İmam Humeyni (Rahmetullahi aleyh) tarafından her yılın kamerî-hicrî 15 Şa'ban günü, (ki bu sene mevcut takvim hesabıyla, Milâdî 12 Mart'a tekabül etmektedir) "**dünya mustaz'aflar günü**" olarak ilan edilmiş; bunun için de, İslam inkılabında her yıl '**kutlama**' merasimleri düzenlenmesi mutâd hale gelmiştir.

Ve; yine İmam'ın emriyle "**mustaz'aflar (bezigönüllü halk) ordusu**" adıyla 20 milyonluk muhteşem bir güç oluşturulmuş, böylece '**İnkılab-ı Mehdi (A.S.)**' ile gerçekleşecek olan '**cihanşümü İslam adaleti'nin ve 'mustaz'afların kurtuluşu**' ve '**yeryüzüne varis (hakim) oluşu'nun** cihadı ve askerî temeli de atılmıştır... Ki bu olay, **İslam İnkılabı'nın** çok önemli ve hayati cephelerinden birini teşkil etmektedir...

Evet; bilindiği gibi insanlık tarihi boyunca yer yer ve zaman zaman dünyaya hükmeden tağutî güçler, insanlığın madî ve ma'nevî varlığını yağmalamış, en basit insanî bir hak, hukuk, vasıf ve hürriyetten bile, biçâre beşeriyeti tamamen mahrum bırakmıştır... Böylece; insanlığı '**mutlak**' kurtuluşa kavuşturmak, '**hakkın**' hakimiyetini tahakkuk ettirerek '**batılı**' yok etmek için gelmiş olan **İslam nizamı**, bu süre içerisinde (tağutların hakimiyet kurdukları yerlerde ve zamanlarda) mutlak fonksiyonunu icra edememiş, bedbaht insanlık, bu ilâhî saadetten ve ferecten uzun bir müddet mahrum olarak yaşamıştır. Halbuki, yüce Mevlâmız: "**Peygamberini hidâyetle ve hak din ile gönderen O'dur; O dini (İslam nizamını) bütün dinlere (düzenlere) karşı zâhir (üstün) kılmak için!.. müşrikler hoşlanmasalar da!..' (Tevbe: 33; Saff: 9; yaklaşık, Feth: 28)** buyurarak, **İslamın mutlak galibiyetini ve cihanşümü hakimiyetini** haber vermekte; "**Biz ise, yeryüzünde mustaz'aflara lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar (hakimler-idareciler) kılmak istiyoruz.**" (Kasas: 5) ayetiyle,

mustaz'afların kurtuluşunu, zaferini ve hükümrânlığını müjdelemektedir. "**.. ve zulmedenler, (yakında) nasıl bir inkılabla münkalib (devrilmiş) olacaklarını bileceklerdir.**" (Şuara: 227) İlahî fermanı da, mustaz'afların kanını içerek beslenen zalimlerin ve tağutî güçlerin akibetlerini bildirmekte, ebedî sandıkları zulüm düzenlerinin çok geçmeden yıkılacaklarına dikkat çekmektedir...

Bu ilahî muhteşem misyonun tezâhürü ve tahakkuku olan **İslam İnkılabı**, tarih boyunca yegâne **hak din olan İslâm'ın, sâir bâtil dinlere-ideolojilere ve beşerî düzenlere karşı 'mutlak galibiyetin'; mustaz'af müslümanların zulümden-esâretten ve zilletten kurtuluşunun ve yeryüzüne vâris (hakim) oluşunun** timsali haline gelmiş ve, tağutî zâlim düzenlerin saltanatlarını tarihin değişik dönemlerinde sarsmaya ve yıkmaya başlamıştır. Zaten, İslâm'ın cihanşümü bir hayat nizamı olması bu kudsi-lahûtî ve ilahî vasfı ve misyonu taşımasını ve bu doğrultuda '**İnkılabî**' fonksiyonlar icrâ etmesini muktâzi kılmaktadır. Ki; bütün peygamberlerin geliş amacı da sadece budur, yani **bâtılı ve bâtil otoritele-ri izâle etmek, hakkı ve hak nizamı da insanlık hayatına hakim kılmaktır!..**

İşte Hazret-i Adem aleyhisselam'dan, Son Resul Hazret-i Muhammed sallallahu aleyhi vesellem efendimize kadar gelen ve kıyamete kadar devam edecek olan '**din-i Hakkın**' '**İnsan hayatına mutlak hakimiyetinin**' adı ve ünvanı olan '**İslam İnkılabı'nın** zamanımızdaki tecellisi, yani **İran İslam İnkılabı**; İlahî ve tarihi misyonunu yerine getirmek, '**mustaz'afları**' esaretten-zilletten kurtararak, '**zulüm**' düzenlerini yıkmak ve gerçek **İslam adaletini** tahakkuk ettirmek üzere bir '**fecr-i sâdik**' olarak doğarken, şeytanî güçlerin her nevi komplolarına karşı azamî ölçüde müteyâkkız bulunma zarureti ile karşı karşıya gelmiştir... Bundan dolayı da, İmam Humeyni (R. Aleyh), her an hareket halinde olabilecek, her türlü iç ve dış

saldırıları göğüsleyecek ve mustaz'af halkların kurulanmasını; emperyalist şeytanî güçlerin yıkılmasını; İslam'ın mutlak adaletinin hakim kılınmasını **'tek gaye'** edinecek **'bezic'** **'mustaz'af'lar ordusu'** adı verilen 20 milyonluk gönüllü **'sefer-berlik'** halk ordularının kurulmasını emretmiş, Hazret-i Mehdî'nin (A.S.) velâdet günü olan 15 Şa'ban gününü de **'dünya mustaz'af'lar günü'** olarak ilan etmiştir...

"Allah'ın düşmanlarını ve size düşman olanları ve bunlardan başka sizin bilmediğiniz, fakat Allah'ın bildiği (diğer tüm) düşmanları korkutmak için onlara karşı kullanmak üzere gücünüz yettiği kadar kuvvet ve besilli at(lar) hazırlayın; Allah yolunda ne harcarsanız, size karşılığı tamamiyle ödenecektir ve asla zulme uğramayacaksınız!" (Enfal: 60) ayet-i kerimesinde bildirilen **'İstiltâât'** nisbetinde her türlü **'kuvvetin'** hazırlanmasına dair İlahî emir mucibince kurulan 20 milyonluk **'gönüllü (bezic) İslam orduları'** küfür dünyasının korkulu rü'yâsı haline gelmiş, İslâm inkılabı'na karşı saldırı planlarını akâmete uğratmıştır. İslam İnkılabı'nın ilk kuruluş yılını müteâkib Irak'ın piyon olarak rol aldığı 8 yıllık savaş boyunca. Bu kahraman İslâm Ordusu'nun yerine getirdiği eşsiz İslamî-çihadî misyon, gerçekten de emperyalistlerin İslam inkılâbı hakkındaki ard niyetlerini ve iştahlarını söndürmüş, o hâbis mihrakleri büyük ümitsizliklere uğratmıştır...

"**Düşmanların korkutulması**", böylece tecâvüz etme cû'etlerinin kırılması; **'caydırıcılık'** rolünü oynaması.. mü'minlere cesaret ve itmi'nân-ı kalb verilmesi ve mustaz'af'ların da **'kurtuluş ümidi'**ni koruması.. gibi fonksiyonlar ve İslam'ın hakimiyetini gerçekleştirip küfrü ref' etme misyonlarını gerçekleştirmek gâyesiyle kurulması muzaaf farz ve zarurî olan **'gönüllü İslam orduları'**, Allah-u Teala'nın büyük yardımı sâyesinde **İslam İnkılabı'nı** her yönden **'muhafızı'** ve bekçisi olmuştur...

'Bezic-i mustaz'âfân' (mustaz'af'lar seferberlik ordusu) diye bilinen ve kadın, erkek, genç, ihtiyar tüm müslüman kitleleri ve her sınıftan insanları bünyesinde bulunduran bu **gönüllü İslam orduları** sâyesinde, iç ve dış düşmanlar hezimete uğratılmış, şeytanî bütün komplolar neticesiz bırakılmıştır. Zirâ; eli silah tutan bütün Müslüman İran halkı'nın **'silahlı ve eğitilmiş ordular'** halinde olması; düşman güçlerin; a) Askerî darbe yoluyla ve militan gayr-i İslamî örgütler kanalıyla **İslam İnkılabı'nı** yıkma ihtimali kalmamış, hiçbir askerî ve militarist güç, topyekün bir halkı bilfiil karşısına alma cesâretini kendinde bulamamıştır; bunun ancak intihar olacağı anlaşılmıştır. b) **İslam İnkılabı'nın** korunması ve istikbali; karmaşık şahsiyetlerden oluşan ve içerisine her an **'sızılma'** ihtimali bulunan **'resmî orduya'** ve askerî güçlere terk edilmiş; içinden doğup ve yüzbinlerce can ve şehid aldığı **'mustaz'af'** halka emanet edilmiş, böylece Allah-u Teala'nın yardımı ile **İslam İnkılabı** garanti altına alınmıştır. c) Milyonluk kitleler muattal ve sorumsuz

bırakılmamış, halkın tümü **İslam İnkılabı'nın** korunması ve yaygınlaştırılması için seferber edilmiş ve bilfiil harekete geçirilmiştir. Ki; **Hakka ve halka** dayanan bir hareketin de yıkılamayacağı, izaha gerek olmayacak kadar açıktır.. d) **İslam İnkılabı'nın** ilahî ve Nebevî **'mektebi'** bu yol ile bütün bir millete ulaşmış, o milleti baştan başa İlahî boya ile boyamıştır. e) Amerikan ve Rus emperyalizmi gibi.. şeytanî güçlerin, **İran İslam İnkılabı** topraklarını **'İşgâl'** ve **'İstilâ'** etme ümidleri, bu yol ile **İslam İnkılabı'nı** yıkma niyetleri tamamen yıkılmıştır. Zira; kadınıyla erkeğiyle, genciyle, yaşlısıyla bütün ferdleri **'asker'** olan ve **'şehâdet'** aşkıyla **'cihada'** koşuşan bir milletin, hiçbir beşerî güç karşısında diz çökmeyeceği ve **'pes'** etmeyeceği, her akl-ı selimin kabul edebileceği bedihî vakıalardandır...

Ayrıca; **"size ne oluyor ki, Allah yolunda; .. ve erkeklerden, kadınlardan ve çocuklardan mustaz'af'lar uğrunda savaşmıyorsunuz ki (onlar); Rabbimiz; bizi ahali zalim olan şu şehirden çıkar ve bize katından bir veliyy (sahib) gönder ve bize katından bir yardımcı yolla!..' diyorlar.."** (Nisa: 75) **"İnananlar Allah yolunda savaşsınlar, kâfir olanlar da tağut yolunda savaşsınlar. (Ey mü'minler) Savaşın şeytanın dostlarıyla! Şüphesiz ki, şeytan'ın tuzağı (hilesi) zayıftır"** (Nisa: 76) gibi.. ayetlerle bildirilen ilahî emrin ve mükellefiyetin ruhu ve şuuru ile kurulmuş bulunan **'mustaz'af'lar seferberlik'** (Bezic-i mustaz'afân) ordusu, Allah'ın hakimiyetini yeryüzüne yaymak, İslam İnkılabını korumak, küfrün sultasını kaldırmak ve mustaz'af'ların feryâdına ve imdadına koşmak ve onları emperyalistlerin zulmünden ve esaret zincirinden kurtarmak için.. tarihî misyonunu oynamakta, dünyanın emperyalistler lehine olan bugünkü dengesini bozmağa ve mustaz'af'lar lehine değiştirmeğe çalışmaktadır...

Bu büyük ve şumüllü İslamî mükellefiyetlerin mükemmel bir surette yerine getirilebilmesi için, dünyanın sair bölgelerinde yaşayan tüm müslümanların da aynı ruh ve şuurla hareket etmeleri, kendi bölgelerinde egemen olan tağutî güçleri alaşağı edip **İslamı hakim** kılmaları ve cihanşümül **İslam İnkılabı** içerisindeki yerlerini almaları ve **milyarlık ordular halinde 'topyekün' harekete geçebilme gücüne ve imkânına kavuşmak için** büyük bir azim ve cehd ile çalışmaları gerekmektedir. Bu olunca; kapanmakta olan şu küfür çağı yerine, yeni ve güçlü bir çağ gelecek ve çağın adı da **'İslam çağı'** olacaktır...

İslam İnkılabı'nın doğuşu, cihanî İslam nuru ile ışıklandırışı ve emperyalist güçlerin teker teker çöküşlere-yıkılışlara doğru gidişi; ve mustaz'af halkların, bilhassa müslümanların uyanışı ve şahlanışı, dünyayı **'aydınlatmaya'** ve kurtarmaya talib olan **'İslam çağının'** ilahî müjdelere vermektedir... Yüce Rabbimizden, bizlere **'İlyâkat'** nâsib eylesin diye yâd ederiz...

"Onlar, hala cahiliye hükmünü mü istiyorlar?
Yakin (iman) sahibi bir kavm için, hükmedici olarak
Allah'dan daha güzel kim vardır?"

(Maide: 50)

"Gerçek Tevhid" "Tevhid'in 'İsbat' Merhalesi"

Seyfullah PUTKIRAN

Hallâk-ı Mutlak ve Hakim-i Mutlak olarak, yoktan var ettiği mahlûkatını Allah-u Teala, iki türlü kanun ile 'idare' etmekte, ahenk ve nizamlarını sağlamaktadır. Biri: 'tekvîni kanun' ki, tabiat ve kâinat dediğimiz varlıkların tümü, bu ilâhî kanuna ve nizâma tâbî'dir; ondan dolayı da 'büyük bir tenâsüb, güzellik, teâvün, huzur, disiplin, ahenk ve intizâm' müşâhede edilmekte, en küçük bir 'fesâd, anarşi, karışıklık, zıdlık, inhidâm ve izmihlâl... görülmemektedir. Diğeri: 'teşrîi kanun' ki, insan hayatını idareye yönelik 'ilâhî emirler-yasaklar ve prensipler manzumesi'dir. Buna; 'İslam dîni, şeriat hükümleri ve ilâhî kanunlar..' denir. İşte; insan toplumlarının da 'huzuru, sükunu, saadeti, tesanüdü, tenasübü, teallisi, terakkisi, kemali, nizâmı ve ahengi' yalnız ve yalnız bu ilâhî kanuna, semavî hükümlere, İslam nizamına ve şeriate' tabî olması ve itaat etmesi ile mümkündür. Aksi takdirde; anarşi, kargaşa, vahşet, cinâyet, felâket insanoğlunu kasıp kavurur ve insani değerlerin tümünü toz gibi eritip havaya savurur...

Bugün müşahede ettiğimiz ve içerisinde -maalesef- yaşamakta olduğumuz 'gay-i İslâmî, beşerî ve tağutî' düzenlerin ve bunlara tâbî olan toplumların düçar oldukları felaketler, musibetler bunun bâriz ve müşahhas örneği olmaktadır. Koca kâinat aleminin gösterdiği 'nizam, intizam ve ahenk' karşısında; şu basit, aciz ve sinek gibi cılız insan toplumunun ikâ ettiği fecâât, vahşet ve tağavet, sadece, 'teşrîi' (ilâhî) kanunlardan ve hükümlerden uzak olmasından ve hâbis 'beşerî düzenlere' adapte olarak erimesinden kaynaklanmaktadır.

İnsanı yoktan var eden, varlığının devamı için gerekli tüm levazımatı tedârik edip milyonlarca ni'metlerle-uzuvlarla ve cihazlarla 'taltif' ederek, diğer varlıklardan 'temayüz' ettiren Allah-u Teala; vaz' ettiği 'ilâhî kanunlarıyla' de onu izzetlendirmek ve şereflendirmek istemiştir. Kendisi için bu kadar önemli, faydalı, gerekli ve 'ab-ı hayat' kadar şifalı olan İslâm nizamını, hayat sistemi olarak 'kabullenmeyen' ve hayatını ona göre tanzim etmeyen insana, elbette insan denmesi mümkündür. Evet; O Allah ki, koca âlemler; güneşler, yıldızlar, seyyareler ve sairer yanarda 'zerre' gibi küçük ve basit kalmakta, huzurunda 'secdeye' kapanmakta ve sürekli bir şekilde 'itaat üzere' bulunmaktadır. O Allah ki, "insanların kendi kitabına-hükümlerine uyulmasını" (Nisa:105) emretmekte; "hüküm ancak Allah'ındır; ve o, yalnız kendisine ibadet (kulluk-itaat) edilmesini emretmiştir. İşte doğru olan din, budur..." (Yusuf:40,67) şeklinde buyurmakta, böylece yolunu şaşırmış insanlığa 'kurtuluşun yolunu' göstermektedir...

İnsanların tuğyanı ve ilâhî kanunları 'yürürlükten' kaldırması halinde, Hizbullahî Müslümanların 'Tevhid'i tüm cephesiyle hakim kılması, yani İslam dışı parazit güçleri 'nefy' (bertaraf) ettikten hemen sonra, ilâhî hükümleri, şer'î kanunları hakim kılarak, O'nun için çalışarak 'tevhid'in ikinci merhalesi olan 'İsbat'ı gerçekleştirilmesi, imani, Kur'ani, İslami ve tevhidi bir zaruretler.

Evet; 'La ilahe'den sonra, 'İlallah' Tevhid'in 'kemali' ve tamamen 'hakimiyeti' demektir. Ki, İnsan

hayatının tüm yönlerine ve her sahasına Allah'ın hükümlerinin hakimiyetinin ve yeryüzü hükümlerinin sağlanması, insanların 'sadece Allah'a kulluğunun' te'min edilmesi ve kurtuluşlarının gerçekleşmesi hususunda büyük çabalar-gayretler (sözlü ve fiili cihadlar) edilmesi ve harekete -bilfiil- geçilmesi, mezkûr tevhid anlamının 'temessülü, tecessümü ve teşahhusu'dur...

"O öyle Allah'dır ki, kendinden başka hiçbir ilah yoktur, önünde de sonunda da 'hamd' onundur. Hüküm(ler) de onundur..." (Kasas: 70); "... Bütün göklere ve yer halkına, ondan başka hiçbir veli (emr-hüküm sahibi) yoktur. O, hiç kimseyi hükümünde ortak yapmaz" (Kehf: 26); "İşte bu halde, velayet (yardım-idare) ve hakimiyet hakkı, 'hakk' olan Allah'ındır. Ve O'na itaat, hem mükafat bakımından daha hayırlıdır, hem akibet bakımından daha hayırlıdır." (Kehf: 44); "Allah, hakimlerin hakimi değil mi? (Belâ)" (Tin: 8); "Onlar, hala cahiliye hükümünü mü istiyorlar? Yakın (iman) sahibi bir kavim için, hükmedici olarak Allah'dan daha güzel kim vardır?" (Maide: 50) gibi ayetleri kerimelerle "mutlak hüküm sahibi" olduğunu ve insanların uyaçakları 'kanunları koyma yetkisinin sadece kendinde' bulunduğunu beyan eden Allahu Teala, bunun için de, 'Kanunlarının mecmuası olan' İslam dinini göndermiş ve insanların sadece 'İslam düzenine' uymalarını emretmiştir. Din; kanun, hüküm, yol, nizam, şeriat demektir. "Allah'ın indinde tek din İslam'dır..." (Al-i İmran: 19) "Şimdi onlar, Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Halbuki göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) ister istemez O'na boyun eğmiştir. Nihayet de O'na döndürülüp götürüleceklerdir." (Al-i İmran: 83) "Kim İslam'dan başka bir din (kanun-sistem) ararsa, onda (bu din, kanun) asla kabul olunmaz ve o, ahirette de en büyük zarara uğrayanlardır." (Al-i İmran: 85); "... Bugün kafirler dininizden umudlarını kestiler; Artık onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki ni'metimi tamamladım ve İslamı size 'din' olarak verip (ondan) razı oldum..." (Maide-3) Ayetleri, Allah'ın dininin, yani kanunlarının ve hükümlerinin 'İslam şeriatı', 'İslam nizamı' olduğunu ve bundan başka her türlü kanunun merdud ve Allah'a isyan niyetini taşıdığını ifade etmektedir...

İşte: "La ilahe", Allah'ın hükümlerinin dışında kalan tüm düzenleri, onların kurucularını ve koruyucularını 'nefyî' (reddi, refî) gerektirdiği gibi, "... İllallah" da, yukarıda ifade edilen 'ilâhî hakimiyeti' te'sis et-

meği, O'nun 'tek nizam' olduğunu perçinlemeği ve bunu tüm dünyaya 'isbatlamayı' icab ettirir. Bunun tahakkuku için, bütün müslümanların seferber olması, dinlerinin ve imanlarının gereğidir. Bu olmadığı takdirde, mü'min-muvahhid-müslüman iddiaları nasıl geçerlilik kazanabilir?

Şu halde: "gerçek Tevhid", Kelime-i Tevhid'in bütün muhtevası ve kapsamıyla birlikte, kavlen-filen izhâr edilmesi, yani "tüm gayr-i İslamî ve beşerî düzenlere, güçlere karşı başkaldırıda bulunması ve Allahın hükümlerinin bulunulan bölgede (ve yeryüzünün tümünde) hakim kılınması hususunda bütün çabaların sarfedilmesi" ile gerçekleşir ve sahibini gerçek mü'min ve muvahhid yapar.

Takdir edersiniz ki; Allah'u Teala "ilâhî hükümlerini, yegane hak nizam ve adalet sistemi olan kanunlarını tatbik ve ikame etme görevlerini gerçek muvahhid müslümanlara tevdi etmiştir." (Mesela

Bakınız: Nisa: 58-135; Maide: 8,48,49; A'raf: 18 ilaahir...). Şu bedbaht insanlığın kurtuluşu, ancak **İslam nizamının** yürürlüğe girmesiyle ve insanların hayatına hakim olmasıyla mümkündür. Dünya sulhunun-salahının, gerçek insanlığın ve adaletin teessüsü **İslami hükümlerin 'hayat nizamı'** haline gelmesi ve insanların ona teslim olmasına bağlıdır. Bunun böyle olduğunu bilmemiz yeterli değildir; Tüm kitlelere ulaştırılması ve ulaştırılanların 'keyfiyet' yönünden yetiştirilmesi ve ondan sonra da **'İslam'ın bil-filî** hakimiyeti için harekete geçilmesi gerekir. Bir konu ki, sadece 'bilinmekle' yetinilmekte ve pratiğe yansıtılmamaktadır; onun bilinmesi ile bilinmemesi arasında hiçbir fark yoktur... Hatta, bilenlerin ihmali daha büyük bir felakettir. Onun için **"La ilahe illallah"** derken, tüm tağutların ve put düzenlerinin **'sözlü ve fiili'** yıkılmalarını; **'İslam'ın, hayat nizamı olarak** topluma hakim kılınmasını ve böylece **"İlallah"** (İlahlık, hükümlerlik ancak Allah'ındır) kelamının **'isbatlanmasını**, bunların da **'bilfiil'** gerçekleştirilmeleri yolunda **'her şeyin'** fedâ edilmesinin gerekliliğini; nazarı itibara alarak demek ve **kitlelere de 'Tevhidî'** (felsefeye, tafsilata ve teferruata kaçmadan) ulaştırmak, tüm müslümanların üzerlerine ilâhî bir görev olarak terettüp etmektedir.

Eğer Hizbullahî Müslümanlar bu **'tağutlara başkaldırış ve hakkı hakim kılış'**, yani **'Tevhidî'** görevlerini ihmâl edecek olurlarsa, kararmış olan şu bedbaht dünyamız daha da kararacak, **'şirk, küfür ve zulüm'** ateşleri her tarafı saracak, bu müthiş yangın insanlığı kasıp kavuracaktır. Bunun içerisinde, mazlumlar-mustaz'afalar ve tüm nesiller de yanacaktır **"... Eğer Allah, insanların bir kısmını (kafirleri-zalimleri) diğer bir kısmı (mü'minler-mücahidler) ile def'etmeseydi, yeryüzü fesad ve küfür karanlığına bürünürdü..."** (Bakara: 251) **"... Allah, bazı insanları(n şerrini diğer) bazısı ile def'etmeseydi; manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çok anılan mescitler yıkılır giderdi. Allah kendisine (dinine) yardım edenlere elbette yardım eder. Şüphesiz ki Allah kavî'dir, Aziz'dir."** (Hac: 40) ayetleri, yeryüzünün fesadını-küfrünü ve zulmünü **'def' etme ve kaldırma'** görevinin Allah'a teslim olmuş müslümanların omuzunda olduğunu göstermektedir. Ve bu da; ancak **'İslam dışı düzenlerin bertaraf edilmesi ve hak nizam olan İslam'ın hakim kılınması ile'** olur...

İşte; kâinatın **'nizamı ve ahengi'** nasıl ki **'tekvinî'** ilâhî kanunların cari ve hükümler olmasındandır,

öyle de; insan hayatının **siyasî, içtimâî, iktisadî, hukukî, askerî ve ahlâkî** tüm yönlerinin **'ahenkdar, mütenâsib, âdil, mütekâmil ve intizamlı'** olabilmesi de, ancak ve ancak **'teşriî'** ilâhî kanunların, yani **'İslam nizamının'** toplum hayatında **"cari ve hakim olmasıyla"** gerçekleşir.

Adeta bir gemi gibi, şu fezâ denizinde yüzen 'dünya' üzerinde, **'misafir'** olarak iskân edilmiş bulunan **'İnsan'**, misafir ve her an yok olmaya namzet bir aciz varlık olduğunu idrak etmeli, **'dünya'nın sahibi ve 'kumandanı'** olan Allah-u Teala'ya **'itaatını'** bildirmeli ve sadece O'nun himayesi altına girmeli, böylece saadet-i dâreyn'e ermelidir. Bir hanede, bir toprakta; elbette gerçek **'malik'**in yani hane ve toprak sahibinin sözü geçerli olur. Allah'ın arzı ve mülkü olan şu yeryüzünde de elbette **'Allah'ın hükümü geçerli olmalı; Allah'ın kulları Allah'ın kanunlarına uymalıdır.** Ki bu **'hakk'** olan vakiayı **"La ilahe illallah"** kelime-i tayyibesi tebeyyün ve terennüm etmektedir. **"gerçek tevhid"** ise, bu mübarek **'Kelime-i tevhid'in'** geniş, şümulü ve kapsamlı anlamını anlamak ve gereğini yaşamakla tahakkuk eder...

Hizbullahî müslümanların şunu da bilmeleri gerekir ki; **'afâkî, hâricî'** plan'da **'tevhid'in'** tüm anlamıyla hakim kılınması şarttır. Kişi, **'İslam'ın müşahhas bir timsali'** ve canlı bir örneği olmalı ki, **'ayine-misâl'** etki ederek, dışındakilere aynı özelliği yansıtılsın. Ruh, akıl, kalb, tefekkür ve sâir alemler, serapa **'tevhid'** bir **'ayine-i câml'** olmalı; bütünü his ve uzuvlar, **'nefis, şeytan, heva ve heves'** gibi menfî güçlerin etkisinden kurtulmalı; **'nefy'** kılıcı ile bunların vücut ve ruh üzerindeki **'hükümlerlikleri'** tamamen yıkılmalı; ondan sonra da **'isbat'** sadedinde **'ilâhî hakimiyet'** o kişi üzerinde (maddeten ve ma'nen) kurulmalıdır. **'Nefis terbiyesi'** ve **'ruh tekâmülü'** denen bu istihâle ve teâlî olayı ile artık, kişi gerçek bir Hizbullah namzedi olmuş ve ondan sonra da **'yayıma ve genişleme siyaseti'** ile etrafını ve cemiyeti aydınlatmış olacaktır. İşte, bu aydınlatma; daha önce bahsettiğimiz vechiyle, **'kendî haricinde kalan'** tüm **'âfâk-ı âleme'** şâmil bulunan bir çıkışı netice verecek; **'nefy'** merhalesi ile, putlar-tağutlar ve hâbis düzenleri (sözlü ve fiili, köklü bir) yıkıma uğrayacak, onu da **'isbat'** operasyonlarıyla, **'hakkın, hak nizamın'** yeryüzü hakimiyetini kurma faaliyetleri izleyecektir, inşaallah...

Evet; gerçek Hizbullahî Müslüman, şahsında (nefsinde), ailesinde (çevresinde) ve etkili tüm toplum hayatında, **"gerçek tevhidî"** tüm yönleriyle gerçekleştiren ve onun için seferber olan insandır... Selâm Onlara...

"HAMA OLAYI VE İRAN İSLÂM İNKİLÂBİ"

Hizbullah HAKVERDİ

GİRİŞ

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

Şu muhteşem 'kitâb-ı kebîr-i kâinâtı' mücessem-nurânî bir 'ağaç' hüviyetinde yaratan; 'ahsen-i takvîm' ve 'mükerrerem' zî-şuur bir varlık olan 'insanı' da o'nun 'meyvesi' kılan; bütün varlıklarını hizmetine musâhhar ettiği ve tüm varlıklar arasında en 'mümtâz' bir hüviyet verdiği insanı, fıtrât dinî olan İslâm üzere halk ederek 'yeryüzüne halife' diye, gönderen Rabb'ül-alemin ve hâlik-ı arz ve semavât olan Allah-u Teala'ya, bütün zerrât-ı mevcudât şadedince hamd-ü senâlarımızı, minnet ve şükranlarımızı arz eder, sonsuz lütuf, rahmet ve mağfiretini niyâz ederiz...

Mutlak ve yegâne 'hayat nizâmı' olan din-i mübî-nî İslâm'ın 'mübellîği' ve tercümanı olarak, ben-i ademî 'fıtrât üzere' hayatının devâmını sağlamlasına, böylece hayat-ı ebediyesinin kurtulmasına ve 'sââdet-i dareyne' kavuşmasına 'vesîle' olan; ve "Alemler için rahmet olarak gönderilmiş" bulunan, 'Fahr-i alem' ve "Eşref-i mahlûkât" olan Resûl-ü Ekrem Hazret-i Muhammed Mustafa'ya; mübârek-nezîh ve tâhîr 'Âl'ine (Eh-i beyti'ne); 'Elimme-i hüdâ' olan nurânî 'İmamlara'; ümmehât'ül-mü'minin olan temiz 'Ezvâcî'na, büyük ve sâdik 'Eshâbî'na; vefâkâr ve çilekeş izleyicileri'ne; asrımızın İslâm inkılabı müessisi'ne (İmam Humeynî'ye) ve günü-müzün İslâm ümmetinin ve İslâm inkılâbının 'müstakim' ve ehliyetli 'Rahberî'ne (Mü'minlerin Ulu'l-Emr'ine) ve İslâm'ın hakimiyeti uğruna pâk kanlarını akıtmaktan büyük hâz ve lezzet duyan kahraman Hizbullah ümmetine ve mensuplarına katarât-ı kâinât adedince salât-ü selâmlarımızı arz eyeriz...

Ma'lûm ola ki; Yüce Rabbimizin gönderdiği ve Resûl-ullah (s.a.v.)'ın tebliğ ettiği mukaddes İslâm dinî, beşerî hayatta 'siyâsî, içtimâî, iktisâdî, idârî, ahlâkî, ilmî, hukukî, askerî vs.. tüm alanlarda 'İnkılâbât' ve tahâvvülât husûle getirmeyi, yer-yüzünün tümünde 'Allah'ın hakimiyetini gerçekleştirmeyi hedef almıştır. Fıtrât-ı insâniyenin 'enfûsî-afâkî' te'sîflerle dejenere olması, şeytanî güçlerin 'insan hayatına' etki etmesi, hatta zaman zaman kısmî ve küllî olarak 'hükûmranlık' kurması ve 'bâtıl' ideolojiler tağutî 'sultalar' göstermesi karşısında, Yüce Resûl'ün tebliğ ettiği ilâhî ve Muhammedî İslâm, kurtarıcılık misyonunu oynamış; insan toplumunu, ilâhî nizâma ve hükümlere göre biçimlendirip şekillendirmiştir.

Nefis, hevâ-heves ve şeytanî tezâhürler doğrultusunda

doğan ve ona göre bir gelişme ve 'seyir çizgisi' gösteren 'gayr-i İslâmî (beşerî, şirk ve küfür-âlûd) hukuk ve ideolojiler, bu hâbis yapılarının tabîî gereği olarak, meydana getirdikleri 'insan toplumu tipleri' ve düzenleri ile mutlak felâketin-fecââtın ve hasârâtın âmîli ve müsebbibi olmuşlardır. İslâm nizâmı ise; topluma göre yön ve biçim almayan, toplumu; vahiy kûltürü ve ahkâmı ile 'yoğurmakta' ve o doğrultuda 'yontup' şekillendirmektedir...

Evet; insan hayatını 'bir bütün' olarak ele alan ve her yönünü kuşatıcı bir hüviyeti hâiz olan İslâm dinî, hiç bir beşerî 'vesâyetli' kabul etmeyen ve tüm beşerî te'sir, müdâhâle ve iştirâkî red eden, yalnız ve yalnız 'ilâhî hakimiyetli' mutlak plân'da (kayıtsız-şartsız) esâs olarak insan hayatını yönlendiren ve devletî de bütün kurumlarıyla organize eden ilâhî nizâm'dır. İslâm'ın 'vâzî-ı hakikisi' olan Allah-u taala, Yüce dinini sâdece bu gaye ile göndermiş; beşerî hayatı, ilâhî dininin rengiyle boyamayı, insan hayatını 'baştan başa' O'nun ilâhî hükümleriyle bir 'küll' hâlinde idare etmeyi, tüm insanlığı ve yer yüzünün tamamını O'nun 'sultası' altına almayı 'istihdâf' etmiş, bunun için de gerçek mü'minleri ve 'Hizbullah' kullarını görevlendirmiştir...

Resûlullah Sallallahü Aleyhi Ve Sellem Efendimizin ve şanlı Eshâbının şanlı, şerefle ifâ ettikleri mezkûr ilâhî misyon ile İslâm dinî, eşsiz ve emsâlsiz 'İnkılâbî' fonksiyonları icrâ etmiş; insan hayatının tümüne hâkim olacak duruma gelmiş ve biçâre insanlığın mutlak sââdetinin ve kurtuluşunun tek ümidi, ışığı ve çerâğı olmuştur. İslâm'ın lâhutî renkle boyadığı ve ilâhî nurâ boğduğu insan toplumu, artık güçlü 'İslâm devleti' hüviyetine bürünmüş; teşkilâtî ve organizeli bir biçimde 'Allahın dinini' tüm yeryüzüne yayma (ihraç etme) görevini üstlenmiştir. Yüce Resûl'ün ve gerçek Eshâbı'nın hayatlarında 'cihân-şumul ilâhî inkılâb' hüviyetinde tezâhür eden Yüce İslâm dinî, en kısâ zamanda, tağutî ve şeytanî güçlerin saltanatlarını sarsmaya, yeryüzünün önemli bir kesiminde de çatır-çatır yıkmaya başlamıştır...

Yüce Resûl'ün (sav) ve gerçek Eshâbı'nın temsil ettiği bu ilâhî ve Nebvî İslâm'ın; maddî-ma'nevî, kalbî-aklî, ruhî-bedenî, siyâsî ve dünyevî.. plân'da 'bir küll' olarak yayılması ve dünya küfrünün egemenliğini 'yok edecek' duruma gelmesi karşısında 'alârm'a' geçen bütün şeytanî ve tağutî güçler, 'el ve güçbirligi' ederek, İslâm'ın bu küllî-İnkılâbî etkisini kırma'nın yollarını aramış, sıcak-soğuk vs.. savaş türlerini denemişlerdir. Fakat; şirk, küfür, zulüm ve

Şirk, küfür, zulüm ve tuğyân ile âlenen İslâm'la baş edemeyeceğini anlayan şer güçler, İslâm'ı 'İç'den' vurma'nın yollarını aramışlardır.

Bunun için de, adı ve ünvânı 'Müslüman' olan, uşak ve şeytanî, yahud ahmak tipler tedârik eden tağutî güçler,artık 'İslâm'ı yıkıcı' ve İlahî hedeflerini saptırıcı görevini bu hâin mihraklara veya onlara alet olan (yerli) gâfiller gürûhuna devr etmiş;.. ve; gerçekten,büyük ölçüde hedeflerine de ulaşmışlardır...

tuğyân ile âlenen İslâm'la baş edemeyeceğini anlayan şer güçler, İslâm'ı 'İç'den' vurma'nın yollarını aramışlardır. Bunun için de, adı ve ünvânı 'müs-lüman' olan, uşak ve şeytanî, yahud ahmak tipler tedârik eden tağutî güçler,artık 'İslâm'ı yıkıcı' ve İlahî hedeflerini saptırıcı görevini bu hâin mihraklara veya onlara alet olan (yerli) gâfiller gürûhuna devr etmiş;.. ve; gerçekten,büyük ölçüde hedeflerine de ulaşmışlardır...

Asırlardan beri İslâm alemine hükmeden, -sözde-müslüman geçindikleri halde nefis, hevâ-heves, behimî his ve şeytânî hatvelere tâbî olarak, kâfir güçlerin, İslâm'ın ve müslümanların içerisine sızmış casusları durumunda olan 'Melik-i adûdlar' ve avâneleri, Allah-u Teala'nın ve Yüce Resûlü'nün istediği ve vaz-u tebliğ ettiği İslâm'ı, uygulamada (ve hayatta, bilhassa siyasi plân'da) 'dejenere' ederek tağutî ve şeytanî güçlerin arzulağı bir çizgiye ve yapıya getirmiş, onların ve nefsanî duygularının isteklerini 'İslâm' diye topluma lânce etmiş;.. ve devleti de ona göre, o tür -sözde- İslâm'a göre düzenlemişlerdir. Bunların bu hâinâne ve hâbisane icrâatları ve uygulamaları sayesinde müslüman ümmet, gayri İslamî bir hayatın müdâvimi olmuş; hak ile bâtil'in, tevhid ile şirk'in, iman ile küfr'ün hâlitâsı ve arenâsı hâline gelmiştir. Bu da; ma'nevî-ruhî ve kültürel yönden olduğu gibi;.. maddî-cismanî-iktisâdî ve askerî yönden de İslâm ümmetinin mutlak esâretini ve mahkûmiyetini doğurmuştur..

'Muhammedî İslâm'ın,asırlardan beri 'külli, umumî ve mutlak' fonksiyonunu hâin eller vâsitasıyla kaybetmesi, sâdece gerçek mü'minlerin kalblerinin ve ruhlarının derinliklerinde 'mahfil' durumda bulunması, gizli-kapalı kalması ve 'mutlak hakimiyet' kuramaması, emperyalist güçleri olağanüstü derecede şımartmış ve şirret duruma getirmiştir. İslâm Alemi ve üçüncü dünya ülkelerini sömürü alanları ve çiftlikleri, müslüman ve mustaz'âf halkları da bu çiftliklerinde, 'çıklarları' için çalışan ırgatlar-ameleler ve köleler olarak gören ve bil-lil öyle de muâmele yapan emperyalist güçler ve onların yerli uşakları ve işbirlikçileri, İslâm denen coğrafya'da 'Muhammedî İslâm'ın tekrar ve yeniden zuhur etmesi, İlahî ve inkılâbî fonksiyonunu ve tarihî

misionunu icrâ etmesi üzerine, müthiş bir şekilde 'paniçe' kapılmış, ortaklaşa ve ittifakla 'alârm'a' geçmişler, dünya hakimiyetlerini ve sömürü çarklarını koruyabilme ve kaybetmeme telâşesine kapılmışlardır. Ki; böylece tarih, tekrar tekerrür etmekte; asr-ı saadet İslâm'ına karşı müşriklerin, mülhidlerin, tağutî ve şeytânî güçlerin 'o zaman' aldıkları tavırların aynısı, aynı kefare ve şer güçler tarafından asrımızın Muhammedî İslâmı ve İlahî inkılâbı olan 'İslâm İnkılâbına' karşı alınmakta; yıkılması, hiç değilse etsinin kırılması, en asgari düzeye indirilmesi için büyük çabalar ve gayretler sarfedilmektedir...

Siyâsî, iktisâdî vs.. 'ambargolarla' tam müessir olamayan emperyalist güçler ve yandaşları, sıcak ve soğuk savaş kampanyaları ile İslâm İnkılâbı'nı yıkmayı, hiç değilse etkisiz bırakmayı veya güdümlü -sözde- İslâm'a adapte etmeyi deneme yollarına baş vurmuş; İslâm İnkılâbı rehberî'nin ve öncülerinin 'Büyük ferâsetleri ve bâsiretleri' sayesinde, bu uluslararası tağutî ve şeytanî oyunlar 'flyasko' ile son bulmuştur. Bunun üzerine, 'Müslüman' guruplara ve çevrelere başvuran dünya emperyalizmi, artık İslâmî görünüm ile ve müslüman guruplar-şahsiyetler kanalıyla Muhammedî İslâm'ın asrımızdaki fiilî tezâhürü olan İslâm İnkılâbı'na karşı saldırı kampanyalarını başlatmış, böylece dünya müslümanlarını ve halk yığınlarını, cihan-şumul İslâm İnkılâbı'nın yanında yer almalarını engellemeyi, o'na olan muhabbetlerini-alâkalarını sarsmayı ve soğutmayı amaçlamıştır...

Bunun için de, 'mezhebî farklılıkları' gündeme getirmeyi; emperyalizmin ihdâs ettiği, ortadoğu'daki, Afganistan'daki, Pakistan'daki.. ve sair yerlerdeki bir kısım menf olayları-gelişmeleri bahâne edip, bunlardan İslâm İnkılâbı'na 'suçluluk' pâyi ayırmayı; her nevi yıkıcı-olumsuz faturaları İslâm İnkılâbı'na çıkartmayı, bunu da 'mezhebî' faktörlere bağlamayı; bununla, sünî müslümanların İslâm İnkılâbı ile birlikte 'tek ümmet' olmalarını engellemeyi ve İslâm İnkılâbı üzerinde şübhele-şâlbeler uyandırmayı esâs alan tağutî güçler, bu hususta, 'figürân' olarak -mââlesef- müslüman fırkaları ve şahsiyetleri kullanmakta, böylece ümmî-cahil müslüman kitleler üzerinde daha fazla etkili olmaktadır... İşte; emperyalizmin 'provakasyonu' niteliğinde olan 'Hama olayı', bu amaçla kullanılmış vak'alardan, sâdece bir tanesidir.

Hama'nın kahraman müslümanlarının, mübarek kanlarını alçak oyunlarla akıtan-akıtılmasının 'âmillî' olan hiyânet şebekeleri, derhâl verilen rollerini oynamaya, 'Ah Hama, vah Hama!' diye ağıtlar yakmaya, keşin fatura'yı da İslâm İnkılâbı'na çıkartmaya başlamışlar, böylece müslüman kamu oyunun râkik ve hamâsî duygularını İslâm İnkılâbı'na düşmanca tavırlara tahvil etmeğe çalışmışlardır. Tağutî Suriye rejimini bile kale almayan, Amerika'nın rolünü, Saddam rejimi'nin tahriklerini-teşviklerini ve poravakasyon olayı'nın 'müslüman alim? ve mücâhid? görünümlü aktörlerini göz ardı eden, her hususta olduğu gibi, bu hususta da İslâm İnkılâbı'na çullandıkça çullanan ve İslâmî-insanî tüm değerleri alt-üst eden Amerikan uşağı, Suudî (Râbitâ) güdümlü -sözde-müslüman çevreler, gerçekten de Amerikancı İslâm'ın bâriz ve müşâhhâs timsâli hâline gelmişlerdir. Bir kısım sâif, yani 'gâfil' müslüman gurup-çevre ve şahsiyetleri de yan-

larına almayı başaran **'Amerikancı İslâm'** cephe'si, İslâm tahihi boyunca ikâ ettiği zincirleme **ihânetlerine**, bir yenisini ve en büyüklerinden birini daha ilâve etme çabasına girmiş; **Muhammedî İslâm'ın, İslâmî-inkilâbî fonksiyonlarını ve cihan-şûmul misyonu** icrâ etmesine **'Dünya emperyalizmi adına'** manî olmak için paralı, (yahut gönüllü) **'figürânlık'** görevini üstlenmiştir...

Bu mülevves çehrelerinin-yapılarının **müslüman kitleler** tarafından bilinmesinden, deşîre olma ihtimlinden dolayı, büyük bir **'korku'** içerisinde bulunan bir hâbis çevrelerin (ve onların oyunlarına gelmiş olan gafiller), **'Amerikancı İslâm'** ta'birinden ve teriminden bundan dolayı, huzursuzluk duymakta ve şiddetli bir şekilde **'pânîğe'** kapılmaktadır. İslâm'ın genel **'şemsiyesi'** altında **'muslih'** rolüne bürünecek **'ifsâd'** edici kesif faaliyetler içerisine giren, bir kısım samimi kardeşlerimizi de yanıltmayı başaran bu çevrelerin, içyüzlerini ve mülevves yapılarını **'Amerikancı İslâm'**'dan daha güzel ve daha açık, hangi söz-ifade ve isim izâh edip, açıklığa kavuşturabilir ki? **İslâm İnkilâbı'nın yüce rehberi ve öncü kadroları**, boşuna mı bu ta'biri kullanmışlardır? Var olan bir **'yapı'nın** ve **'müsemma'nın** İsmi neden konmasın? **'muslih'** rolünü üstlenen bir kısım hân ve vicdanı satılık çevrelerin **'müfsitlikleri'** ve müslümanları iğfalleri neden ifsâ edilmesin? Ve **Ümmet-i Muhammed'in**, bu ifsâd şebekesinin **'Yıkıcı'** faaliyetlerine, neden dikkati çekilmesin?... Bundan, bu ard niyetli müfsit çevrelerin **'rahatsız'** olmaları gayet tabî'dir. Fakat, samimi müslüman, kardeşlerimizin bundan aslâ **'rahatsız'** olmamaları, bil'âkis, merhum Seyyid Kutub'un kullandığı ve **İslâm İnkilâbı'nın** dâ geliştirdiği ve **'Muhammedî İslâm'** ile, O'na bil-fil zıt-muhâlif olan -sözde-İslâm'ın (sahte, güdümlü-haricî kontrollü ve emperyalizme hizmetçi olan İslâm'ın) sınırlarını çizen bu terki'b'in ve ta'birin **'vâki'ya'** uygun olarak yerleşmesinden memnun olmaları gerekmektedir. Zira bilindiği gibi, **"Hakkı batıl ile ittibâs edip karıştırmayın! ve hakkı bile bile gizlemeyin!"** (Bakara: 42) Ayeti ve benzerleri, safların ayrılmasını gerektirir...

Aks-i takdirde, bu müfsit çevreler; İslâm adına, İslâm'ın Muhammedî ve ilâhî yapısını bil-fil 'tahrif' etme, cihan-şûmul inkilâbî fonksiyonunu ve batılı yok edip **'hakkın hükümrânlığını'** gerçekleştirme misyonunu kökten yıka ve İslâm'ı, emperyalizmin **'vesâyesi'** altına alma oyunlarını rahat rahat oynama imkânını elde etmiş olacak, bu ihânetleriyle birlikte **'kahraman müslüman'**? ve **'mücâhid alim'**? ünvanları ile, ümmet arasında tavrular satacaklardır... İslâm tarihi ve günümüz dünyası, bunun binlerce örneği ile dolup taşmaktadır...

Hülâsâ-i kelâm: Günümüzde **Amerikancı İslâm** çevrelerin, **'Büyük şeytan Amerika'**'dan ve uşaklarından dolayı olarak aldıkları emirler-tavsiyeler doğrultusunda hareket ederek, **'İslâm İnkilâbı'** aleyhine çoğ olarak kullanılmak istedikleri çiğner-söz **'Hama olayı'nı** ve İslâm İnkilâbı'nın **'şer'i'** konumunu ve mes'elenin perde arkasını ele alan bu yazı iki yıl önce yazılmış olduğu halde; ancak şimdi yayınlama imkânına kavuşmuş. Konunun öneminden ve muhtevâsından dolayı, yazı aktüaliteliğini sürekli olarak koruyacak niteliktedir...

Bir **'Mukaddime'** ile bir kaç **'Bölüm'**'den oluşan bu yazı, olayın ve konunun anlaşılabilmesi için yeterli

görüldüğünden dolayı, genişletilme ihtiyacı duyulmamış, mevcudu ile iktifâ edilmiştir. Fakat, eğer Amerikancı İslâm çevrelerinin, bu konuda, İslâm İnkilâbına saldırıları devam ederse; **dünya istikbârı adına İslâm İnkilâbı ve Hizbullahî ümmet** üzerinde şâibe uyandırma oyunları sürerse; Yüce Rabbimizin yardımıyla, tüm ihânet odaklarını yıkacak **ilâhî ve yakıcı-kahredici 'şihab-ı sâkib'lere'** sahib olduğumuzu bildiririz... İnşallah...

"MUKADDİME"

Bilindiği gibi; beşeriyet tarihi, **hak ile batıl'ın**, **iman ile küfr'ün**, **tevhid ile şirk'in**, **Hizbullah ile Hizbuşşeytan'ın** kıyâsiye **'mücâdele'** ve **'mücâhede'** sâhnesi olmuş; **'Hâbil' ile 'Kâbil'** hâdisesinden (Mâide: 27-31) itbâren (bil-fil) başlayarak, günümüze kadar devâm eden seyir çizgisiyle, zaman zaman (**maddî ve manevî yönden**) **'ölüm-kalım'** savaşlarının **'meşheri'** hâline gelmiştir. Ki, sâdece **'imtihân'** gayesine yönelik bu tarihi hesaplaşmada, bir cephenin mensuplarına **'mü'min, müslüman ve muvâhhid'** denir; diğer cephenin mensuplarına ise, **'kâfir, müşrik, mürted, munâfik, münkir ve mühlid'**.. denir. Bir cephe, **'Hizbullahi'**; diğer cephe de, **'Hizbuşşeytani'** teşkil etmektedir...

Kâinâtı, **'rengâ-renk'** değişik varlıklarla şenlendiren ve her birini **'muhtelif'** dillerle-şekillerle birer **'zâkir'** ve **'müsebbih'** kılan Yüce Rabbimiz, şu yuvarlak-seyyâr dünyamızı da, **'Ahsen-i takvim'** ve en mükerrer bir **'zişuur'** mahluk olan **'insanoğlu'** ile tezyin ederek şenlendirmiş ve bu şenliğin en **'câzibedâr'** yönünü de, bu ilâhî, **'imtihân'** denen (**mücâdele-mücâhede**) unsurunda ve hikmetinde mündemiç kılmıştır. **'cennet'** ve **'cehennem'** adı verilen, **'müsbet'** ve **'menfi'** iki neticeyi veren bu **ilâhî câzibe** ve **tecellidir** ki; şu meydân-ı imtihân olan dünya'da ve beşeriyet içerisinde **'kutuplaşmaları ve cepheleşmeleri'** doğurmuştur...

Evet; **"Allah dileseydi, bütün insanları (tek din'e, tek şeriat'e inanan-bağlanan) tek ümmet' yapardı. Ancak 'imtihân' olunmaları için böyle muhtelif fırkalara ayırdı..."** (1); **"Allah dileseydi, kâfirlerden (savaş yapılmaksızın) intikamını alırdı. Ancak, sizi, birbirinizle imtihân için.. (savaşı emrediyor..).** (2); Ve bu ezeli savaşta, iman cephesinin dikkatini çeken Yüce Rabbimiz: **"Ey iman edenler! Eğer siz, Allah'ın dinine ve şeriatine'a yardım ederseniz, o da size yardım eder; (kalırsanız galibiyet, ölürseniz şehâdet ve cennet verir.) Ve ayaklarınızı sâbit kılar (kaydırmaz..)** (3); **"(Ey iman edenler! kâfirlerin çokluğuna bakarak, sakın) gevşemeyin ve mahzun da olmayın! (Zirâ;) Eğer, gerçekten iman etmişseniz siz (onlardan, her hususta üstünsünüz!"** (4); **"(Ey iman edenler!) rabbinizin mağfiretine.. Ve eni, göklerle yer kadar (geniş) olan Cennete koşun;... Ki, o (cennet); müttâki(mü'min)ler için hazırlanmıştır."** (5); **"Onlarla mukatele edin (savaşın) ki; Allah, sizin ellerinize onlara azâb etsin; ve onların üzerine size nusret (yardım-zafer) versin; ve (böylece) mü'minler topluluğunun gönüllilerine şifâ(lar) versin; ve onların (mü'minlerin) kalblerindeki gayzı gidersin! (de onları ferâhlandırın!).** (6);... Gibi ayetleriyle, bu ilâhî imtihânı kazanabilmenin yollarını göstermektedir...

"Allah'ın dini uğrunda cihâd yapmak isteyenle-istemeyeni; Allah'ı Resûlüllah'ı ve mü'minleri; veyahut da kâfirleri dost edinenle-edinmeyi bildiğini" (7) bildiren Yüce Rabbimiz; "(Ey iman edenler!) hoşunuza gitmese de 'kital' (kâfirlerle savaş) üzerinize (farz kılınıp) yazıldı. Olur ki, sizin hoşunuza gitmeyen bir şey (sizin için daha) hayırlı; ve sevdiğiniz bir şey de hakkınızda şer olabilir. (Fayda ve zararın ne olup olmadığını, ancak) Allah bilir, siz bilemezsiniz!.." (8); "Ey iman edenler! Sizi çetin bir azâb'dan kurtaracak bir ticârete kilâvuzluk edeyim mi? O dâ, şudur: Allah'a ve Resûlü'ne iman eder ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihâd edersiniz!.. (Ah!..) Eğer bunun, sizin için ne kadar hayırlı olduğunu, (bir) bilseydiniz!.. (Ki): Allah sizi mağlûp eder, altlarından ırmaklar akar Cennetlere koyar ve 'Adn' Cennetlerindeki tâyyîb (pâk-güzel ev, barınak ve yer)lere iskân eyler. İşte; (insanoğlu için en) büyük kurtuluş, budur!.. (Bu uhrevî necâtle birlikte) seveceğiniz diğer bir ni'met daha vardır ki, o da; Allah tarafından yardım ve yakın bir fetihtir! (O halde; mü'minleri müjdele!" (9); şunlar ki; iman etmişler ve hicret etmişler ve Allah yolunda canlarıyla ve mallarıyla cihâd etmişlerdir; (işte onlar için) Allahın yanında, a'zâm (en büyük) derece(ler) vardır. İşte fâizün (fevz-u necâta-kurtuluşa kavuşanlar) bunlardır!" (10) "Muhakkak ki Allah, mü'minlerin mallarını ve canlarını, karşılığı cennet olmak üzere satın almıştır. Onlar, Allah yolunda savaşır; öldürürler ve öldürülürler (ki, bunlara cennet va'di), Tevrat'da ve İncil'de ve Kur'anda onun (Allah'ın) üzerine hakk olan bir va'd'dir. Kim, Allah'dan daha çok ahidini yerine getirebilir? Öyleyse yap-tığınız (bu) alış-verişe sevinin. İşte, en büyük kurtuluş budur!" (11) Ayetleriyle mes'elenin can alıcı noktasına dikkat nazarlarımızı çevirmektedir.

Bu iman-küfür savaşında, hangi yönden bakılırsa bakılsın; zafer, iman edenlerindir!.. Zâhiren kayıp-ölüm gibi görülen şehâdet, ebedî hayatı garanti eden bir feyz, nur, huzur, saadet ve bereket kaynağıdır. Ki, ondaki mâ-i hayattan (kandan) cennet lâleleri biter. Bu lâhî mevhibeden dolayıdır ki şehâdet, bizim için kayıp değil; kazançtır.. Bu tarihi kazanç, fonksiyonunu icrâ ettiği (şehidler verdiğimiz) zamanlarda hakk'ın her yönden kesin zaferini; bâtil'in ise, mutlak hezimetini intâc etmiştir. Evet, "...Allah yolunda öldürülenlere gelince; Allah, onların amel-lerini aslâ boşa çıkarmaz. Onlara hidâyet(dünya-ahiret saadeti) verir, hallerini islâh eder (düzeltip-güzelleştirir). Onları, (dünyada iken) kendilerine tanıttığı cennete sokar." (12) Bizler, kesin-kes iman edenler olarak yakinen biliriz ki; "Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye ölüm-ömek yoktur. Ölüm (ölmek), zamanı Allah'ın ilminde kararlaşmış bir yazıdır..." (13) Yüce rabbimiz yine şöyle buyurmaktadır: "...De ki; evinizde de olsaydınız, üzerlerine ölüm yazılmış (takdir edilmiş) bulunanlar yine dışarı çıkacak, düşüp kaldıkları yerleri çâresiz boylayacaklardı (öleceklerdi)..." (14) O halde; ezeli hak-bâtıl savaşında kesin tavır almış ve saffını belirlemiş olan bir mü'min için mevtle-hayatın hiçbir farkı olur mu? Aslâ!.. "Allah yolunda öldürülenlere; (sakın) onlar ölümler'dir, demeyin. Aslında onlar hayattadırlar. Fakat siz (onların hayatta olduklarını görüp) anlayamazsınız." (15) "Sakin

O halde; ezeli hak-bâtıl savaşında kesin tavır almış ve saffını belirlemiş olan bir mü'min için mevtle-hayatın hiçbir farkı olur mu? Aslâ!.. "

Allah yolunda öldürülenleri ölümler sanma. Doğrusu onlar rableri katında hayattadırlar (yaşamaktadırlar) (Öyle ki Allah'ın İüft'ü inâyetinden, kendilerine verdiği (şehidlik mertebesi) ile hepsi de şâd olarak (cennet ni'metleriyle) rızıklanırlar. Arkalarından henüz onlara katılmayan (şehid aday) lar (i) hakkında da: 'onlara hiç bir korku yoktur. Ve onlar mahzûn da olacak değillerdir' diye, müjde vermek isterler..." (16) Hayat'ın iman, hicret, cihâd ve şehâdet olduğuna inanan mü'minleri Cenâb-i Hak şu aye-tiyle bizlere tanıtmaktadır: "Mü'minlerden öyle (yiğit) erkekler vardır ki, Allah'a verdikleri ahidlerinde sadakat gösterdiler. İşte onlardan kimi (şehid olma) adağını ödedi (şehid oldu). Kimi de bunu (şehid olmayı) bekliyor. Onlar hiç bir suretle (şehid olma ahidlerini) değiştirmediler." (17)

Din-i İslâm'ın Yüce Mübelliği olan Resûlüllâh Sallallahü Aleyhi Ve Sellem efendimiz de nice hadis-i şerifleriyle bu ulvî hakikatı tebyîn ve teşrih eylemişlerdir: "Allah yolunda (cihâd'da) tozlanmış bir kula cehennem dokunmaz." (18) "Cennette yüz derece vardır ki; Allah onları, Allah yolunda cihâd edenler için hazırlamıştır. Her iki derecenin arası gök'le yer arası kadardır." (19) "(indâllah) en fâziletli amel: Allah'a iman ve Allah yolunda cihâd'dır." (20) "Şehid'den başka cennete giren hiç bir ferd dünyaya dönmeyi, yeryüzündekiler (hepsi) onun olduğu halde bile sev (ip arzu et)mez. Şehid, gördüğü kerâmetten (ni'metlerden-ikramlardan) dolayı dünyaya dönüp, dönüp de on defa şehid olmayı arzular." (21) "Allah yolunda ölmek, (kul hakkı olan) borcdan başka her şeye (bütün günâhlara) kefârettir. (22). "Şehid, ölüm acısından, ancak birinizin çimdik acısından duyduğu kadar (bir sızı) duyar. (başka acı duymaz)." (23) Daha bunlar gibi pek çok hadis-i şerifler cihâd'ın ve şehâdet'in mü'minlerin hayatlarının temeli olduğunu göstererek, önemini belirtmektedir. (24). Ayrıca; cihâd'ın (kilâye-ayn ve muzaaf olarak) farz olduğu hususunda İcmâ-i Ümmet dahi vardır.(25) Ki, Yüzclerce ayet ve hadîs'ler bunu beyân etmişken, başka delillere ihtiyaç olamayacağı izâhdan vârestedir.

Hız Adem Aleyhisselam'dan itibaren başlayan, zaman zaman değişik lâhî tecellilere mazhar olarak (ba'zan maddî fütuhat, çoğu kez manevî nusret ve şehâdet) Tevhidî zaferi simgeleyerek tezâhür eden inkilâb-ı islami, ahırzaman peygamberi Hz. Muhammed Mustafa Sallallahü Aleyhi Ve Sellem efendimizin bi'setiyle ihtişamının zirvesine ulaşmış ve bu ihtişam, bugüne kadar müessiriyetini devam ettirmiştir. Bu yüce İslâm inkilâbı'nın içerisinde yer alarak lâhî "İmtihân" ile muhâtab olan her mü'min, tarihin değişik devirlerinde "açlık", "kıtlık", "korku", "can (şehâdet)" ve "mal" gibi... "telefât"(kayıplar) ile ibtilâ edilmiş; verdiği

ezeli ahd-ü misâkına (cihâd-şehâdet gibi...) sadakat gösterip **sabr** edenler lâhî medh'e mazhar olmuşlardır. (26)

Muhteşem İslâm İnkilâb'ı; nûrunu şark'dan da garb'dan da almadan, sırf vahiy ve ilâhî olan bir "şecere-i mübareke" (mübarek-nurânî bir ağaç) hüviyetinde (27) olup ezelden gelip, ebede doğru insan toplumu içerisinde ruhların ve kalblerin derinliklerinde kök sala sala, akıl-madde ve şehâdet aleminde intişar ederek ve dal-budak salarak, alem-i ahirette ve ma'nevîyâta seme(meyve) vere vere gitmektedir. Bu lâhî (İnkilâb-ı İslâmî) şecere-i mübarekesi'nin hayat-ı insanîye içerisindeki fonksiyonunun görülebilmesi ve istifâde edilebilmesi için, alem-i şehâdetteki ve içtimâî (sosyal) hayattaki "tazelîği"nin muhafaza edilmesi şarttır? Bunun için de, gerekli "nemlilik" ve "sulama" ameliyesi ihmâl edilmemelidir. Aksi takdirde; o mübarek lâhî ağaçdan beşeriyetin istifâde etmesi, feyizlenmesi ve nurlanması mükemmel, belkide mümkün olmayacaktır. İşte; nebi, resûl, imam, vell gibi.. mübarek ünvânlar taşıyan inkilâb-ı İslâm kahramanları'nın Allah yolunda döktükleri 'terler, o şecere-i mübareke'nin, 'nemli'liğini korumuş; akıtılan mübarek 'kanlar' da 'sulama' ameliyesini oluşturmuştur. Hz. Adem (sav)'den, Hz. Nuh (sav)'a kadar.. Hz. Hüd (sav)'dan Hz. Sâlih (sav)'e kadar.. Hz. İbrahim (sav)'den Hz. Mûsa (sav)'ya ve Hz. İsa (sav)'ya kadar.. Son Nebi Hz. Muhammed Aleyhisselamdan ve Yüce Eshab-ı Kîram'dan (R.Anhüm) Şanlı İmam'lara, İslâm önderlerine, nurânî fakîhçilerine (Allahın rızası hepsinin üzerine olsun) ve günümüzde İran toprağında tennevür ederek parıldayan nebevî inkilâb'a kadar... Cihânsûmûl ve çağlar üstü İslâm İnkilâb'ının muhteşem tarihi ve cihadî seyri, bunun müşâhhas bir timsâli, isbâtı ve canlı birer örneği olmuştur...

Meselâ; Hz. İbrahim (asm)'in çektiği mihnetler ve girdiği ateş, zamanının tağutu olan Nemrudun şahsında 'bâtil'in yıkılıp, 'şecere-i mübareke' olan 'hakk'ın ikâmesini ve hakimiyetini netice vermiştir. Kezâ, Hz. Mûsâ (asm)'in düçar olduğu hesapsız mihnetler ve kavminin katliâmlara uğramaları; böylece dökülen 'ter'ler ve akıtılan 'kan'lar, İslâm İnkilâb'ının neşv-ü nemâ bulmasına vesile olmuştur... Yüce Resûl Hz. Muhammed Mastafa'nın ve şanlı eshabının (Allah'ın salât ve selâmı cümlesinin üzerine olsun) Mekke'deki ma'lûm mihnetleri-meşâkkatleri; Hicret-Bedir-Uhud-Ahzâb vs. emsâlsiz ibtilâları, döklen bereketli (misk gibi hoş kokulu) 'ter'leri ve akıtılan mübarek ve nurânî 'kan'ları İslâm İnkilâb'ının kemâline ve 'şecere-i mübareke'nin cihânın bütününü ihâta etmesine, kök ve dallarının afâk-ı cihâna ve bütün asırlara yayılmasına vesile olmuş ve bütün 'bâtil' ve 'tağutlar'ın yıkılmasını doğurmuştur.

Hulefâ-yı Resûlullah'ın (a.s.), Allah yolunda; cihâd uğrunda döktükleri 'ter'ler ve 'kan'lar da kezâ, şecere-i mübareke'nin, yani İslâm İnkilâbının her sahada kuvvetlenmesine vesile olurken; şanlı Kerbelâ kahramanlarının muhteşem kıyımları da, 14 asrın bütün zaman ve mekânlarında İslâm İnkilâbı ağacının ruh, kalb ve ma'nevîyât aleminin derinliklerine doğru kalın kökler salmasına âmil olmuş; Ve, döklen ehl-i beyt-i Resûlullah (s.a.v.)'in mübarek 'ter'leri ve nurânî 'kanları' o lâhî ağacın (İnkilâb-ı İslâm) bereketli lâhuti meyveler taşıyan dallarının rûy-i zeminin her tarafında semâlara ve arş'a doğru yükselip-yücelmesine ve intişârına vesile olmuştur. Ve yine; 'Şecere-i mübareke'-i İslâmîye'nin, 'melik-i adud'lar' (azı dişli yırtıcı melikler-kıralar) (28) tarafından, alem-i şehâdette (görünen şu madde aleminde, maddi hükûmranlık plânında) intişârına sed çekilmek ve yıkılmak istenmesine (tahrif çabalarına) karşı mümtâz imamların ve tavizsiz ta'kîbçilerinin (Allahın sonsuz selâmı üzerlerine olsun) döktülen mübarek-ma'sum kanları ve terleri lâhî-ma'nevî bir sed rolünü oynarken, onların bu lâhî nigâhbanlığı (gözetleyicili) melik-i adudların menhus saltanatlarını da sarsmaya-çatırdatmaya, bu da Muhammedî İslâm'ın (net ve mutlak din-i lâhî'nin) tahrif ve tahrib cür'etinin yıkılmasına, böylece şecere-i mübareke'nin (İnkilâb-ı İslâm'ın) sapa-sağlam ve tap-taze bir şekilde (İlâhî-hıfz ve siyânetle) (29) korunarak gelmesine ve 'İran' denilen zeminde tekrar 14 asır öncesi güç-İhtişâm ve tazelîği ile fıskırmasına sebep olmuştur. (Bu tuğyan asrında, bizleri bu kadar lâhî-sonsuz ni'metlerine şârk ederek mesrûr eden Yüce Rabbimize mevcudâtın bütün zerrâtı adedince-sonsuz hamd-ü senâlar olsun...)

Yalnız, şunu da belirtelim ki; İslâm İnkilâb'ının doğuş-hareket ve intişâr seyrinin "merkezîliği'nin sünnetullah gereği olmasına mukabil; bu lâhî gereklilikle (ihtiyârî veya ızdırarî) tezâdın doğması sonucu müşâhede edilen cüz'î, ferdî, kısmî, nisbî ve mahallî İslâmî hareketlerin de tarihin değişik zamanlarında ve günümüzde (muhtelif mekânlarda) fonksiyonlarının inkârı elbette mümkün değildir. Cihânsûmûl İslâm İnkilâb'ının küllî-genel merke-zinin ve kökünün (mihverinin-önderliğinin) tarihi seyri boyunca maruz kalacağı Müsbet-menfi her türlü te'sirin bu

cüz'lere-kısım ve parçalara da yansıyacağı tabiidir. Evet, **şecere-i mübareke'nin ana gövde-sinin; kalın kök ve dallarının, ma'ruz kalacağı her nevi (müsbet veya menfi) muamelenin, o ana gövde-kök ve dallara (şuurunda olsun, olmasın...) bağlı budaklara-kılcak kökçüklere de yansıyacağı her aklı selimin kabul edebileceği bir realitedir...**

İşte; Adem Aleyhisselâm'dan günümüze kadar "İnkılabî" fonksiyonunu icra ederek Şirk-küfür-tuğyan ve batılı ref ile tevhidî, imanı, ibadeti ve hak nizamı hakim ve ikame kılmayı esas alan, **şecere-i mübareke olan İslam İnkılabı (hükümeti), tarihin bütün devirlerinde, her yer ve her mekanda şeytanî ve tağütî güçler tarafından mutlak hedef olarak alınmış, yüce mensubları-tabîileri-müdâfileri-nâşir ve mübelliği çesitli zulüm-baskı ezâ-cefa-işkence ve katliamlara ma'ruz bırakılmışlardır.** Bu hususta (tabir caiz ise) merkez ile taşra arasında fark gözetilmemiştir. (Örneğin; çağımız İslam İnkılabı'nın mihrak merkezi ve 'gövde'si olan İran İslam İnkılabı, hakimiyet öncesi ve sonrası kâfir-münâfik-fâsik bütün güçlerin tek hedefi haline geldiği, milyonlarca varan şehid-yaralı ve hesapsız maddî kayıplar verdiği gibi; dünyanın değişik yerlerindeki mahallî ve nisbî İslâmî hareketler-ferd ve topluluklar da değişik çapta ve şekilde kayıplar vermiş ve vermeğe de devam etmektedirler. Eritre, Afganistan, Lübnan, Suriye, Irak, Filistin, Moro vs.. tüm laik-mürted düzenlerde yaşamağa mahkum bulunan diğer mü'min mücâhid kardeşlerimiz de, kendi bölgelerinde çağımızın İslâmî kıyamından şanlı-şerefli sahneler sergilerlerken, dünya tağut-luğunun amansız

zulümlerine ve katliamlarına ma'ruz kalmakta ve çoğu kez muhteşem 'şehâdet' destanları yazmaktadırlar... Bu vesile ile bizim için iftihar vesilesi olan şehidlerimize rahmet ve cânî-kefere katillerine de la'net olsun deriz...

Hal, böyle olduğu halde...: **Cihân-şümül İslam İnkılabı'nın tarihi ve ezeli düşmanları olan şeytan-tağut-kâfir-münafık vs. diye anılan şahıs-güç unsur ve merkezler, (alenî ve doğrudan fikrî ve fiilî taarruzları-tecavüzleri yanında) "İslam İnkılabı"nın zamanımızdaki tecellisi ve küllî tezahürüne (İran İslam Cumhuriyetine) karşı gizli ve dolaylı biçimde saldırılarını yoğunlaştırmış bulunmaktadır.** Ki, bu saldırılar; özellikle (cihan-şümül İslam İnkılabı'nın efradı-aksamı-eczâ ve uzantıları olan, olması lazım gelen) mahallî İslâmî Hareketlerin (yine, kâfir-münâfik güçlerce ma'ruz bırakıldıkları) maddî felaketlerinden İslam İnkılabı'nı sorumlu tutma, şeklinde olmaktadır. Yazımızın serlevhasını teşkil eden 'Hama Olayı ve Katliamı' da, işte; bunlardan yani İslam İnkılabı aleyhine istismar edilen olaylardan biri, belki de en önemli olanlarındandır. Ki, zaten yazımızın ana konusu da budur!.. Böylece; 'Hama' olayı bahanesiyle düşmanlar tarafından 'İslam İnkılabı'na yapılan saldırıların 'arka planı' büyük ölçüde açığa çıkmış; şerî hükümü anlaşılacağı olacak.. ve düşman güçlerin oyunlarına gelen, iyi niyetinin (yahud, İslâm'ı bilmemenin) kurbanı olan fakat, samimiyetinden şüphe edilmeyen kardeş-lerimizin yanlışlıkları düzelme imkanı bulacak ve konuyla ilgili gerçekler vüzuha kavuşacaktır, inşaallah...

Dipnotlar:

- 1) Yaklaşık olarak; Hud (11): 118; Nahl (16):93 Maide (5): 48; Sûrâ (42): 8.
- 2) Muhammed (47): 4
- 3) Muhammed (47): 7
- 4) Al-i İmran (3): 139
- 5) Al-i İmran (3): 133
- 6) Tevbe (9): 14-15
- 7) Tevbe (9): 16 (Anlam olarak)
- 8) Bakara (2): 216.
- 9) Saff (61): 10
- 10) Tevbe (9): 20
- 11) Tevbe (9): 111
- 12) Muhammed (47): 4-5-6
- 13) Al-i İmran (3): 145
- 14) Al-i İmran (3): 154; Ayrıca yaklaşık olarak; Ahzab (33): 16-17; vs...
- 15) Bakara (2): 154
- 16) Al-i İmran (3): 169-170
- 17) Ahzab (33): 23
- 18) Riyazü's-Salihîn, Hadis no: 1300; Tirmizî (Terc.): 3/187-188; Sahih-i Buhari, (Arapça Metin-Kütüb-ü Sitte serisi): K. Cihad/16; Neseî: Cihad/Müsned-i İ. Hanbel 3/367, 479; vs..
- 19) Buhari (Tercid): 8/258; A. İbn-i İ. Hanbel: 2/335-339; R. Salihîn/1297. hadis.
- 20) Riyazü's-Salihîn/1284. nolu hadis; Buhari (Tercid): 8/254; (Arapça): Kitabu'l-İmân/17; Kitabu'l-Tevhid/47; Müslim (Terc.): 9/78-77; (Arapça): K. İmân/117; İ. Hanbel (K. Sitte Serisi): 5/304 İlahir...
- 21) Müslim: K. İmare/103,108,109; (Tercüme): 9/62-63, 68-69; Buhari: Kitabu'l-Cihad/6; Neseî: Kitabu'l-Cihad/33, Müsned-i Ahmed-i İ. Hanbel: 3/153, 173, 276 vd.; 5/318-322; R. Salihîn/1308. hadis.
- 22) R. Salihîn/1309 nolu hadis; Müslim (Türkçe): 9/83,77-79; (Arapça): K. İmare:117,119 ve 120; Tirmizî (Terc.): 3/193-238 (Arapça): 4/175-176, 212; Neseî (Terc): 6/407; İ. Hanbel: 2/220, 308 ve 5/304

- 23) Müsned-i İbni Hanbel: 2/297; İ. Mace: 7/527; Tirmizî: 3/210; Neseî: 6/409; Terğib ve Terhib: 3/220 vd...
- 24) Bakınız; Buhari (Tercid): 8/249-262, 277-404; Müslim (A. Davudoğlu): 9/56-137; Neseî (Terc.): 5-6/365-429; Tirmizî (Terc.): 3/180-206; Ebu Davud (Terc.): 3/403-408 vd.; İbni Mace (Terc.): 463-600; Muvatta: 1/561-571 İlahir.
- 25) El-Mebsut (Çağrı Yay.): 10/3; Buhari (Tercid): 8/250 vd.; Ahkâm'ul-Kur'aniyye (El-Cessas): 3/116,117; Hukuk-u İslamiyye ve İ. Fikhiyye Kamusu: 3/334 vd.
- 26) Değişik yönden bakınız; Bakara (2)/155, 156, 214; Al-i İmran (3)/ 76,77, 81, 82, 141, 142; Maide (5)/48; A'raf (7)/172; Ahzab (33)/7, 8, 22, 23...
- 27) Bediuzzaman Said-i Nursî: Şualar (1969 baskı-1. şua)/451; Fahreddin-i Razi: Mefahitü'l-Gayb'den naklen İbni Kesir (Tercümesi): 11/5910-5919 arasında kayıt edilen ve Eshab ile Tablîn'in kavillerini ihtiva eden 'Nur-u İlahî', 'Nür-u İslâm', 'Nur-u Kur'an', 'Hidayet-i İlahî', 'Nür'u Muhammedî', 'Risalet-i Muhammediyye', 'Kur'an-ı Kerim', 'Din-i İbrahim', (Hanîf) ve 'İlm-i Şeriat' gibi... Çok geniş ve şümülû tafsîr şekillerinden müphem... Zira; ..., bütün bunların kaynağı, kökü, dayanağı nasil ki; İlahî'dir; beşerî değildir. (Ne şark'dan ne de garb'dan itibas-kopye edilmemiştir). Günümüzde tecelli eden İslâm İnkılabı'nın da dayanağı ne doğu'dur, ne de batı!.. Sırf İlahî, yalnız İslâmî'dir. Mezkûr Ayetteki "La şarkıyyetin ve la garbiyyetin..." ibaresi, çok lâtif ve mutabik bir remzi ve işâri tevafukat şeklinde -adeta- İnkılab'ın ma'lum ve meşhur "La şarkıyye, La Garbiyye... El-Cumhur el-İslamiyye..." şiarı haline gelmiştir...
- 28) "Ümmetim içinde hilafet 30 sene devam eder; Ondan sonra ise meliklik (Krallık) devri gelir.", "Nebvî hilafet 30 yıl devam edecek..." vs... (Ahmed İ. Hanbel: 4/273; 5/44,50,220,221,404; Sünen-i E. Davud (Terc.): 5/383; Sahih-i Müslim (Tercüme): 8/678; Sünen-i Tirmizî (Arapça-K. Sitte serisi); Kitabu'l-Fitan/48 (Tercüme: 4/88); Tanh'ul-Hulefa/9; vs. rivayetlerden birinin devamı olan "Melik-i Adûd-azı dışı yirtici melikler" ibaresine telmih.
- 29) Bakınız; Hicr Suresi, ayet: 9

Bir müslüman kadın için 'Tek ölçü', Allah'ın hükümleridir.

Ve insan hayatının bütün tavır ve hareketlerinin 'meşruiyeti'

bu ilâhî 'Ölçü'ye uyup uymaması ile anlaşılır.

"Müslüman Kadın'ın Tavır ve Hareketlerinde Ölçü"

Abdullah HOCAOĞLU

Müslüman; "Allah-u Teala'yı tek ilah ve rab kabul etmiş, O'na her yönden teslim olmuş ve hayatını Allah'ın dinine göre tanzim etmeyi-yönlendirmeyi benimsemiş, bunu da 'ezeli ahd-i misâk' ile perçinlemiş insan", demektir. Ki, 'kadın' cinsinin de buna dahil bulunduğu -elbette- izahdan varestedir. O taktirde; bir müslüman kadın için 'tek ölçü', Allah'ın hükümleridir. Ve insan hayatının bütün tavır ve hareketlerinin 'meşruiyeti' bu ilâhî 'ölçü'ye uyup uymaması ile anlaşılır. Onun için, müslüman bacılarımız gayet hassas bulunmalı bu ilâhî 'ölçü'yü hiçbir zaman gözardı ve ihmal etmemelidir. İnsanların, hele hele şu cahilî toplumun içerisinde bulunan ve tağutî düzenlerin 'cenderesinden' geçmiş ve geçmeğe devam edenlerin 'bakış açıları' ve 'Değer yargıları', tavır ve hareketlerimiz üzerinde aslâ rol oynamamalı, bizleri yönlendirmemelidir...

İnsan; telkînden ve çevresinden psikolojik yönden etkilenen ve 'şuur altında' farkında olmadan bunlarla (az veya çok) şartlanan bir varlık olduğundan dolayı, kendisini, tavır-tarz ve hareketlerini daima 'murâkâbe' ve 'muhâsebe' etme zorunluluğu ile karşı karşıyadır. Bundan mütevellid bir kısım İslâm dışı düşünce, tarz, tavır ve hareketler, kolayca 'İslamî olarak' zan ve mütalâa edilebilir. Onun için; daima 'müteyakkız' durumda bulunmak, İslam'ın kontrolü altında olmak, bu kontrolün ve murakabe'nin 'isabetli' olabilmesi için de 'tek ölçü olan İslam'ı' yakinen tanımak, bilmek ve öğrenmek icab eder. İşte, o zaman; müslüman kadınlar, Allah-u Teala'nın rızasına uygun ve İslam'ın öğretileri doğrultusunda hareket etme imkanına kavuşmuş ve Allah'ın şanlı askerlerinden (Hizbullah'dan) birer 'nefer' olmuş olurlar...

'İçtimâî din, nizâm' hüviyetinde olan ve insan toplumunun tüm yönlerini kapsayan İslam'ın, büyük ölçüde müslüman kadınlar tarafından yaşanacağı ve 'hayata hakim kılınacağı' ümidini taşıyoruz. Hazret-i Hatice annemizin (Allah'ın selâmı üzerine olsun) İslâm'a olan hizmetlerinin derecesine, çok ender erkekler erişebilmiştir. Malı ile, canı ile ve tüm varlığı ile Resûlullah Sallallahu Aleyhi Vesellem'in emrinde ve yanında bulunması; pervâne gibi etrafında 'pervâz' etmesi, insanlar arasında en yakın dostu, arkadaşı, yardımcısı ve en büyük 'hâmisi' ve dert ortağı olması; asırlar boyu İslam'ı koruma görevini ifâ eden "Ehl-i Beyt-i Resulullah'ın" büyük 'ana'sı ve 'Ezvâc-ı Tâhirâtın Tâcr' özelliğini taşıması ile Hazret-i Hatice'tül-Kübrâ (R.A.) annemiz; ve O'nun, 'Cennet kadınlarının seyyidesi' olan nurânî kızı 'Fâtima'tuz-Zehrâ ile; müthiş 'Kerbela Fâciasının' tarihi kıyâm mesajını günümüze ulaştıran 'çilekeş torunu Hazret-i Zeyneb (Allah'ın binler selâmı üzerlerine olsun) ve sair 'Ümmehât-i MÜ'minin (R. Anhünnen) asrımızın Hizbullahî kadınlarına birer 'ışık' ve 'meş'alé' olacak; siyasî, içtimâî, ilmî ve ahlâkî..tüm yönlerde 'yollarını aydınlatacaktır'... İnşaaallah...

Gerçek müslümanlar için, 'Ahiretin kazanılması ve Allah'ın rızasının elde edilmesi'esâsıdır. Bu dünya'daki tüm çabalar, bu ulvî aleme ve gayeye yöneliktir. İslam'ın; ferdî hayatı kapsaması ve toplum hayatına hakim kılınması, bu kutlu netice'nin hâsilına ve elde edilmesine vesiledir. Dünya ve dünyadaki tüm çabalar ve unsurlar, bu ulvî gayeye 'vesile' oldukları müddetçe, gerçekten bir kıymet ifâde eder; aksi taktirde hiçbir değeri ve önemi hâiz olmaz. Şu dünyanın makam, mevki, mal, mülk, gençlik, güzellik, zevk ve lezzetleri baştan başa 'fenâ' ve 'zevâl' ile ma'lûldür; yok olmağa mahkumdur. Basit insanlar,

'ebediyetin' ve 'İlâhî Rızânın' şuuruna ve zevkine varamayanlar; bu gidici ve zevâl bulucu şeylere itibar eder, o noktadan bir 'bakış açısı' ve 'değer yargısı' kazanır; insanlara, olaylara ve toplum hayatına bu noktadan bakar ve ona göre hüküm verir, değerlendirmeye yapar. Allah-u Teala'ya gerçekten teslim olmuş ve hayatını İslâm'ın nurânî prensiplerine göre tanzim eden müslümanlar ise, tamamen bunun aksi bir bakış açısına ve 'değer yargısına' sahip olur; **Allah'ın rızasını ve hayat-ı ebediyeyi 'temel ölçü' bilir, ona göre de yön ve tavır alır...**

Beşerî düzenlerin ve cahilî toplumların sebep oldukları '**Gayr-İ İslâmî**' atmosfere kapılan insanlar gibi olmamağa, onlar gibi yaşamamağa ve onların değer yargılarına göre '**tavir**' almamağa, müslüman kadınların dikkat etmeleri, bağlısı buldukları '**İslâmî prensiplerin**' tabii gereğidir... Tarihin muhtelif devirlerinde, bilhassa '**Asr-ı Saadette**' yaşamış kahraman **İslam kadınları**, özellikle de Hz. Hatice, Hz. Fatma, Hz. Zeyneb ve 'Ezvâc-ı Tahiral' (Allah-u Teala, hepsinden razı olsun) ile mübarek izleyicileri '**örnek**' alınmalı, o nurlu kadınların mantığı hayatımıza hakim olmalıdır.

Evet; İslâm'ın '**canlı bir timsali**' olma ideali, her müslüman kadının hayat düsturu olmalı; varlığı, meşgâlesi, mesleği, düşüncesi, hayâli, fiili '**İslâmî yansıtmalı**'; İslâm için konuşmalı, onun için susmalı ve onun için yaşamalıdır. İslâm'a mugâyir bir işi, yeri ve kişileri '**red**' etmeli, bulunduğu her yerde '**İslâmî tamamen yaşamağa çalışmalı**' mümkün olmadığı yerlerde ve durumlarda ise ayrılmalıdır. İslâm'ı kendisine ve yanlış yaşantısına değil; kendisini ve yaşantısını İslâm'a uydurmağa gayret etmeli, bunu kendisi için '**Ölçü**' olarak seçmelidir. '**haram ve helâl sınırları**' bir kimsenin müslümanlığının, hatta insanlığının niteliğini tesbit eden '**temel**' faktördür. Haram ve günah üzerine binâ edilen hiçbir amel, asla makbul değildir. Günah ile karışık bir arşelde ise, hayır beklemek hayal olur. İslâm'a hizmet, indî iddialarla değil, İlâhî kaidelere-prensipilere ve '**hududa**' bağlı kalmakla olur ve hedefini bulur. Bu hususta; bizimle Kur'an, Sünnet, İcma ve İslâm Büyüklükleri-öncüleri arasında '**kopukluk**', ayrılık ve zıtlık olmamalı; Allah'ın sevgili kullarıyla, ervâh-ı tayyibe ile ve melâike ile aramızda her hangi bir muhalefet ve çelişkiler bulunmamalıdır. Ki, ahirette birlikte olabilmemiz mümkün olsun!..

Ey Allah'a asker olmanın bilincinde olan bacılar!

Sececeğiniz herşey'de '**tek ölçü İslâm olmalı**'dır; mesleğiniz, meşguliyetiniz, hayat arkadaşınız ve akrabalarınız '**buram buram**' İslâm kokmalı, etrafınızı '**bağistan-ı cinâna**' çevirmelidir.

Mutlu yuvalarınız, Allah'a asker yetiştiren '**karargah**'; insanların kurtuluş müjdesini veren '**üs**'; İslâm'ın hakimiyeti da'vasını şiar edinmişlerin '**bilimsel ve ahlâkî eğitimlerinin yapıldığı**' '**İslâm Üniversitesi**'; şehadet aşıklarının ruhi tekâmülünü gerçekleştirdikleri bir '**İrfan Mektebi**' ve '**zikirhane**' haline gelmeli ve oradan semâya açılan mübarek eller ve dualar, **Rahmet-i İlâhiyyeyi ve nusret-i Rabbâniyyeyi celbederek coşturmalıdır**. Yüce Peygamberlerin (Allah'ın selâmı üzerlerine olsun), kudsî Evliyâ'nın ve Sulehâ'nın (R. Anhüm) nurlu yolu ve meşrebi işte budur!.. Bu mukaddes İlâhî yolun ve mesleğin dışında bir yolun bulunması dinen de, aklen de muhâldir...

Ferdî, ailevi ve içtimâî hayatın, '**şeytânî düzenlerin**' şirk-küfür ve tuğyan bombardmanı altında bulunduğu şu zamanda, gerçek müslümanların da bütün imkânlarıyla '**İslâm'ın ve insanlığın yardımına koşmaları**' dinî ve insanî bir vecibedir. Sathî ve kısır yardımlar ve çalışmalar, istenilen neticenin elde edilmesine kâfi gelmeyecek; bu küfür ve tuğyan furyasının yaygınlaşmasına ve sultasına son vermeyecek ve '**İslâm'ın mutlak hükümranlığını**' doğurmayacaktır. Ki, bunun '**sadrâ şifâ**' olamayacağını sizler de takdir edersiniz... Onun için; maddî, ma'nevî, kalbî, ruhî, aklî; malî ve bedenî tüm melekelermizi ve varlıklarımızı '**topyekün**' harekete geçirebilmenin hesaplarını yapmalı, bu hususta bizim gibi düşünenerin tümünü, aynı oranda ve kapsamda harekete geçirmeliyiz. Bu tür '**fiili duâlarımızdan**' sonra edeceğimiz '**kavli duâlar**' muvâfakat arzedecek, bununla da istenilen '**ferec, fütûhat, fetih ve nusret**' Yüce Rabbimiz tarafından lutfedilecektir, inşaallah...

İşte; müslüman kadınların bütün tavir ve hareketlerindeki '**ölçü**', bu İlâhî ve İslâmî unsurlar ve sâikler olmalı; tavir ve hareketlerine bu ölçü ve amiller yön vermelidir. Bu durum ve pozisyon, sair müslüman kadınlar, hatta tüm müslümanlar ve **İslâm'a ümid bağlamış mustaz'af**lar için büyük moral kaynağı olacak; kafirlerin, tağutların, putperest düzenlerin ve uşaklarının da '**sar'â**' nöbetlerine tutulmalarını, hatta yavaş yavaş yıkılmalarını doğuracaktır. Bu hususta, fedâkâr bacılarımızın biraz daha gayret sarfetmeleri, kâfir düzenlerin '**enkaz**' haline gelip yıkılmalarını ve tarihin çöplüğüne atılmalarını hızlandıracak; göklerde ve yerde bulunan bütün imanlı, temiz ruh sahiplerini sevindirecektir...

Tarihî ve İslâmî misyonunun şuuruna ermiş bulunan Hizbullahî bacılarımızı, Yüce Rabbimizin ebedî himâyesine emanet eder, mukaddes hizmetlerinde muvaffakiyetler dileriz... **Esselamü Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berekatühü.**

ALLAH'A İMAN, MA'RİFET VE MUHABBET, 'MUTLAK İTAATI' GEREKTİRİR

Hasan-Zâde

Çok kıymetli ve sevgili çocuklar!

Daha önceki sohbetlerimizde, kendimizi ve çevremizi tanımak yoluyla Yüce Rabbimizin varlığını ve azametini öğrenmeğe, o Yüce Halıkımıza karşı 'ma'rifet' (tanıma) percereleri açmaya, oradan da 'muhabbet' (sevgi) bahçelerine girmeğe çalışmıştık... İslâm büyükleri bunları 'İman-ı Billah, ma'rife-tullah ve muhabbetullah" diye, 'Üç' ana merhaleye ayırmışlardır. Bunlar da, 'mutlak itaatı ve teslimiyeti', yani fiilî ibadetleri gerektirir. Bu ise, o üç merhalenin 'neticesidir, semeresidir.' Bu meyve ve netice, yani 'amel, itaat' olmayınca; iman, ma'rifet ve muhabbet iddiaları sadece lafta ve kabukta kalır. Bunun illeti, yani ibadetin, itaatın asıl gayesi ve sebebi ise; sadece 'Allah'ın emri ve rızası'dır. Buna da 'ihlas' denir ve 'ihlas'sız hiçbir amel de makbul değildir.. İhlâs ile yapılacak ibadetler, yani 'amel-i salih' ve takva ile insan, Rabb'ül-alemin'e intisab etmiş ve saadet-i ebediyeyi kazanmış olur. Bu durum, insan için dünyada da 'lezzet-i ruhiye' ve 'huzûr-u ma'nevîye' husûle getirir; adetâ 'cennet hayatını' yaşatır. Ki bu;

'saadet-i dâreyn'e (iki cihan saadetine) mazhar olmak ve kavuşmak demektir...

Evet; insanoğlu fıtrâten 'iyilik-şinâs'dır; yapılan iyilikleri bilen ve takdir eden bir varlıktır. Bu fıtrâtı gereği, kendisine basit bir iyilik eden, küçücük bir 'elma' hediye eden ve ikramda bulunan bir insana karşı, gayr-î ihtiyarî bir meyl ve 'kalbî muhabbet' doğar ve ona, bil-filî mukabil iyilik yapma ve ikramda bulunma hissi belirir. İnsana, bilhassa 'ihtiyaç ânında' yardım eden, yardımcı olan bir kişiye karşı 'hayat boyu minnettarlık' duyguları içerisinde bulunmak, bozulmamış insan fıtratının gereğidir. Hatta, insanın 'hemcinsleriyle', bilhassa yakın akrabalarıyla fıtraten alakadar olması; onların saadetleriyle mes'ud, dertleriyle me'yus ve kederleriyle mükedder olması münasebetiyle, bir kimsenin 'diğer insanlara' ve 'yakın akrabalarına' karşı yaptığı-yapacağı iyiliklerden ve ikrâmlardan dolayı da gayet derecede memnun olur ve sonsuz derece 'haz' ve huzur duyar ve o 'ikram ve ihsan sahibi' kimseye karşı büyük sevgi, saygı ve takdir hisleri içerisinde bulunur ve o tip iyilik-sever kimseye karşı nankörlük yapmama-

ya ve daima iyilikte bulunmaya gayret eder....

İşte; Allah-u Teala, bizlere o kadar iyilikler, ikramlar ve ihsânlar etmiş ve o kadar ni'metler vermiş.. ki; bu sonsuz iyiliklerine ve ni'metlerine karşı layıkı veçhiyle mukabelede bulunmak ve 'şükürünü' eda etmek aslâ mümkün değildir. Ancak elimizden geldiği ve mümkün olduğu kadar 'takdir ve şükürlerimizi' arzetmemiz, en basit 'insanlık gereğidir'. Bizleri İnsan, hele hele müslüman yaratan ve sayısız 'harika' organlarla, cihazlarla mücehhez kılan, hayatımızın devamı için gerekli binlerce 'levâzimatı' tedarik ederek bizlere 'takdim eden', bizlere 'anne, baba, kardeş, evlad ve akraba' gibi yoldaşlar-yardımcılar ve arkadaşlar veren ve hepsinin de 'hayatlarını devam ettiren' Yüce Allahımıza karşı takdir hislerimizi ve 'teşekkürlerimizi' takdim etmemiz gerekmez mi?.. Şu; hava, su, güneş, toprak gibi 'dört temel unsur'u emrimize amâde kılan, bunlar vasıtasıyla de binlerce çeşit 'ni'metler, yiyecekler' yaratan, rengarenk güllerle-çiçeklerle yeryüzünü süsleyen, sayısız cinsden 'ağaçların' elleriyle bizlere türlü türlü ve ayrı ayrı tad'da

'konserve' gıdalar, meyveler sunan ve 'buyurun!..' diyen, keçi-koyun gibi hayvanların eliyle 'süt' tulumbaları, et ve yağ gibi 'hayati' gıdaları ve elbise için yünleri.. ve 'arı' gibi zehirli bir sinek eliyle 'bal' denen hayat şurubunu vs.. bizlere 'bedavadan, parasız ve karşılıksız' takdim eden, ancak 'şükür' bekleyen Allah-u Teala'ya karşı 'nankörlük' etmek ve şükretmemek insanlıkla nasıl izah edilecektir?...

Bu kadar ni'metler, ikramlar, ihsanlar ve iltifatlar, elbette Yüce Rabbimize karşı sonsuz 'muhabbeti, aşk derecesinde sevgiyi, bağlılığı', bu da bütün hücreler ile 'gönüllü itaat ve ibadet'i gerektirir. İnsanlık ünvanını hala taşıyan, kalb, akıl ve vicdan gibi temel unsurlarını kaybetmemiş bir kimse; bu kadar büyük ikram, şefkat ve rahmet sahibi olan bir zât-ı zülcelal'e karşı nankörlüğü, şükürün-itaatin ve ibadetin gereksizliğini asla savunamaz!... Zira bu; insanlığın 'tamamen İflâs' edişini, bu da

**İbadetin,
itaatin asıl gayesi
ve sebebi ise;
sadece 'Allah'ın
emri ve rızası'dır.
Buna da 'İhlas'
denir ve 'İhlas'sız
hiçbir amel de
makbul değildir..**

'azâb-ı ebedinin' gerekliliğini gösterir...

Çok aziz ve kıymetli çocuklar!

Şu gârib, ıssız, uçsuz-bucaksız ve vahşetengiz olan 'dünya'denilen sahrada yaşıyoruz. Etrafımızda bulunanlar ve bizler, hep beraber 'mutlak acz' ve ihtiyaç içerisinde bulunuyor; doğum olayı ile, yeni yeni kabileler şu dünyaya geliyor ve bizim gibi büyümeğe-yaşamağa devam ediyorlar. 'ölüm' olayı ile de görüyoruz ki; bir kısım 'yaşlı-geç ve çocuklar' kabile kabile şu tatlı zannedilen dünyayı ister-istemez, gönüllü-gönülsüz 'gayr-İhtiyar' terk etmeğe başlıyorlar. Bu gidişlere-gelişlere hiç kimse 'engel' olamıyor! Belli ki, 'perde altında' bütün bu işler-faaliyetler yaptırılıyor ve bütün bu işlerin 'başboş' olmadığını; Yüce Allah'ın sınırsız 'kudreti ve iradesi' ile olduğunu ispatlıyor. Bu arada, yüzlerce 'dert, maraz, ihtiyaç ve problemler'; her an gelmesi muhtemel 'belâ, kazâ, felâket, fırtına, depresyon, ölüm..' gibi olaylar-hadiseler insanoğlunun 'rahatını-uykusunu' kaçırıyor; bütün bunlardan 'kurtuluş çareleri' arayıp bulmak, insan için 'en büyük gaye' ve ideal haline geliyor!.. İşte; gerek bu dehşetli 'vâveyla'lardan, 'yalnızlık-acizlik' vahşetinden, her türlü menfi durum ve olayların baskısından-

dan-tazyikinden, 'İhtiyaçların' tahşidatından kurtulmanın, 'Marazları' sıhhate ve 'ölümü' ebedî hayata ve saadete çevirmenin, 'her nevi düşmanlardan necât bulmanın' tek yolu vardır, o da: herşeyin, bütün alemlerin Rabbi, maliki, hakimi, halıkı ve müdebbiri olan Allah-u Teala'ya gerçek anlamda 'kul ve asker olmak', bütün emirlerine 'İnkıyad' içerisinde bulunarak 'zat-ı uluhiyetine' karşı 'İtaat' ve İbadet etmektir...

Bir kimse, intisab ettiği bir padişahın ve tebaası olduğu bir hükümdarın gücü nisbetinde bir güç ve o nisbette bir 'güven' elde edebilir. İşte; kâinatın mutlak Hükümdarı ve eşsiz Sultanı olan Allah-u Teala'ya intisab eden, 'İbadet ve İtaat' ile 'defterine kayd' olarak O'na 'asker' olan bir kimse; artık Allah'dan başka hiçbir gücün karşısında eğilmeyecek, onlardan asla korkmayacak ve onlara ihtiyaç duymayacak bir 'seviyeye' gelmiş olur. Böyle olan bir kimse'nin de; dünyanın vahşetinden, hadisatın dehşetinden ve düşmanların-ihyaçların çokluğundan endişe etmesi aslâ mümkün değildir. Böyle bir kimse artık, fâni hayatını ebedileştirmiş ve dünyada da 'ebedilik' şurubunu içmiş ve aynı hâlet-i ruhiyeyi bil-fiil tadmış-yaşamış olur...

Zâten; Allah-u Teala'nın, (yukarıda bir kısmını saydığımız) hadsiz-hesapsız ni'metleri, ihsanları ve ikramları, gerçek insanlar üzerinde 'takdir' hisleri uyandırır, sonsuz 'şükürler' husule getirir. Şükürün en büyüğü ise, Allah'ın dediği şekilde yaşamak; yani emirlerine uymak ve yasaklarından kaçınmaktır. Ki biz buna, 'İbadet ve İtaat' diyoruz. Demek; bir insanın en tabii görevi ve Allah'a karşı takdim edeceği en büyük hasenesi (iyiliği) Allah-u Teala'ya itaat ve İbadet etmektir. İnsan olmanın alameti, kul olmanın belirtisi an-

Çak budur! Yoksa; kişinin 'insan'
ve 'kul' olması asla mümkün
değildir, mümkün olmadığı için
isbatı da yapılamaz!

Evet; çok aziz çocuklar!

Bizler, belirli bir süre için yaşamak üzere geldiğimiz, aslında **imtihan olunmak** maksadıyla bulunduğumuz şu dünya'da, kendimizi boşu boşuna feda etmeyelim; şu kıymetli aklımızı, gözümüzü, kulağımızı, kalbimizi ve diğer organlarımızı gereksiz yere kullanmayalım ve şu **'sayılı günlerden'** oluşan ömrümüzü gereksiz işlerde ve yerlerde harcamayalım. Bunlar çok kıymetli aletlerimiz ve bir daha elde edilmesi mümkün olmayan **sermayelerimizdir**. Bu aletlerimizi başka şeylerle yıpratıp, arıza verdirsek ve gerekli yere kullanma imkanını bırakmazsak; bu kıymetli **'ömür'** sermayemizi **'ebediyete'** kavuşturucu işlere-yatırımlara değilde, fani şeylere harcayarak zayi edersek, herşeyden önce **kendimize yazıklar etmiş oluruz!** ve bilahare, iş işten geçtikten sonra, olacak pişmanlıkların da **'hiç fayda vermeyeceğini'** elbette sizler de

takdir edersiniz...

O'nun için; büyük **kuvvet, kudret, azamet, in'am ve ihsân** sahibi Yüce Rabbimize karşı **'layık bir kul'** olabilmenin çabasına girmemiz, O Yüce Halıka intisab ederek **'bağlanmanın'** yollarını bulmamız, ilâhî emir ve yasaklarına riayet ederek **'ibadet ve itaat'** içerisinde bulunmamız,

Allah'ımızın dostlarına dost, düşmanlarına ise düşman olmamız, **insanlığımızın, bilhassa müslümanlığımızın** gereğidir. Aksi taktirde, insanlıktan ve müslümanlıktan bahsetmek, dem vurmak asla mümkün değildir...

Esselamü Aleyküm Verahmetullahi Ve Berekatühü.

**"MUHABBETULLAH, İTTİBA-I
SÜNNET-İ MUHAMMEDİYYE ALEYHİSSALATÜ
VESSELAMI İSTİZAM EDER.
ÇÜNKİ: ALLAH'I SEVMEK, O'NUN MARZİYATINI
YAPMAKTIR. MARZİYATI İSE, EN MÜKEMMEL BİR
SURETTE ZAT-I MUHAMMEDİYYE'DE (A.S.)
TEZAHÜR EDİYOR..."**

BEDİÜZZAMAN

MURAKABE KÜRSÜSÜ

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Hamd Alemlerin Rabbi olan Allah'a, salat ve selam onun Resulüne ve ashabına olsun.

(...) Derginizin ismi çok güzel: İslamî Davet ismine yakışır şekilde yayın yapacağınıza inandığımı belirtmek istiyorum.

(...) Hiçbir şeyden korkmadan, cesurca yazılar yayınladığınıza inanıyorum. (...) Derginize, yayın dünyasına hoşgeldiniz diyor; sesinizin gür, kaleminizin güçlü olmasını Cenab-ı Hak'dan niyaz ediyorum.

Allah Celle Celalüh'e emanet olunuz

İsmail Yıldırım
E Tipi Cezaevi/Okul koğuşu-
Malatya"

"Bismillahirrahmanirrahim

Aziz kardeşim

Yayınını gerçekleştirmiş bulunduğunuz Davet dergisinin ilk iki sayısını ilgliyle okuyorum. Bu mektubu size tebriklerimi, takdirlerimi ve teşekkürlerimi bildirmek için yazıyorum.

Çalışmalarınızın bereketli olmasını, uzun ömürlü olmasını, kalıcı ve kuşatıcı olmasını dilerim.

Size ve çalışma arkadaşların iza içtenlikle selam veririm.

15 Şubat 1990
Atasoy Müftüoğlu"

"Bismihî Teala

19 Şubat 1990

Malatya Mahbesi

Alemlerin Rabbi olan Allah'a sayısız Hamd-ü Sena, sevgili Resulü'ne ve tüm zamanlarda O'nun yolundan ayrılmayanlara salat-ü selam ediyorum...

Değerli müslüman

Muhterem kardeşlerim;

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi sizin ve tüm Tevhîd ehli

mü'minlerin üzerine olsun...

Öncelikle, "Davet"e ve yayınında emeği geçen tüm kardeşlere yayın hayatında başarılar diliyor, uzun soluklu bir dergi olmasını temenni ediyor, Hak Teala'dan semeresini bol kılmasını niyaz ediyorum... (...)

Bu vesileyle size ve dergiye emeği geçen tüm kardeşlere sonsuz selam ve sevgilerimle kalbî dualarımı iletiyor, Allah Teala'dan sıhhat, afiyet ve esenlikler diliyorum... Allah'ın taht-ı emanında olunuz.

Vesselamü aleyküm...

Hasan Güneşer.

E Tipi Cezaevi 23. koğuş.

P.K. 183 Malatya"

"Bismihî Teala

Değerli "Davet" Dergisi yöneticileri

Allah'ın selamı; Resulünün, ailesinin ve mü'minlerin üzerine olsun. Böyle bir dergi çıkardığınız için Allah (c.c.) sizlere ecirlerini versin. Derginizi çok beğendik. Elimizde epey dergi olduğu halde sizin derginizi daha güzel bulduk.

Mükafatınızın Allah (c.c.) tarafından verilmesini niyaz ederim. Selam hıdayete tabi olanların üzerine olsun.

Esselamün Aleyküm.

Salih Ertaş

Şırnak Kitabevi Kırtasiye

Şırnak-SİİRT"

"Bismihî Teala

Sayın "Davet" dergisi yayıncıları, Türkiye'de ilk olarak böyle bir dergiyi çıkarmış olduğunuz için hepinizi tebrik eder. İslamî tebliğinizde, yüce Allah'tan başarılar dilerim.

Ben bir lise talebesi olarak bu derginizi bütün Hizbullahî kardeşlerimizin okumasını tavsiye ediyorum.

Gerçekten de çok sayıda İslamî dergiyi okuyorum ama DAVET de değişik bir özellik buldum... Evet Davet'in bu özelliğinden dolayı hepinizi tebrik ederim. Sanırım Davet dergisi, özellikle

Türkiye'deki Şii-Sünnî meselesine bir çözüm getirecektir. Ve böylece Türkiye'deki müslümanlar, diğer kardeşlerimizi tanımalarında yardımcı olacaktır. Ve bu derginin, ruhları hurafelerle kirlenmiş müslümanları da araştırmaya yönelttiğine inanıyorum. Derginizin herhangi bir mezhep taassubu yapacağına inanmıyorum. Ama, tabii ki İslam tarihinde Ehlî Beytin, başından geçenleri, anlatacaksınız. Burada herhangi bir müslümanın tepkisi olacağına inanmıyorum. Çünkü "mü'minler kardeşler" prensibi ortadadır. Herhangi birinin bu davada çıkarı yoktur. Gerçekleri anlatmak zorundayız. Ve en önemli olanı da biz, Şii ve Sünnî kardeşlerimizin birbirimizi tanıyıp, tanımamasıdır.

Yüce Allah bizi bu konuda uyandırıyor:

"Şüphesiz, dinlerini parça parça edip kendileri de gruplaşanlar, senin onlarla hiçbir ilgin yoktur." (En'am: 159) ve

"... birbirinizle çekişmeyin, sonra çözümlüp yığınlaşırsınız, gücünüz gider..." (Enfal: 46)

Hidayete tabi olanlara selam olsun.

Burhan Yardımcı
D. Beyazıt Lisesi
AGRI"

Ayrıca;

Pakistan'dan Yusuf Serdar Özkan; Urfa Ceylanpınar'dan Hüseyin Taş; Malatya'dan Kubilat Özpolat; Batı Almanya'dan Selahaddin Demirel; Erzurum Narman'dan Mustafa Erol; Diyarbakır'dan Şehabeddin Ayata; Batman'dan İdris Yılmaz; Adana'dan Bahattin Yılmaz; Almanya'dan Fatih Gündüz...

Mektuplarınız elimize geçmiş olup, ilgi ve alakalarınıza en içten teşekkürlerimizi sunar, müşterek olan da'vamızda el ele ve omuz omuza ilahî ve inkılabî hedeflere doğru yürüyüşlerimizde Yüce Rabbimizin yardımlarını niyaz ederiz...

DAVET

*İşte cani Saddam Halepçe'nin masum
insanlarını böyle katletti!..
Bu masum yavruların günahı neydi?*